

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 11 oktober 2018

---

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: We gaan van start met deze vergadering op deze donderdag commissie Bestuur. 11 oktober is het vandaag. We hebben een hele volle agenda dus we gaan even snel door de plichtplegingen heen. Zijn er nog berichten van verhindering? De heer Smit.

De heer Smit: '...'

De voorzitter: Dank u wel, en u gaat op enig moment ons verlaten om boven in Beheer verder te gaan. Klopt dat? Nou, we wachten het gewoon af, het belooft een spannende avond te worden. Dank u wel, mijnheer Smit. U moet, mijnheer Smit, wel even, ook al bent u er maar even, u moet wel even inloggen. Goed zo. Zijn er verder nog berichten van verhindering? Nee? Even kijken, hoor. Ik heb een tweetal mededelingen, een beetje van huishoudelijke aard. De gebiedsmanagers die nodigen de raad uit voor fietstochten door de vijf Haarlemse stadsdelen. In het najaar zal gestart worden met de eerste twee stadsdelen; in het voorjaar van 2019, ijs '...' en met mooi weer volgen de andere drie. Voor het organiseren van deze fietstochten en andere werk- of locatie bezoeken wordt allereerst een inventarisatie gedaan door de griffie voor het meest geschikte dagdeel in de week. Er gaat een lijst rond. Toch? Gaat die al rond? Ja, die is al in roulatie. En er is nog een lijst die in roulatie gaat en daarop kunt u zich aanmelden voor het werkbezoek aan het hoofdkantoor van de politie aan Koudenhorn. Dus die lijsten, die rouleren nu op dit moment.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Nog even een mededeling wat betreft de agenderen van deze agenda. Bij de ter kennisname stukken is een afdoening toegevoegd naar aanleiding van een aangenomen RKC, aanbevelingen inzake verbonden partijen. De RKC heeft naar aanleiding van deze afdoening een raadsvoorstel gemaakt waarin zij de raad voorlegt haar oordeel over te nemen ten aanzien van deze afdoening. Gaat de commissie, dat is dus de vraag, op dit moment al akkoord met het raadsvoorstel van de RKC zoals die is toegevoegd aan de ter kennisname ingekomen stukken? En als dat het geval is dan zal het raadsvoorstel aan de raad ter besluitvorming worden aangeboden op 18 oktober. En mocht u nu zeggen: nou, ik heb het eigenlijk nog niet gelezen dat ter kennisname ingekomen stuk, ik heb daar geen oordeel over, dan mag het ook best een vergadering later. Ja? We agenderen hem dan voor de volgende commissievergadering en dan kunnen we ... Ja, dat denk ik wel. Ja toch? Over een maand wordt hij geagendeerd en dan komt ie en dan wordt hij ter besluitvorming aan de raad voorgelegd. Doen we het zo.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Er zijn geloof ik mededelingen van zowel leden van deze commissie als van de wethouders. Wethouders weet ik niet helemaal zeker. In ieder geval: de heer Berkhout heeft in mededeling. Gaat uw gang.

De heer Berkhout: Ja, vorige vergadering is aan mij en aan de heer Aynan gevraagd om een raadsmarkt voor te bereiden in het kader van de nieuwe democratie. Nou, daar hebben wij ons over gebogen en het onderwerp is dusdanig van aard dat wij eigenlijk het eventjes aan het college zouden willen vragen om in eerste instantie met een startnotitie te komen om ons zowel eventjes het proces te schetsen als de bepaalde denkrichtingen.

Het is dusdanig groot dat we denken dat het helpt om eerst eventjes een soort van algemeen beeld te schetsen en dat daarna de mogelijkheid ontstaat om via brainstormsessies de stad te betrekken, et cetera. Maar dat zou graag dan ons tegenvoorstel zijn: eerst graag een startnotitie van het college en dat wij dan weer oppakken in een andere vorm om daar met de raad over in gesprek te gaan.

De voorzitter: Duidelijk. Wethouder Botter, het is uw portefeuille.

Wethouder Botter: Nou, daar ga ik graag op in.

De voorzitter: Zullen we daar ook een termijn aan koppelen of laten we het allemaal maar een beetje in de wind zweven?

Wethouder Botter: Nou, we zouden kunnen zeggen dat we zo in de commissie van december wel over een brief zouden kunnen gaan praten, of een opzetje.

De voorzitter: Lijkt me prima. Ja? Akkoord.

4. Inventarisatie rondvraag + mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Zijn er straks rondvragen voor te wethouders? Ik heb een rondvraag binnengekregen van Trots inzake de wietproef. Zijn er verder nog rondvragen? Ja? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dat gaat over de veiligheid van de raad.

De voorzitter: De veiligheid van de raad? Dat is ook een rondvraag voor de heer Wienen, neem ik aan, dus die staat genoteerd.

5. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan even snel over de agenda van de komende vergaderingen. De jaarplanning en de actielijst worden nu door de ambtelijke staf en de griffie geactualiseerd en na het zom... Dat is een oud tekstje, dat gaan we gewoon niet doen. Voor de volgende vergadering, die staat gepland voor 15 november, is in ieder geval ter advisering ontvangen de ordening, de advisering over de archievenordering. Kan eventueel ook 13 december worden maar we gaan er vanuit dat het op 15 november wordt. En ter bespreking is ontvangen Convenant informatiedeling contraterrore, extremisme en radicalisering. Dus die staan in ieder geval geagendeerd. Zijn er nog commissieleden die een stuk willen agenderen van de ter kennisname ingekomen stukken? Mijnheer Aynan, u kijkt mij met grote vraagtekens in de ogen aan. Snapt u niet hoe het knopje werkt of wat is er aan de hand?

De heer Aynan: Nee, mijn telefoon die is aan het updaten, dus ik kan niet bij de ingekomen stukken.

De voorzitter: Nou, mocht het zo zijn dat u dan alsnog iets ziet staan maar het is een later stadium, dan hoeft u alleen maar even mij te roepen; dan kunnen we hem alsnog toevoegen. Mocht dat het geval zijn.

De heer Aynan: Dat is heel lief van u, voorzitter.

De voorzitter: Ja, zo ben ik. Zijn er nog mensen die ... Commissieleden die een stuk willen agenderen van de ter kennisname ingekomen stukken? Niemand? Prima, wordt het een fijne, korte vergadering de volgende keer.

Even kijken hoor. Oké. De vraag van de ... Nee, het lijkt heel erg een één-tweetje, ik zal het even uitleggen wat er aan de hand is. We zijn nu bezig met het vaststellen van de agenda en de wethouder vraagt of er nog vragen zijn inzake de Brap die straks op de agenda staat, want anders kan hij namelijk iets anders gaan doen. Maar er zijn vragen. Ja. Zijn er specifiek inzake bedrijfsvoering of financiën? Ja, het spijt me, mijnheer Botter; u zult toch ... Goed. Even een korte mededeling over het transcript. We hebben besloten in het presidium ... Er is besloten in het presidium het transcript van de vergaderingen voortaan ook de agenderen, zodat er naar aanleiding daarvan eventueel vragen gesteld kunnen worden. Er gaat soms ... Soms raakt iets lost in translation. Het is allemaal computergestuurd, het is een transcript, dus een uitschrijven van wat er is gezegd. En soms staan er hele rare dingen op papier, dat u denkt: daar herken ik mij helemaal niet in. Nou, dat is dan waarschijnlijk een foutje van de computer; we zijn nog niet zover dat het allemaal foutloos wordt ge... Dus u moet het wel even helemaal doorlezen en dan kunt u er wat van vinden. En dat kunt u dan hier in de vergadering te berde brengen.

7. Evaluatie SRO Kennemerland BV

De voorzitter: Dan gaan wij door naar het eerste inhoudelijke punt van deze vergadering. Dat is de evaluatie van de SRO Kennemerland BV. Het is op verzoek van deze commissie geagendeerd, dus niet specifiek een partij. Wie wil het woord voeren als eerste hiero... Is er nog een mededeling? Oh, er is een mededeling van wethouder Snoek. Neem me niet kwalijk. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Nou, kort. Toen ik de heer Michel Bloem van SRO uitnodigde om hier aan te schuiven zodat vragen, als die diepgaand in de bedrijfsvoering zijn of in de financiën, ook vanuit SRO zelf beantwoord kunnen worden. Ik denk dat het goed is dat SRO ook de kans krijgt om jenzelf ook zich te presenteren, zoals we dat bijvoorbeeld in de commissie Samenleving ook met onderwijspartijen doen.

De voorzitter: Lijkt mij een prima plan. Ik geloof niet dat daar bezwaar bestaat binnen deze commissie daartegen. U zal worden aangemeld, mijnheer Bloem. Dat komt allemaal goed. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Ja, gaat uw gang, mijnheer ...

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Heel kort: per saldo is er sprake van een positieve evaluatie. De klanttevredenheid is 7.3, zelfs 0.3 hoger dan de norm. In het stuk zelf worden al een aantal punten ter verbetering aangevoerd en ik neem ook aan ... Of ja, het voornemen is om die door te voeren, dus dat ziet er goed uit. Ik heb een vraagje en dat gaat eigenlijk over de aanbevelingen van de RKC. De RKC die heeft geconstateerd dat een aantal van de aanbevelingen niet lijken te zijn overgenomen wat betreft de aanpak van de evaluatie. En ik neem aan dat de wethouder bereid is toe te zeggen om die bij de volgende ronde wel mee te nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wie mag ik het woord geven? De heer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank voor het woord. Ik wil eerst de portefeuillehouder en ook de gast van het SRO feliciteren met de stappen die zijn gezet in de interne bedrijfsvoering. Er zit echt een ontwikkellijn in die we denk ik ook als raad graag willen zien. Er zijn behoorlijke stappen gezet, dan was destijds veel om te doen met betrekking tot contractverlenging. Maar proficiat, u bent op de goede weg. De weg is goed, maar u bent er nog niet helemaal. En daar heb ik een aantal vragen over. Als eerste zien we in ... Daar wil ik even mee beginnen. De RKC geeft een aantal aanbevelingen naar aanleiding van het onderzoek wat er is gedaan. En er worden een aantal punten genoemd. En dan met name de eerste vier, daar zou GroenLinks ook waarde aan hechten dat we die verder uitgewerkt weer terug kunnen zien. Er wordt in het rapport wat is meegestuurd, op

de rapporten die zijn meegestuurd, is ook de extra accountant met een rapport. Maar of ik heb het niet goed kunnen vinden, óf de hele risicoparagraaf met bevindingen lijkt te ontbreken. En die zou ik toch wel graag willen zien omdat een externe accountant dat toch vaak met andere ogen naar kijkt en een beetje ook het verlengstuk van ons zou kunnen zijn als het gaat om wat speelt er allemaal. Wat ik er wel uit heb kunnen halen is dat u een hoog ziekteverzuim heeft binnen de organisatie: 6% hoger dan normaal. Maar wat dat normaal dan is, dat weet ik niet. Als dat rond de 5-6% schommelt, dan zit u op 12%. En dan wil ik uw aandacht daar wel voor gaan vragen, om daar wat verder op in te zoomen omdat dat tekenen kan zijn van dingen die wij dan ook wel weer interessant zouden kunnen vinden. En misschien ook wel een beetje achterhaald: we hebben wat last gehad van loslatende platen in hallen. U doet een proactief technisch onderzoek, maar kunt u ons meenemen in de uitkomsten daarvan en is er iets waar de Haarlemmers zich zorgen om zouden moeten maken, is mijn vraag? En als laatste: we hebben eerder gesproken over het dienstverleningsmodel, de regio's Haarlem en Amersfoort. En er was sprake van een mogelijke uitbreiding naar andere delen in het land omdat ... Zeg maar, die businesscase, dat verdienmodel meer solide te maken. Kunt u daar ons iets over meegeven? Dat waren de vragen namens mijn fractie. Dank u wel.

De voorzitter: '...'

De heer Garretsen: Voorzitter, dank u wel voor het woord. Nou, ik heb namens de SP meermalen gezegd dat wij er niet voor zijn ... Geen voorstander van zijn dat publieke taken door rechtspersonen met een winst oogmerk worden uitgevoerd. Daardoor heb je ook vreemde dingen als concurrentie bij de exploitatie van zwembaden tussen een zwembadvereniging aan de ene kant en SRO aan de andere kant. Nou, daar hebben we allemaal al eerder in de commissie Bestuur al over gehad. Ik heb over deze stukken twee vragen en een opmerking. De opmerking betreft de RKC. Ik sta natuurlijk 100% als oud-rekenkamerlid achter de aanbevelingen van de RKC. En dan ja, een paar vreemde dingen die ik ben tegengekomen. Ik lees dat speeltuinen maar liefst door drie partners worden onderhouden en vraag: wat is daar de ... En dat de gemeente daar ook opdracht toe heeft gegeven. Wat is daar de ratio achter? Dat is mijn eerste vraag. En de tweede vraag is: in de stukken staat dat de gemeente heeft toegezegd zich in te spannen om de vastgoedportefeuille van SRO te vergroten en, dan begrijp ik, ten koste van de afdeling vastgoed. Maar die inspanning, dat beleidsvoornemen is voor zover dat in mijn geheugen zit, niet eerder met de raad gedeeld. Dus mijn vraag aan de wethouder is ook hier van waarom deze inspanning? Wat is daar het voordeel van?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? De heer Kwee, gaat uw gang.

De heer Kwee: Ik had een aantal technische vragen ingediend en ook beantwoord gekregen. Het blijkt dus dat ik op een gegeven moment algemeen de KTO komt, tevredenheidsonderzoek, dus niet helemaal goed heb geïnterpreteerd. Daarvoor mijn excuus. Dat het niet een optelling was van de cijfers maar een algemene indruk die dus moet worden gegeven door de klanten zelf. Ik ben verheugd te horen dat de zonne-energie inderdaad wordt toegepast op een aantal objecten. En ik vroeg me af of er ook andere objecten zijn waar ze dus niet de zonne-energie zelf hoeven te gebruiken of overschot hebben en die gebruik kunnen gemaakt worden in de Postcoderoos. Blijkbaar is dat zo. En mijn vraag is eigenlijk nog, aanvullend daarop: moeten we daarvoor bij de gemeente zijn of bij SRO? Want uiteindelijk is SRO de eigenaar daarvan. En een andere vraag die ik heb is dus: ja, met de vorderingen vond ik het toch wel wat scheef liggen ten opzichte van de vordering op Amersfoort en ten opzichte van Haarlem. Maar blijkbaar dus door de kwartaalnota's is die dan zo hoog aan het eind van het jaar. En een andere vraag is: ja, de bankkredieten. Ja, overleg gepleegd met de bank. De bank is op dat moment een partij. En als u dus dat krediet wilt hebben van € 972.000 en daarvoor € 1.162.000 spaargeld moet geven, dan snap ik dat niet. In die zin zeg ik van: dan ben je overvraagd. Dat er geen

huurpenningen worden gegeven uiteindelijk, prima. Maar als je dus nog en hypotheek en spaargeld hebt dan ben je dus echt bezig als bank meer dan als belt and braces. En ik zou zeggen: als u daar wilt overleggen met anderen, moet u eerst kijken naar uw eigen liquiditeitsbehoefte, en dan met de bank gaan praten. Maar een krediet vragen en daarvoor meer aan zekerheden geven dan je aan geld nodig hebt, dat kan bij mij er niet in.

De voorzitter: Uw vraag is duidelijk, mijnheer Kwee. Was dat het?

De heer Kwee: Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? De heer Linders. Neem me niet kwalijk, Linder. Doet ie het dan nog niet?

De heer Linder: Ik vroeg me af: ik begrijp dat er wat nieuwe kunstgrasvelden zijn vervangen. Of beter: vervangen of onderhoud. En ik begrijp dat er ook nog nieuwe kunstgrasvelden erbij komen. Ik vroeg me af: wat is het beleid daarop? Wat voor soort kunstgras wordt dat? In de zin van duurzaamheid maar ook in de zin van gezondheid, de discussie die al een tijdje geleden gevoerd is. Ik ben benieuwd of '...' beleid is.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Wie mag ik het woord geven? Zijn alle vragen gesteld die gesteld moesten worden? Dan wil ik nu het woord geven aan wethouder Snoek. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. Dank ook voor complimenten die bijvoorbeeld ook door GroenLinks zijn gegeven voor de ontwikkeling die gezien wordt. Een paar jaar geleden constateerden we een aantal ontwikkelpunten. Is ook veel op geïnvesteerd. Ik heb ook binnen SRO veel inzet gezien. En wie zien positieve ontwikkelingen en tegelijkertijd, met u, zeg ik: je bent er nooit, dus je moet blijven doorontwikkelen. Maar volgens mij moeten we wel constateren dat veel van de punten die destijds speelden ook goed zijn aangepakt. Ik zal proberen daar even op hoofdlijnen en de meer politieke vragen te beantwoorden, en de heer Bloem vragen om wat meer op de bedrijfsvoering zelf van SRO in te gaan. Maar daarbij wil ik wel meteen ook de opmerking maken: we hebben het van ons af georganiseerd. We hebben hier met elkaar afspraken gemaakt van waar willen op sturen? Welke prestatie-indicatoren hebben we? Ik denk dat daar het gesprek over moeten hebben met elkaar in deze commissie. Hebben we te maken met een financieel gezonde organisatie? Worden onze belangen goed uitgevoerd? Zijn onze klanten, de Haarlemse sportverenigingen, worden die goed bediend? Staan we er solide voor, financieel, voor de lange termijn? Maar ik denk dat we ons op dat niveau een beetje moeten insteken als we kijken naar SRO en onze relatie ermee. Maar allereerst de aanbevelingen van de RKC. Ik herken ze en ik herken ook de punten die de RKC nu recent in de brief nog even heeft neergelegd van: een deel van de aanbevelingen is overgenomen, daar zijn we blij mee. Zien we ook terug, maar een deel zien we nog niet. Dat klopt, dat herken ik. Op het grootste deel van de punten ... Ik ga ze nu niet hier even een voor een aflopen, maar het grootste gedeelte van de punten kan ik zeggen: dat zijn bijvoorbeeld prestatie-indicatoren die we in 2018 wel hebben ingesteld en waarbij u dus in de volgende evaluaties ook terug zult zien. Bijvoorbeeld als het gaat over de doorlooptijd van klachten, aantal klachten. Dus ik denk ... En we zullen vanuit de afdeling ook met het RKC nog wel even nader in overleg gaan dat het gros van die indicatoren men graag wilde zien uit 2018 naar boven zullen komen. Blijft denk ik twee punten staan: één, de planning. Ja, wij zouden het KTO-onderzoek eerder kunnen leveren, maar niet de jaarrekening en evaluatie. Dan zou je dat uit elkaar trekken. Dan zou je een gesprek krijgen alleen over de KTO. Ik zou denken: dat doe je dan ook in de commissie Samenleving, want dat loopt hier natuurlijk ook een beetje door elkaar. Ik ga dadelijk ook wel kort in op de kunstgrasvelden. Maar wat is de rol van de commissie Bestuur en de rol van de commissie Samenleving? Dus als dat op prijs gesteld wordt dan zeg ik ja, dan zouden we dat kunnen leveren voor de kadernotabehandeling. Maar ik vraag me af of dat opweegt tegen de voordelen van nu in het totaal

behandelen. Maar dat is aan u want het is uw agenda. En een ander gaat bijvoorbeeld over de open vragen die worden gesteld aan de klanten. SRO vraagt aan haar klanten: waar heeft u nog behoefte aan in de komende periode? Dat doen ze eigenlijk altijd al aan ons en op basis daarvan doet SRO aan ons, als opdrachtgever een voorstel om bepaalde velden te vernieuwen of uit te breiden. En dat voorstel leg ik vervolgens aan u voor. Dus of het wel wenselijk is dat we dit soort inventarisaties, die open vragen uit zo'n vragenlijst hier dan ook weer met elkaar bespreken. Volgens mij is de juiste weg dat de SRO die relatie met onze klanten heeft en ons daarover informeert, en vervolgens komen we met een voorstel over waar te investeren. En als dat niet aansluit bij onze beelden die wij hebben, van bijvoorbeeld de noden waar die zijn in Haarlem, welke verenigingen echt op knappen staan bijvoorbeeld, omdat ze meer ruimte nodig hebben, dan gaan we dat gesprek aan. Specifiek over de accountant en risico's zou ik de heer Bloem willen vragen daarop in te gaan. GroenLinks vroeg ook over de zorgen, loslatende platen. Dat willen we nooit. U heeft bijvoorbeeld ook gezien dat we deze zomer bij het Boerhaavebad geïnvesteerd hebben om dit soort risico's te voorkomen. Ik denk dat we overall zien dat de SRO schouwt, weet wat de staat van de gebouwen is. Maar ik kan u nooit de garantie geven dat het niet gebeurt, maar dat we wel sterken aan het kwaliteitsniveau en het in zicht hebben van waar dat goed is en waar onderhoud behoef. Maar misschien kunt u over de techniek en het MJGP et cetera wat meer vertellen. Speeltuinen, drie partners. Heeft u het dan over dat we verschillende typen speeltuinen hebben die voor een deel bij SRO zitten, voor een deel bij Vastgoed zitten?

De heer Garretsen: Ja, ik begreep uit de nota dat onderhoud van speeltuinen bij drie verschillende partners is ondergebracht. Heb ik dat verkeerd begrepen?

Wethouder Snoek: Wat we hebben is verschillende typen speeltuinenverenigingen in Haarlem. Een deel zit bij Haarlem Effect en een deel zit direct bij SRO. En je ziet dat is historisch zo gegroeid, dat we een verschillend veld hebben. Dus we moeten het nu even hebben over de relatie SRO met de speeltuinen die door hen worden onderhouden. En daar was een paar jaar geleden de discussie over: in de commissie Samenleving hebben we daar verschillende keren over gesproken dat dat ook verbetering behoeft. Daar hebben wij een intensief traject op ingezet en ik ben zelf een half jaar geleden bij de afsluiting daarvan geweest, waarbij speeltuinen die daar dus onder vallen ook hun tevredenheid hebben uitgesproken over het verbetertraject dat is ingezet. Maar we hebben dus verschillende typen speeltuinenverenigingen in Haarlem dat is historisch zo gegroeid. En niet alle speeltuinen en verenigingen wordt het beheerd door SRO gedaan.

De heer Garretsen: Voorzitter, daar is dus geen achterliggende reden voor? Alleen maar dat het historisch zo is gegroeid. Vind u die historische, dat het zo gegroeid is, vindt u dat positief of zegt u: nou, als ik opnieuw zou mogen beginnen zou ik het onderhoud bij één partner leggen?

Wethouder Snoek: Nou, vind ik een goeie vraag. Heb ik nog nooit zo over nagedacht, wat ik had gedaan als ik het from scratch had mogen opbouwen. Dus daar heb ik geen pasklaar antwoord op nu voor u. Ik weet dat we met veel ... Dat is ook met Haarlem Effect een afgelopen jaren vanuit mijn portefeuille Jeugd gesproken hebben over speeltuinenverenigingen. Maar ik denk dat ik ook terughoudend moet zijn om die vraag dan te beantwoorden omdat dat dan inmiddels ook in de portefeuille van de wethouder Jeugd valt. Dan stelt u vragen over de vastgoedportefeuille vergroten. Toen wij als Haarlem instapten in SRO, samen waar Amersfoort al zat – ook allemaal voor mijn tijd zelfs – maar zijn afspraken gemaakt van: we brengen beheer van sport in en op termijn zou je toe willen groeien naar een groter volume. Dat is goed voor de bedrijfsvoering. En volgens mij is daar nooit een geheim overgemaakt dat dat de wens zou zijn om verder in te groeien. De vraag is: welk vastgoed zou je dan op dat moment daarin laten opgaan? Dat is volgens mij een discussie die we met elkaar moeten voeren. Dat gebeurt niet zonder dat u daar bij betrokken bent, maar dat

ligt niet nu hier op tafel. Maar volgens mij is het geen nieuws dat wel een groeimodel is. Net zoals dat het dus ook een groeimodel is dat – iemand anders stelde daar een vraag over – het goed is als SRO over meerdere gemeentes gaat werken. Daar hebben we ook als gemeente Haarlem ook voordeel van, als het goede werk van SRO met zoveel mogelijk gemeentes gedeeld wordt. Dan zal er misschien uiteindelijk ook een maximale schaal die je wilt hebben. Maar wij willen SRO ook steunen in die ambitie om binnen meer gemeentes aan de slag te gaan. En dat willen we ook actief doen. De Actiepartij vraagt: zijn er nou nog meer plekken waar de zonne-energie kunnen leggen? Ik weet dat SRO een scan heeft gemaakt van alle vastgoed waar er kansen zijn. Niet altijd is een dak geschikt, bijvoorbeeld. En dat SRO ook sportverenigingen ondersteund want de kantines zijn dan weer niet van SRO, maar van de verenigingen zelf. En soms wil je inderdaad zonnepanelen op de kantine hebben; de andere keer op je kleedkamer die wel weer van SRO is. Dus dat is complex. Dus misschien moet ... Ik weet niet of daar een inventarisatie aan ten grondslag ligt, maar gaat het diep om daar nu dat allemaal op tafel te leggen. En dan de ChristenUnie vraagt naar de kunstgrasvelden. Dat is een discussie die we in de commissie Samenleving onder anderen op instigatie van Trots een aantal keren gevoerd hebben. Vooralsnog gebruiken wij in Haarlem rubbergranulaat, maar we hebben ook de toezegging gedaan dat we allerlei ontwikkelingen op dit gebied intensief volgen. En bij iedere keer dat we een nieuwe investeringsbeslissing nemen daar ook weer goed naar kijken wat het beste materiaal is, omdat eenduidigheid daarvan op dit moment er nog steeds niet is. Maar daarvoor zeg ik: die discussie hoort dan even niet bij de jaarstukken van de SRO thuis, maar in de commissie Samenleving. En zullen we vast en zeker ook wij hebben als de investeringen voor 2019 met elkaar bespreken. En dan wil ik de heer Bloem de kans geven om nog wat dieper in te gaan.

De heer Bloem: Even kijken. De vraag over de accountant: het is inderdaad zo dat de accountant geeft eigenlijk altijd je jaarlijks twee rapportages. Dat is een bij de jaarrekening krijg je de accountantsverklaring. Die zit inderdaad bij de stukken. Dat is een openbaar stuk. Daarnaast heb je vaak ongeveer in de periode van nu dat ze een managementletter uitbrengen. Die gaat in op inderdaad wat de risico's, hoe lopen de processen en dat soort dingen. Het woord zegt het al: die is echt gericht op management. Dat is geen openbaar stuk, dus vandaar dat die hier ook niet bij zit. De jaarrekening geeft inderdaad de grote lijnen weer. Er zijn echter door de accountant wel wat bevindingen maar die zijn niet materieel of wat dan ook. Dus inderdaad, dezelfde tendens dat ze zeggen: de laatste twee jaar zijn een aantal dingen helemaal verbeterd en zitten daar eigenlijk geen risico's in. Dan even verder: er was nog een vraag over het ziekteverzuim. Ziekteverzuim is zo rond de 8% voor heel SRO. En dat splitsen wij over het algemeen een kort verzuim en lang verzuim. Waarom doen we dat? Ons kort verzuim is eigenlijk prima op orde. Dat is zo rond de 1,7%. Het lang verzuim, daar zit inderdaad het lastig in. Die is dus veel hoger waardoor je in totaal 8% komt. En het heeft onder andere te maken met eigenlijk twee dingen: Eén is: we hebben een wat verouderd personeelsbestand. Belangrijkste daarnaast is dat wij in de business zitten van de zwembaden en in de zwembaden is het toch altijd lastig voor het personeel qua ademhaling en met chloor en dat soort dingen. Dus je ziet, ondanks dat we zeg maar streven naar maximale veiligheid, alles in de zwembaden op orde hebben, betekent het toch als je jaar in jaar uit in die zwembaden werkt, dat je af en toe dan last van krijgt van je luchtwegen of wat dan ook. Ja, dan zijn de mensen die bijvoorbeeld dan tijdelijk bij de receptie bij ons even komen werken en dan weer naar het zwembad gaan. Dus daar zijn wel wat oplossingen voor, alleen je blijft structureel zien dat dat ziekteverzuim te hoog is. En is het dan hoog in vergelijking tot anderen? Niet, want er zijn andere marktpartijen die alleen zwembaden doen, zitten ook zeg maar rond de 8-10%. Liefst hebben wij natuurlijk gewoon lager; zeg maar in Nederland ligt gemiddeld misschien rond de 5-6%, maar in deze business is dat gewoon heel moeilijk. Maar we doen er eigenlijk wel alles aan om dit laag te houden. Dan nog even over de platen, de loslatende platen. Dat is inderdaad wat de wethouder al zegt: er ligt een meerjarenonderhoudsplan. Die nemen wij altijd jaarlijks door met de gemeente aan het begin van het jaar. Er wordt gezegd: oké, dit jaar gaan we dit en dit vervangen.

En dat betekent dat als je dat goed doet, dat je over het algemeen tussendoor bijna niets krijgt. Alleen, wat er nog wel eens wil gebeuren, is dat zeg maar bij die platen die hangen aan een bepaalde constructie. En die constructie zie je niet direct op het moment dat je bezig gaat, haal je de constructie los en zie af en toe gevaarlijke dingen. Dat is in het land wel vaker voorgekomen, bijvoorbeeld met ook een speakerbox die los is gevallen door roest. Dus daar zijn we nu wel alert op en we letten zoveel mogelijk op dat als we zeg maar onderhoud doen, dat we ook naar die constructie kijken. En dan moet dat ook direct worden opgepakt want dat zijn echt grote veiligheidsrisico's. Dan nog even over zeg maar de uitbreidingsplannen. Die kwamen ook net aan de orde. Het is inderdaad zo dat we sinds een jaar of twee wat actiever aan het uitbreiden zijn. Het heeft er inderdaad mee te maken dat de organisatie bepaalde omvang heeft waarvan je zegt van: nou, we willen die schaalgrootte toch goed doen om ook zeg maar goed te kunnen opereren. Sinds 1 januari van dit jaar is de gemeente Zeist een nieuwe klant bij SRO. Dat doen we in een nieuwe constructie met een joint venture, waarbij de gemeente Zeist zeg maar 50% aandeelhouder is en SRO zelf. En daar zit dus wat groei in. Maar het is niet de bedoeling dat we extreem gaan groeien of zo, dat niet. Maar je moet wel net even iets meer hebben.

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: De aanleiding van de vraag is ook niet zozeer ongebreidelde groei. Het zit hem meer in: er zaten wat zaken in de pijpleiding, ik wil geen grote namen noemen nu. Maar er waren wat mogelijkheden wat inderdaad ervoor zou zorgen dat SRO een solide basis zou krijgen, dus dat is de aanleiding van de vraag.

De heer Bloem: Ja, zeker. Dan nog een vraag over het bankkrediet, wat een goeie vraag is. Toen ik bij SRO kwam twee jaar geleden heb ik daar ook naar gekeken. Dat bankkrediet, dat was er toen al. En dan is de afweging altijd ... En dat is lastig met banken, vind ik persoonlijk. Ik heb heel vaak die onderhandelingen gedaan. Als je het zeg maar teruggeeft, krijg je niet altijd weer terug later als je het nodig hebt. En dus de discussie spitst zich dan toe inderdaad: ga je dat bankkrediet teruggeven aan de bank? Dat scheelt inderdaad een paar duizend euro op jaarbasis. Alleen, als je zeg maar over drie jaar het dus wel nodig zou hebben, is dat soms wel lastig. Nou, een afweging die wij gemaakt hebben is inderdaad om te zeggen van: nou, we laten hem gewoon doorlopen vanwege een extra comfort dat het ons geeft.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Bloem. Was dat het? Zijn er nog vragen aan de heer ...

De heer Kwee: Mag ik daar op reageren?

De voorzitter: Mijnheer Kwee, gaat uw gang.

De heer Kwee: Ja, ik heb van de andere kant gezeten en wat dat betreft, jarenlang bij de bank gewerkt. Maar als u geld wil lenen en u heeft dus al casco en u heeft een gebouw dat twee keer zoveel waard is, dan geloof ik niet dat banken daar nee tegen zullen zeggen. Dus wat dat betreft, dat comfort: nee, dat zie ik niet zitten. Wat mijn ervaring ook is, is dat als er veel geld is dan is ook het financieel beleid wat lui.

De voorzitter: Mijnheer Bloem, wilt u daar nog op reageren?

De heer Bloem: Ja, laat ik dat doen. Dit is inderdaad een beetje suggestief. We zijn zeker niet lui. Dat geld is voor een groot deel nodig om ter afdekking van de verplichtingen die er allemaal zijn. Dus er staat inderdaad aardig wat op de bank. Dat is allemaal voor die meerjarenonderhoudsplanning waar we het net over hebben gehad. Maar ik neem in ieder geval mee wat u zegt, die suggestie. Dus we zullen er nog eens naar kijken.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Bloem. Zijn er verder nog vragen aan de heer Bloem of wethouder Snoek? Tweede termijn. De heer Gün, neem me niet kwalijk.

De heer Gün: In de tweede termijn dan, dank u wel. Ik had gehoopt inderdaad op een haakje waarop ik de scheidslijn een beetje van Samenleving en Bestuur ga zitten. Maar omdat u de vraag van mijn collega heeft beantwoord ... Daarop voortgaan, want ik had natuurlijk ook vragen over de kunstgrasvelden en de granulaat. Nu zijn er velerlei ontwikkelingen daarin gaande. Granulaat heeft u al beantwoord, hoe u daarnaar kijkt maar de criteria op basis waarvan verenigingen wel of niet kunnen uitbreiden die zouden een keer gevoerd moeten worden, zodat ook misschien voor alle verenigingen duidelijk is wanneer men voor kunstgras in aanraking zou kunnen komen. Dus die geven we dan even mee. Ik zie u heel vragend kijken nu. Nou, '...' vast terug.

De voorzitter: Wethouder, snapt u de vraag niet?

De heer Gün: Nou, ik heb een tweede vraag. In een van de ... Dit is de vorige keer ook, en die zit ook weer op het randje Samenleving, dus ik laat het even aan u over of u hem nu wil beantwoorden, is er ook gesproken over zwembaden en de kwaliteit, et cetera, et cetera. Daar is toen in een technische sessie is er ooit een keer gezegd, dit staat ook in een van de verslagen, ik weet niet welk stuk, maar het komt erin voor dat er een nieuwe manager zwembad is aangetrokken. Nu heeft mij het bericht bereikt dat die meneer al een tijdje geleden is vertrokken en betekent dat een mogelijke terugval in de dienstverlening die u daaromtrent heeft?

De voorzitter: Wethouder Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, dit wordt inderdaad een beetje op het randje van. Maar ik ga u toch antwoorden omdat ik wat vragend kijk. Volgens mij hebben wij niet een criterialijst, en als u aan deze criteria voldoet dan krijgt u van ons een kunstgrasveld. Wat wij volgens mij bij de agenda voor de sport hebben we geconstateerd is dat de ruimte ... Kijkend naar de groei van Haarlem, dat er zo'n 3-4 kunstgrasveld bij zouden moeten komen. En vervolgens ga je kijken, demografisch: waar vindt die groei plaats, bij welke verenigingen zien we dat we al krap in het jasje zitten. En dan kom ik bij u terug met een voorstel: laten we het bij die of die vereniging doen. Daar mag u dan wat van vinden, maar ik heb geen set criteria waaraan ... Nou als x en y, en dan krijgt u een kunstgrasveld. Ik denk dat dat ook niet gaat werken op die manier omdat je los van wat zie je bij een vereniging gebeuren, ook moet kijken naar wat je demografisch ziet gebeuren. Ik snap uw vraag over de zwembaden, maar ik wilde toch even nu voor SRO gaan staan om te voorkomen dat we hier personele invulling gaan bespreken. Ik denk dat uw vraag is: is SRO zich bewust van dat dit een belangrijk punt is en willen ze zich blijven inspannen om het kwaliteitsniveau bij de zwembaden te hanteren? Nou, misschien wilt u die vraag beantwoorden.

De voorzitter: De heer Bloem.

De heer Bloem: Ja, die kan ik zeggen beantwoorden. Ja, natuurlijk doen we dat. Daar staan we absoluut voor. Ja.

De voorzitter: De heer Gün. Ja, is dat een afdoende antwoord? Prima. Zijn er verder nog mensen die iets willen zeggen in de tweede termijn? Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, even wat de wethouder zegt: we gaan het niet over kunstgras hebben want dat doen we dan in Samenleving en de investeringsplannen. Kunt u dan precies aangeven wanneer we dat gaan doen en kunt u dan ook toezeggen dat we dan een nieuwe matrix krijgen? Want sinds kort is gewoon gras

goedkoper geworden dan kunstgras, als je alles meeweegt. Dus dan graag die nieuwe matrix zodat we daar nou goed over kunnen besluiten. En dan, bij SRO dan, staat er ook in het stuk over veiligheid van buitensportcomplexen. Met dat SBR ruwe granulaat en de veiligheid: heeft u bijvoorbeeld ook ervaringen dat er deze zomer was het zo warm ... Wat zijn daar uw ervaringen mee? Dat het schijnt dat het gras dan tot 60° opwarmt en dat dan een soort veiligheidsrisico gaat vormen voor de sporters qua hitte en de giftige dampen die vrij komen. Wat zijn uw ervaringen daarmee?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Ik neem aan: dat was uw eerste en tweede termijn in een. Ja? Wethouder Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, we zien tal van ontwikkelingen op dit gebied. De prijs is niet het enige criterium, het gaat ook over de bespeelbaarheid. Al zou je in Haarlem geld genoeg hebben om iedereen op gras te voetballen, hebben we daar eenvoudigweg de plek niet voor. Maar de heer Van den Raadt weet dat uitstekend. En ik zou eigenlijk toch de vragen ... Via de voorzitter het voorstel willen doen om ons niet te laten verleiden dit vraagstuk zo diep intrekken als de vervolgvraag die de heer Van den Raadt ook heeft gesteld.

De voorzitter: Terechte opmerking, wethouder Snoek. Dit onderwerp gaat ongetwijfeld nog uitgebreid behandeld worden in de commissie waar die thuishoort, namelijk Samenleving. Dus t.z.t. komt dat gewoon weer op de agenda van de commissie Samenleving. Zijn er nog meer mensen voor een tweede termijn? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, kijk, dat eerste dat snap ik dan wel. En mijn vraag was: kan aangegeven worden wanneer dat precies komt? En dat we de nieuwe matrix krijgen. Maar die tweede, die snap ik niet helemaal want hier staat: het gaat gewoon over beheer en onderhoud. Het gaat over veiligheid van buitensportcomplexen, dus dan kan er toch wel iets gezegd worden over de veiligheid van een bepaald veld of ... Wat daar ervaringen mee zijn of ... Waarom moet dat naar een andere commissie?

De voorzitter: Het is, om even in de terminologie te blijven, het is gewoon een andere tak van sport, mijnheer Van den Raadt. Dit onderwerp hoort in de commissie Samenleving en op dit moment niet bij de jaarcijfers van SRO. Maar ik denk dat u er van op aan kan dat mocht de tijd daar zijn, dat de wethouder dat zo grondig mogelijk zal voorbereiden en aan al uw vragen tegemoet zal komen. Nietwaar, wethouder?

Wethouder Snoek: Zekers, en ik verwacht dus bij de volgende investeringsbeslissing, dat zal in ... Ik kijk naar de tribune: in het voorjaar, nee, januari ongeveer zijn. En dat we dan ook dus met geactualiseerde informatie komen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Dat was het. Dan heb ik nog een verzoek aan deze commissie. Onder punt 7.1.1. moet ik even aan deze commissie vragen of men akkoord gaat met de afdoening van deze toezegging. Als u allemaal even mee wilt kijken. Daar moet ik even positief antwoord op krijgen. En gaarne hierbij het advies van de RKC betrekken, en de RKC adviseert de raad het college te verzoeken volgend jaar ook informatie te verschaffen over punt 1 tot en met 4 en de informatie voor behandeling van de kadernota te leveren. Dus als u dat allemaal een buitengewoon goed idee vindt, dan zie ik nu allemaal instemmende knikkende hoofden. Dan nemen we dat mee. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel. Mevrouw de voorzitter, ik dacht dat wij een toezegging pas afdeden als die ingevuld was en niet als die toegezegd was. En de wethouder zegt toe dat in de jaarrekening 2018 dit meegenomen

wordt. En het lijkt mij het goeie moment om bij die constatering de toezegging ook inderdaad door te strepen. Niet nu, want ...

De voorzitter: U was me net voor, want ik ging het woord geven aan de wethouder die ... Nou, laten we afwachten wat de wethouder zegt.

Wethouder Snoek: Nou, daar wil ik mij eigenlijk geheel bij aansluiten. Ook ... Want daarom begon ik zo heftig te knikken. Ik heb op een aantal punten aangegeven: nou, dat gaan we doen, of dat zit in 2018 al in de prestatie-indicatoren, die kunnen we leveren. En bij een aantal punten gezegd: nou, volgens mij ligt dat genuanceerder. Dus het lijkt mij juist heel goed om deze aanbeveling mee te nemen, te laten staan en dan volgend jaar weer te constateren wat kan wel, wat niet. En als ik u dan heel goed kan uitleggen waarom we een bepaalde aanbeveling niet hebben overgenomen, dan kunt u op een gegeven moment zeggen: nou, en dan doen we dat ook niet meer. En ik heb met name een vraag eigenlijk teruggelegd over het elkaar trekken van het KTO en de evaluatie. Of daar behoefte aan is.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Heftig knikken is multi-interpretabel, dat even vooropgesteld. Is dat nu het moment aangebroken dat de commissie akkoord gaat met deze toezegging van de wethouder? Toch, dat is toch de vraag die voorligt? Nee, heb ik het weer verkeerd begrepen? KTO, wethouder.

Wethouder Snoek: Met uw permissie, volgens mij is ... Zoals ik de commissie hoor, laten we deze toezegging nog even openstaan, zodat we volgend jaar met elkaar constateren van al deze punten: welke hebben we wel ingevuld en welke niet. En dan ook kunnen beargumenteren in ieder geval vanuit het college waarom sommige zaken niet hebben gedaan. Blijft even openstaan de vraag, aanbeveling vier is dat volgens mij, het proces. Een deel van de informatie zoals het KTO kunnen we leveren voor de kadernota. Als daar ... Als dat zeer op prijs wordt gesteld, zou dat eventueel kunnen in de commissie Samenleving. Maar de evaluatie en de jaarstukken kunnen we niet voor de kadernota leveren. Dus dat kan ik u gewoon niet toezeggen. En dan staat dus de vraag: wilt u dat KTO in de commissie Samenleving voor de kadernota? Of zegt u: nee, dan willen we het eigenlijk ... We zijn hier ook met elkaar om te ontdekken, zoals het vandaag ging, vonden het best wel fijn; laten we dat blijven doen. Maar dan kan ik op dat punt niet u tegemoet komen aan het verzoek van de KRC.

De voorzitter: Ik begin het langzamerhand een beetje te begrijpen, geloof ik. Dus de vraag ligt voor: KTO voor de kadernota aanleveren of in zijn geheel als informatiebijeenkomst zoals nu, daarna? Waar ligt de voorkeur? De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Graag in zijn geheel.

De voorzitter: Wat vindt de rest van de commissie daarvan? En in dit geval beschouw ik heftig knikken dan niet ...

De heer Smit: Graag vóór.

De voorzitter: Vóór de kadernota? U wilt KTO voor ...

De heer Smit: Ja, nee, dus. Dan kunt u nu handen gaan tellen of zoiets, denk ik.

De voorzitter: Ja, dan gaan we handen tellen. Heel goed geconstateerd, mijnheer Smit. Iedereen die graag het KTO wat dus aanleverbaar is voor de kadernota, dat we dat voor de kadernota inderdaad aangeleverd krijgen

en behandelen in de commissie Samenleving, daarvan wil ik nu de handen zien. Dan wil ik graag nu ook even de handen zien van iedereen die het in zijn geheel wil behandelen. Ja, dan hebben we toch een duidelijke meerderheid voor het eerste voorstel, namelijk het aanleveren van de KTO voor de kadernota en dan in de commissie Samenleving behandelen. Ja? Oké, prima. Dank u wel.

8. Bestuursrapportage 2018

De voorzitter: Dan gaan wij door naar agendapunt 8, de bestuursrapportage. En daarvoor wil ik vragen of de heer Botter ook even erbij komt zitten. Die mag op de plek van de heer Bloem. Het is aan deze commissie om voor te leggen aan de raad of deze bestuursrapportage vastgesteld kan worden straks in de raad, en financieel-technisch te verwerken volgens de begrotingswijze van 2018. Als wethouder Botter is ingelogd. Ja? Dan wie mag ik het woord geven als eerste hierover? De heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb een paar algemene vragen over deze bestuursrapportage, wat voor mij de eerste is die ik onder ogen krijg. Wat ik zie is dat eigenlijk ... Er zijn natuurlijk altijd meevallers en tegenvallers in het leven, maar het is goed gebruik dat tegenvallers binnen de programma's zelf worden opgelost in eerste instantie. Wat ik hier zie gebeuren is dat eigenlijk de meevallers en de tegenvallers tegen elkaar gesaldeerd worden: en dat kan een keer gunstig uitpakken, maar dat kan natuurlijk ook net zo goed ongunstig uitpakken. Dus het is eigenlijk een algemene vraag over begrotingsdiscipline. Bestaat die überhaupt binnen Haarlem? In de zin dat het programma in eerste instantie erop uit is om het begrote bedrag of het begrote budget ook daadwerkelijk te besteden, maar ook niet meer dan dat, en tegenvallers dan ook zelf op te lossen, en niet via allerlei boekhoudkundige verschuivingen in reserves of inderdaad het salderen van meevallers; de werkelijkheid wat netter voor te stellen dan die eigenlijk is. Want wat ik zie is eigenlijk toch overschrijdingen bijna bij alle programma's, zonder dat eigenlijk maatregelen worden aangegeven hoe die voorkomen dan wel gerepareerd kunnen worden.

De voorzitter: Dank u wel, de heer IJsbrandy. De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik wilde even een paar dingen vragen over de telefonische bereikbaarheid, hoe het daarmee staat. Daar is goed in geïnvesteerd en het is nog niet op orde blijkt tenminste als ik mensen daarnaar vraagt. En de vraag is wat de stand van zaken is en of er nu een goed plan ligt om dat echt te verbeteren. De volgende vraag is over de grote projecten: 49%, is bij Ontwikkeling al even naar gerefereerd, 49% van de projecten loopt op tijd. En dan vraag je je toch daadwerkelijk af of de planning wel op orde is. Je weet van tevoren dat er een aantal tegenvallers zullen zijn en die de termijnen overschrijden, en op deze manier krijgen we elke keer weer als een soort fait accompli een beweging voorgelegd. In een enkele, geef ik toe, zijn wij zelf schuldig aan. Maar verreweg de meeste zijn ... Een aantal van de tegenvallende prestaties zijn te voorkomen in mijn ogen door een andere planningsmethodiek aan te nemen. En daar wilde ik naar vragen, wat u daarvan vindt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik sluit mij volledig aan bij GroenLinks. We hebben daar ook bij de kadernota en de kadernota daarvoor erover gesproken. Ik denk dat het goed is dat er een andere planning komt. Dan heb ik een paar opmerkingen over de openbare orde en veiligheid. Ik wil de politieke opmerking maken dat namens de SP niet bezuinigd mag worden op instellingen voor beschermd wonen. Dat bezorgt politie en handhaving alleen maar extra overlast. Dat betekent natuurlijk niet dat er zelfstandige woningen kunnen komen voor cliënten die daar aan toe zijn, maar bezuinigen op beschermd wonen, daar zijn wij op tegen. Dan heb ik een

vraag over Veilig Thuis. Veilig Thuis staat onder grote druk en het is ook van belang voor met name de veiligheid: geen huiselijk geweld, minder kindermishandeling. En mijn vraag is dat Veilig Thuis onder grote druk staat, heeft dat te maken met capaciteitstekorten bij de politie? Ik heb de indruk dat politie af en toe niet haar eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid neemt, haar verantwoordelijkheid neemt om strafrechtelijke procedures in te zetten. En nogmaals, bij kindermishandeling vind ik dat er wat moet gebeuren, dus mijn vraag is: die druk van Veilig Thuis, heeft dat te maken met capaciteitstekort bij de politie? Dan heb ik nog een opmerking over het personeelsbeleid, namelijk wat staat op bladzijde 33 over de WABO-vergunningverlening. Daar neemt de externe inhuur toe. Bij sociale zaken is het beleid om als daar het aantal ingeschrevenen bijstandsgerechtigden toeneemt, om dan ook meer mensen aan te trekken. En dat niet doen via externe inhuur. Ik vind dat als werkzaamheden een structureel karakter krijgen, dat we dan mensen in dienst moeten nemen en niet extern moeten inhuren. We hebben het daar in de commissie Bestuur al vaker over gehad; het brengt onnodig extra kosten met zich mee. En daar zou ik ook graag een reactie van de wethouder op willen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. De heer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Een paar puntjes bij de bestuursrapportage. Eén: het verwachte tekort is inmiddels gedaald van 2,5 naar 1 miljoen. Ik zou de wethouder willen vragen: verwacht hij dat er tegen het eind van het jaar op maximaal nul tekort zitten? Want dat zou natuurlijk wel prettig zijn. Twee gaat over de smiley-systematiek en met name ook de invulling van de smileys. Als je kijkt naar de kleur groen in de Brap dan, is die wel overweldigend, terwijl je bij sommige teksten zou kunnen afvragen: is daar licht- of donkergroen, is dat wel helemaal terecht? Wij hebben bij de jaarrekening 2017 ook een discussie in de commissie gehad over de smileys en met name de vulling daarvan. U zou kijken of dat nog steeds adequaat is en wellicht de systematiek aanpakken of op een andere manier invullen. Mijn vraag is: gaat u nu bij de volgende ronde precies op dezelfde manier te werk bij de groene, lichtgroene en gele en rode smileys? Of gaat u toch nog eens even goed kijken of de informatieve waarde daarvan nou echt goed genoeg is? Want er zijn een aantal groene smileys, die liggen op het terrein van andere commissies – zal ik nu niet nagaan – maar ik vraag in ieder geval uw aandacht daarvoor en graag een toezegging om daar nog eens goed naar te kijken. Er is een smiley, een rode smiley, en dat gaat over de afvalstoffenheffing. U constateert in de Brap dat het dekkingspercentage onder de 96% is komen te liggen. Nou, in de begroting 2019 staat dat op basis van het coalitieprogramma die 100% kostendekkendheid nagestreefd wordt, ingevuld wordt. En dat betekent dat in ieder geval de afvalstoffenheffing in 2019 force omhoog gaat, van 324 naar 383. Maar daar is natuurlijk nog geen rekening gehouden met de volgende fase van de invulling van, de invoering van SPA. En het college zegt dan in de begroting om die extra kosten te gaan dekken uit algemene middelen. En bij kadernota 2019 we zien hoe en of dat nader verwerkt moet worden. Nou, in goed Nederlands betekent dit dat op dit ogenblik in ieder geval de rekening vooruitgeschoven wordt. En nou, voor een jaar zou ik daarmee kunnen leven, maar ik zou graag van de wethouder horen dat voor hem uitgangspunt is dat in 2020 de afvalstoffenheffing gewoon op 100% kostendekkendheid wordt vastgesteld, want anders loop je het gevaar dat andere beleidsambities in het gedrang zouden kunnen komen. Dus graag uw reactie daarop. Dan een ... Op het punt van de projecten sluit ik me aan bij datgene wat GroenLinks heeft gezegd en de zorgen ook wat betreft de financiële beheersbaarheid daarvan. En tot slot ook nog een vraag over de kwestie van de inhuur, de heer Garretsen had het daar ook al over: hoe staat het nu eigenlijk met de beleidslijn om tijdelijk personeel met een structurele component, om dat definitief in te gaan huren? En ik kan me voorstellen dat de wethouder op dit ogenblik het moeilijk vindt om daar in actueel beeld van te geven, maar wij zouden graag willen dat bij de jaarrekening 2018 daar echt een goede, gedegen voortgangsrapportage komt vanuit de ambitie om zoveel mogelijk tijdelijk personeel wat structureel werk doet, om dat vast in dienst te nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Niet interruptie. Ik zou hem als interruptie kunnen maken maar dat wil ik eigenlijk niet. Want ik wil uw vraag eigenlijk kracht bijzetten door nu al een aanvullende vraag zodat die op het zelfde moment in het antwoord meegenomen kan worden door de wethouder. GroenLinks heeft twee jaar geleden aan het college gevraagd om met een overkoepelend capaciteitsplanning te komen voor de gemeente. Dus afdelingsoverstijgend. Want hebben elke keer 3 fte dit, 6 fte dit. Die zou vorig jaar in januari al bij de commissie binnen moeten komen op basis van de toezeggingen. Het wordt elke keer uitgesteld. Ik word er een beetje moe van om er naar te vragen, maar ik zou toch echt heel graag zien – omdat het bijna in alle behandelingen terugkomt – om die capaciteitsplanning te krijgen waarin er juist wordt gekeken naar de minimale flexibele schil die nodig is. Want je hebt hem wel nodig, maar zoveel mogelijk te vertalen in vaste contracten voor onbepaalde tijd, omdat we nu eenmaal een verouderde populatie hebben met veel mensen die stoppen met werken, en we graag willen dat er nieuwe, goede mensen onderdeel worden van de vaste dienstverlening die de gemeente kan leveren. Dus graag uw reactie daarop, aanvullend op het verzoek van de Partij van de Arbeid.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik kan het wel kort houden. Voorzitter, een aantal korte vragen en inderdaad aansluitend op wat de PvdA maar ook de SP zei. Externe inhuur, dat is nu eenmaal duurder, dus hartstikke jammer om daar het geld aan uit te geven, terwijl we hier met z'n allen hebben afgesproken dat we vast personeel in dienst gaan nemen. Voorzitter, als we vast personeel in dienst gaan nemen, hadden we ook iets geloof ik afgesproken over diversiteitsbeleid. En het komt maar niet. Dus hoe staat het daarmee, met die nota? Een ander punt is ... Want ik zie inderdaad hier dat er € 500.000 nadelig is door alleen maar procesmanagement extern in te huren. Jammer. Ik zie op pagina 11 ook 5 ton nadelig: vernietiging van strafontslag. Wat is dat? Doet onze afdeling Juridische Zaken het niet goed of wat is daar aan de hand? Laatste vraag betreft de Domus, dat wordt van programma 5 naar programma 2 verhuisd. Wat is de onderliggende argumentatie? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zal ook proberen het kort te houden. Ik ben mijn bestuursrapportage vergeten met al mijn aantekeningen dus ik ga mijn best doen. Ik zat nog wel even te twijfelen van: zal ik wat gaan zeggen over de smileys of niet? Die discussie hebben we natuurlijk al meerdere keren gevoerd. Nou ja, goed, dat is ook geen verrassing; wij zijn nooit zo'n voorstander geweest van die smiley. En inmiddels denk ik dat ik ook een beetje begrijp waarom, want ik heb ook gewoon wat moeite om het te interpreteren. Dus ik ben even nagegaan van ja, zal de wethouder misschien straks ook gaan uitleggen, waar staan die smileys nou eigenlijk voor? Wat betekenen ze? Want de hele bestuursrapportage staat vol met groene smileys: betekent dat dat we het goed doen als Haarlem? Nou, niet per se. Nee. Betekent dat, want het staat echt vol met groene smileys, betekent dat dat we dan in de top-10 of misschien wel de top-50 staan van best presterende gemeenten van Nederland? Nee, dat betekent dat ook helemaal niet. Kijk, want op meerdere onderwerpen zijn we gewoon de slechtst presterende gemeente. Dat staat er ook gewoon in: de laatste in de rij, de hekkensluiter. Dus wat betekent dan een groene smiley, als er toch een groene smiley staat? Ja, het betekent enkel dat we het beleidsdoel wat we voor onszelf hebben gezet, dat we dat gehaald hebben. Ja, als wij voor onszelf het doel zetten om een zesje te halen ... Als ik naar mezelf kijk op de middelbare school, dat was altijd mijn doel. Mijn doel was altijd elke toets met een zesje te halen. En ik denk nu achteraf: dat had ik beter mijn moeder moeten verkopen. Ik had gewoon moeten zeggen: ik heb gewoon al

mijn doelen 100% gehaald. Dus, kijk, het is eigenlijk mijn vraag: is het niet een perverse prikkel die we aan onszelf geven door de beleidsdoelen zodanig te stellen dat we maar liefst 89% halen? Gaat dat er niet toe leiden dat we die doelen steeds wat lager gaan zetten zodat we maar een hoger percentage gehaalde doelen gaan halen? Dat die 89% wordt straks 98%? Maar het betekent niks hoe wij als gemeente presteren. Nou ja, goed. Nogmaals, wij zijn nooit zo'n voorstander geweest van die smileys. Ze staan er wel in, maar ik denk wellicht dat ze meer waarde kunnen opleveren, dat je er meer waarde uit zou kunnen lezen als je er nog een andere factor naast zet. Bijvoorbeeld: hoe wij presteren ten opzichte van andere gemeentes. En dan denk ik dat de kleuren inderdaad wel eens helemaal zouden kunnen veranderen. Op een aantal onderwerpen, ook lang niet op alles, hoor, want het is ook wel duidelijk dat we gewoon wel goed bezig zijn. Ook dat staat wel in deze bestuursrapportage. Maar de waarde van de smileys, die is denk ik op dit moment niet zo hoog als die zou kunnen zijn. Dan wil ik het nog even hebben over de risico's, die staan onder hoofdstuk 5. Daar staat een risico genoemd zonder een bedrag. En onze vraag was eigenlijk van ja, wat is het criterium? Wanneer wordt een risico ook in de bestuursrapportage opgenomen als zodanig een risico? Is dat als het een nieuw risico is? Want ja, dan denk ik: dan zijn er nog wel meerdere risico's. In de lopende tekst wordt bijvoorbeeld gesproken over dat de organisatie als geheel onder zware druk staat. Ondanks de formatie-uitbreiding staat de organisatie Haarlem als geheel onder zware druk. Dus de vraag is: als dat nieuw is, waarom zou dat dan niet beschreven bij de risico's?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, de interruptie gaat eigenlijk over de smileys en ook over de mate waarin in een bestuursrapportage eigenlijk al dat soort beleidsuitspraken dan ook weer een plek zouden moeten krijgen. Want dat doe je natuurlijk eigenlijk bij de kadernota of eventueel nog bij de begroting, maar een bestuursrapportage is toch alleen maar een vaststelling van of het schip op koers ligt of niet. Dan ga je toch niet eigenlijk weer de hele benchmarking en alles wat daarbij hoort als je een totale beleidsevaluatie doet dan ook weer van stal halen.

Mevrouw De Raadt: Nee, dat zou ook helemaal niet hoeven, hoor. Nogmaals, wij zijn ook geen voorstander van die smileys, dus wat ons betreft had dat ook niet hoeven. Alleen, ik denk: als je ze dan doet ... Op zichzelf zeggen deze smileys gewoon heel weinig en het risico van de perverse prikkel is er ook nog. Dus ik zeg alleen maar als je het wil doen, zet er dan nog een ander kengetal naast zodat we er in ieder geval meer waarde uit kunnen lezen. Dan hebben we er nog wat aan. Goed, over die risico's. Ja. Dus wanneer valt nou een risico ... Waardoor wordt die nou benoemd bij de bestuursrapportage en wanneer niet? Want een tweede risico wat ook in de lopende tekst beschreven staat maar ik niet terugvind in hoofdstuk 5, is natuurlijk de Koepel. Er staat ergens een zin, ik weet nu niet even op welke pagina, maar hij staat een beetje verstopt. En er moet wederom € 150.000 bij, bij die Koepel. Bij die gratis universiteit moet weer € 150.000 bij. Maar de vraag is van hoe staat het nou precies met dat risico als dat hele project niet voltooid wordt? Is dat ook niet iets wat we zouden moeten beschrijven? Want ook daar zijn weer nieuwe risico's onlangs bekend geworden. Dus ja, dan denk ik: nou ja, goed. Dus wellicht kan daar nog even op gereflecteerd worden. Ja, en waarom ik het er ook bij zou willen hebben is omdat ik denk dat we als gemeente ... Dat dit echt een risico is waar we bovenop moeten zitten. We hebben de toestemming gegeven voor het verkopen van de vruchtbare grond. Het enige wat we eventueel straks terug zouden kunnen kopen is de Koepel zelf. En omdat we ook weten dat we hier een groot risico hebben genomen in de afgelopen jaren, hebben we ook in april 2017 niet voor niks afgesproken dat Concern Control elke drie maanden de boeken van Panopticon zou controleren. Dus mijn vraag: wanneer heeft Concern Control voor het laatst de boeken van Panopticon gecontroleerd? En waarom is dit niet, want dat weet ik natuurlijk al, zoals afgesproken gewoon zes keer gebeurd in de afgelopen anderhalf

jaar? Want hadden we dat nou wel gedaan, dan hadden we wellicht ook wat meer zicht gehad op die risico's en hadden we ze weer kunnen beschrijven onder hoofdstuk 5. Dus dan is de cirkel weer rond. Wat dat betreft, wat ons ... Wat dat laatste betreft, een gemiste kans. En ik hoop dat het college mij straks gaat vertellen dat ze op zeer korte termijn inderdaad de boeken gaan controleren. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Wie mag ik het woord geven? De heer Smit.

De heer Smit: Ik sluit mij aan bij de woorden van mijn collega Aynan met de vraag over een toelichting op het Vernietigen strafontslag. Want dat is een financiële klap geweest. En met betrekking tot het punt inhuurbudget procesmanagement de vraag of dat op het niveau van projectmanagers is, projectleiders, of daaronder, omdat de stelling van Open Haarlem is dat je projectmanagement, de hoogste functie bij een project, door een eigen ambtenaar moet laten doen. Dus ik ben benieuwd op welk niveau die uitgaven worden gedaan. Dat waren mijn twee vragen, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. De heer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u wel. Ik houd het heel kort, ik spaar wat tijd. Er zijn een hoop vragen gesteld waar ik mij volledig in kan vinden, met name de vragen die zijn gesteld over de bedrijfsvoering en de hartstochtelijke oproep die toch door mijn college de heer Gün om toch vooral eens een keer met een compleet overzicht te komen hoe we er nou voor staan, waar de behoefte ligt binnen de ambtelijke organisatie als geheel. En om daar de raad in mee te nemen zodat we daar ook kaders voor kunnen opstellen, zonder iedere keer weer verrast te worden dat er ergens hier 3 fte bij moeten en daar ook nog 2 moeten worden opgeplust. Dat is eigenlijk het allerbelangrijkste punt wat ik hieruit naar voren haal. Voor de rest moet het ofwel in de specifieke commissies, wat mij betreft, behandeld worden, of neem ik het mee naar de begroting. Wat ik overigens wel een goed punt vind van mevrouw De Raadt, wat mij betreft met name voor het jaarverslag, want ik was het wel helemaal met haar eens ten aanzien van de smileys, is dat daar natuurlijk wel een soort van perverse prikkel in zit. Ik bedoel, op het moment dat je de doelen zodanig stelt dat ze ook gehaald kunnen worden, dan haal je al snel groene doelen. En we hebben de afgelopen periode hebben we daar met veel raadsleden hebben we ons nog een keer gebogen over de systematiek van de smileys. Dat was een hele goede bijeenkomst. Daar heb ik deze suggestie nog niet gehoord. Ik vind dit wel een hele goede suggestie om niet alleen te benchmarken aan hoe ging het vorig jaar in Haarlem, wat je nu vaak ziet, maar vooral ook: hoe doen we het ten opzichte van de ons omringende gemeenten of peer-gemeentes die een vergelijkbare omvang hebben? Wat mij betreft een goed voorstel wat navolging verdient; ik hoor graag hoe de wethouder daar in zit.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Dan geef ik het woord aan de wethouder. Waar zal ik beginnen? De heer Snoek? De heer Botter? Mijnheer Snoek, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, want ik ga natuurlijk wel eerst even graag de discussie over de smileys weer aan. Wat zegt zo'n smiley nou? Volgens mij heeft mevrouw De Raadt het uitstekend verwoord. Het gaat erom of dat wat we met u afspreken in de begroting tot realisatie komt. Dus we spreken wat af in de begroting: hoe gaat het daarmee? Liggen we achter, kost het meer? Is het vertraagd, dan gaan we naar rood. Zijn we precies aan het doen wat we afgesproken hadden, dan wordt het groen. En ik heb dat in mijn vorige periode aan de hand van jeugdzorg wel eens toegelicht en ik hoop dat de portefeuillehouder me excuseert dat ik dat voorbeeld weer gebruik: ik zou in principe jeugdzorg in principe in geen enkele stad ooit iets groens geven, want het is altijd complex. En het is verschrikkelijk wat er op plekken gebeurt. Maar als we het systeem beter maken, als we investeren aan de voorkant en we doen wat we hebben afgesproken, dan kunt u nog steeds zeggen: het is

verschrikkelijk, er worden kinderen mishandeld in deze stad. En dan ben ik dat met u eens, maar dan doen we wat we hebben afgesproken – geven we een groene smiley. Als wethouder Financiën zeg ik tegen u: wilt u van die smileys af? Halen we ze eruit. Het is u als raad die gevraagd heeft om die smileys, u bent het die als raad in de commissie daar zich nog een keer over gebogen heeft, de informatiewaarde. Ik wil met u werken aan het versterken van die informatiewaarde. Als u smileys op prijs stelt, zoals we die hebben, doen we die erin; als u ze eruit wil, halen we ze eruit. Want het voorkomt in ieder geval dat we iedere keer deze discussie hebben. En als u zegt: ik wil beleidsvelden benchmarken, dan kunt u kijken op waarstaatjegemeente. En dan denk ik dat je op verschillende beleidsvelden moet zeggen van nou, af en toe zouden we dat eens moeten benchmarken. Maar ik zou ervoor willen waken om dat integraal te maken van de P&C-cyclus. Maar als u iets met die smileys wilt, dan prima. Ik kan mij dan ook niet herinneren maar bij ook niet voorstellen dat ik u toegezegd heb om nog een keer met die smileys aan de slag te gaan, want dit is mijn positie en die is al een tijdje zo, geloof ik. Dus volgens mij heb ik dat de vorige keer ook gezegd.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Sepers. Gaat uw gang, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, wethouder, misschien dat ik toen te positief dacht over de vragen die ik aan u stelde.

Wethouder Snoek: Nou, dan ben ik blij dat ik nu heel duidelijk heb kunnen maken hoe ik er in sta. Want ik denk dat we elkaar nu goed verstaan daarin. Dan wil ik even naar de specifieke vragen gaan. Hart voor Haarlem ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft twee interrupties. In ieder geval de heer Rijssenbeek heeft een interruptie.

De heer Rijssenbeek: Ja, ik wachtte eerst even netjes mijn beurt af, want ik wilde niet met het goede idee van mevrouw De Raadt aan de haal gaan. Maar ... Met nogmaals, krediet voor haar. Maar ik hoorde de wethouder zeggen van: ja, op zich, we kunnen wel eens een keer aan benchmarking gaan doen. Maar dat is dan zo'n halve toezeggen waarvan we moeten kijken van ... Waar zien we dat dan terug? Gaan we het daar dan wel een keer over hebben? Want ik vind dat echt geen gek idee. Natuurlijk is het vervelend als er in Haarlem kinderen worden mishandeld, maar als we nou zien dat er in Haarlem relatief gezien veel meer kinderen worden mishandeld dan in een andere stad, dan is dat iets waar we ons zorgen moeten maken. Meer dan als dat relatief veel minder zou zijn. Dus voor ons als raad geeft het wel een beeld namelijk over hoe we er in relatief opzicht voor staan. Dus ik zou hem iets concreter willen hebben over hoe we met dat idee aan de slag zouden kunnen gaan. Nogmaals, met krediet voor mevrouw De Raadt.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Mijnheer Rijssenbeek, kan ik meekrijgen in de constatering dat het aan de raad om op een gegeven moment in meerderheid die opdracht aan het college te geven? Als wij vinden dat het moet gebeuren, dan zal het college denk ik eerst willen constateren dat de raad dat wil; als we dat willen, dan gaat het toch gebeuren, naar ik aanneem. Want ik zie zoveel tegenwerking bij de wethouder niet, alleen: de duw moet van de raad komen, volgens mij. En van ons vandaan. Nou komt ie. En dan zeggen wij goed geformuleerd hoe wij die dialoog willen starten.

De voorzitter: Ik voel een motie aankomen. De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou ja, en ik ook. En volgens mij proberen we het aantal moties een beetje terug te dringen. En dat was ook de bedoeling van mijn aanvullende verzoek aan de wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, daar wil ik het toch even wat verder op reageren. Kijk, bijvoorbeeld in het sociaal domein wordt gebenchmarkt. Daarom verwees ik ook naar waarstaatjegemeente, en daar kun je bijvoorbeeld precies zien op tal van dossiers hoe wat wij doen zich verhoudt. En ik denk dat dit soort zaken, op het moment dat je een nieuw beleidsplan neerzet of een agenda voor iets neerzet, dat zo'n benchmark heel goed kan werken. Ik vraag me af of je op ieder onderdeel van de Haarlemse begroting integraal in die P&C-cyclus een benchmark zou moeten willen organiseren voorzover dat één al beschikbaar is. Want dat zien we helaas bij de jaarrekening ook wel vaak, dat een aantal cijfers ook moeilijk boven tafel te krijgen zijn. En de tweede, die ik met name ook geleerd heb van het sociaal domein, vervolgens: wat zegt die benchmark? Als wij in Haarlem meer dan gemiddeld uitgeven aan sportvelden: is het dan goed, want wij investeren in de sport? Of is dat slecht, want we krijgen te weinig voor ons geld? Ik weet het niet. En dat is het nadeel van benchmarken: het behoeft vervolgens heel veel duiding om het gesprek aan te gaan. Dus ik zeg niet: ik vind benchmarken geen goed idee. Ik vind benchmarken een heel goed idee. Ik vraag me alleen af of in de breedte van de begroting, bij alle onderwerpen die daar in staan, en dan vervolgens de complexiteit die benchmarking met zich meeneemt, of u dat daar wil doen of dat u dat in het beleid wil doen. Dat is wat ik u meegeef. Dan wilde ik naar Hart voor Haarlem. U vraagt: begrotingsdiscipline. Ik denk dat we gezien hebben in de afgelopen jaren dat daar veel op geïnvesteerd is, dat we daarin grote slagen gemaakt hebben. En u heeft ook kunnen zien dat de accountant dat herkent. Volgens mij hebben we zelfs bij de laatste jaarrekening daar complimenten op gekregen. Dus ik wil dat beeld wat u schetst toch even wegzetten. Natuurlijk zien we in de bestuursrapportage meevallers en tegenvallers: daarom maken we hem. Dat is wat u ook al aan mevrouw De Raadt meegeeft. En u vraagt dan: dat soort spelregels zoals Zalm ooit neerzette van u valt ... Tegenvallers gaat u eerst in uw eigen potje oplossen. Ik denk dat ieder beleidsveld dat zo voelt, die verantwoordelijkheid voelt. Maar we hebben ook ambities als gemeente. En we kunnen bijvoorbeeld niet zeggen ... Moet ik weer een goed voorbeeld ... Even wat niet te dicht bij de praktijk ligt. Dus ik ga weer een fictief voorbeeld organiseren. Stel nou dat door omstandigheden rondom kunstgras voetbalvelden twee keer zo duur worden. Vindt u dan dat we dat binnen Sport helemaal moeten oplossen waardoor we nog maar de helft aan voetbalvelden – fictief voorbeeld – zouden kunnen hebben? Of moet je dan op een gegeven moment als gemeente zeggen: nou, wij hebben een ondergrens van wat we vinden dat we aan sport doen. Dat willen we. En dan moeten we dus in de breedte van de Haarlemse begroting kijken. Nou, zo doen we dat in Haarlem. We kijken eerst: wat kan er in het programma opgevangen worden? U heeft een rij verantwoordelijkheden als het gaat met tegenvallers, maar als dat onze beleidsdoelstellingen raakt, dan moet je dat soort problemen soms ook breder opvangen. GroenLinks en anderen vroegen ook naar ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft nog een interruptie van de heer IJsbrandy. Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, je kunt natuurlijk altijd je beleidsdoelstellingen vooropstellen en dan de schuld van Haarlem als een soort blanco cheque beschouwen waar je altijd in kan graaien, wat in feite dan het gevolg is ook hiervan. Maar toch, in een organisatie die wel discipline heeft zou je toch in de eerste plaats moeten zeggen van: nou, dan kunnen we misschien die sportvelden dit jaar niet allemaal aanleggen. Dan moeten we er één naar volgend jaar schuiven, of zoiets. Dus dan ga je toch zoeken van hoe kun je met je middelen, zoals ieder bedrijf dat ook moet doen, hoe kun je uiteindelijk de boel rondkrijgen? En ik heb de indruk, ik weet niet of dat afgelopen jaren is gebeurd, maar dat het toch nog iets te gemakkelijk is om even je reserves – en reserves is alleen maar een vluchtweg naar de schuld van Haarlem – om op die manier zeg maar problemen weg te poetsen, en niet de harde keuzes te maken die nodig zijn als je ergens overschrijdingen ziet.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik weet zeker dat u het zo kwaad niet bedoelt, maar als u het formuleert als er een organisatie ... Andere organisaties waar wel financiële discipline is, dan wil ik me daar echt verre van houden. Ik wil dan toch echt weer verwijzen ook naar het oordeel van de accountant en de stappen die we hier gezet hebben. En ik denk dat we zeer veel financiële discipline hebben. Dus laten we voorzichtig zijn met beeldvorming. Vervolgens zegt u ook: ja, tegenvallers en dan gaat u naar de schuld. Gaat de exploitatie en de schuld door elkaar lopen, dus ik denk dat we dat ook goed uit elkaar moeten trekken. Als u het over de schuld wilt hebben, kan dat ook, maar dan zal dan even weer een andere discussie dan de '...'. Juist daarvoor hebben we ook hele goeie afspraken met elkaar gemaakt. Dus dat beeld wat hij probeert neer te zetten van een organisatie die niet in controle is, daar wil ik mij verre van houden en wordt ook niet ondersteund door bijvoorbeeld het oordeel van de accountant. Dat altijd verbeteringen mogelijk zijn, dat deel ik met u. En daar wil ik samen met u aan werken. Bijvoorbeeld als het gaat over grote projecten. U zegt: misschien weer dat projecten vertragen, dat het realisatiepercentage lager uitvalt. Projecten vertragen eigenlijk altijd. Het project wat sneller af was dan dat we hadden afgesproken moet nog een keer op mijn bureau komen. Het zal vast ooit eens voorkomen maar er zijn natuurlijk altijd oorzaken waardoor dingen vertragen. En in hoeverre kun je daar aan de voorkant rekening mee houden? En wat we volgens mij op dit moment zien is een overspannen markt. Ik probeer thuis zelf ook nog mijn huis geschilderd te krijgen; lukt me ook niet. En volgens mij zien we dat in onze projecten ook. We hebben ook een aantal partijen die eenvoudig zeggen: we hebben op dit moment mensen en materieel niet. En ja, je probeert nog steeds die planning zo goed mogelijk mee te nemen. Maar als u mij vraagt ... Op dit moment verwacht ik eigenlijk dat we in de komende jaren als deze markt blijft zoals hij is, eerder meer vertragingen zullen zien en eerder meer problemen zullen hebben om ons werk weg te zetten, mede ook gezien ook personeelskrapte, dan dat ik tegen u durft te zeggen: nou, dat gaat crescendo en het gaat alleen maar beter worden. Maar dat ... En terecht vind ik dat u er aandacht voor vraagt. Want in hoeverre kun je dit nou voorzien?

De voorzitter: Mijnheer de wethouder, u heeft twee interrupties. De heer Van den Doel, u mag eerst. En daarna de heer Garretsen.

De heer Van den Doel: Dank voor uw antwoord. En toch, u zegt eigenlijk: vertragingen zijn een fait accompli en daar moeten we maar mee leren leven, als ik het goed interpreteer, omdat er nu eenmaal de externe omstandigheden ... Maar de externe omstandigheden zijn ook vaak wel al bekend bij het begin van een project. Dus dan kan je daar meer tijd voor inruimen. Want wat je nu krijgt is overschrijden. Dat heeft ook een kosten... Brengt dat met zich mee. En dan zitten we al zo diep in een project dat we er niet meer af kunnen en dan moeten we bijbetalen. En ik denk dat het verstandig is om tijd letterlijk in te ruimen in een projectbegroting, waarbij je de tegenvallers qua tijd kunt opvangen. En zeker al als je weet ... We weten nu al twee jaar dat personeel niet meer aan te dragen is. Dus dat zou je met je planning ook daar rekening mee kunnen houden. Dus de vraag zit er ook in: wat voor variabelen wil je toepassen om die projectplanning te maken? En ik denk dat het ook voor de burgers heel prettig is als projecten op tijd ... Ook al is die tijd die ervoor zet in principe langer dan je zou willen, maar wel dat die dan op tijd afkomt. Nu is het heel vaak dat mensen verwachten dat er iets gebeurt, en dan gebeurt er helemaal niks. En daar raakt men diep gefrustreerd over. En dan moet we het weer gaan uitleggen, en dan wordt het weer een vicieuze cirkel. Dus dat is de reden van mijn opmerking.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Aanvullend daarop: ik geloof best dat nu een oorzaak is de overspannen markt. Maar een paar jaar geleden hebben wij daar ook over gesproken. En steeds komt het terug, dus ik wil er niet aan dat het alleen aan de omstandigheden van nu is. Aantal jaren geleden was die overspannen markt er niet of veel minder. Het heeft ook iets met de planningen en de organisatie te maken. Dus ik wil graag dat u daarop reageert. En het kan niet alleen de overspannen markt zijn; dat gaat er bij mij niet in.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, u heeft geen woord gezegd waar ik het niet mee eens ben. Maar de andere kant is ook waar: dat wij met elkaar allemaal ambities hebben. We willen werk weg zetten. Ook deze coalitie begint weer met een nieuw programma, dit college met een nieuw programma. We willen vooruit. Dus je ... En je weet, bij sommige projecten met name ook in de openbare ruimte: soms wordt het krap. Soms heb je met seizoenen te maken waarvoor je moet gaan ... Dit gaan we nog deze zomer proberen, en dan komt er toch weer een beer op de weg. En vaak bespreken we die ook hier met elkaar. Ik denk dat u zelden verrast wordt door ons achteraf. Vaak zijn met elkaar in gesprek over projecten; moet er opnieuw iets uitgezocht worden door omwonenden of weet ik veel wie, punten naar voren gebracht waar we opnieuw naar moeten kijken. Ja, en dan zijn we misschien aan de voorkant, probeer je de druk erop te houden. Ik moet bijna denken aan de groene smileys. Van, als je nu ... Wat u zegt: plan dan gewoon aan de voorkant meer in. Nou, ik weet zeker dat ik in de eerstvolgende raad met u een discussie heb van ja, maar kan dat dan niet sneller en kan dat niet beter? Ik ben het gewoon met u eens dat wij moeten proberen de planning zo reëel en eerlijk mogelijk neer te zetten. Dat is de oproep die u hoor doen. Maar at the end of the day zullen we aan het eind van het jaar altijd gesprekken hebben over de projecten die vertraagd zijn en nooit over de projecten die op tijd klaar zijn. Dus dat percentage zal altijd onder de 100% liggen. Daar ben ik van overtuigd. En dat bent u mij eens. Volgens mij begrijpen we elkaar heel goed. Ik wil het hebben over het tekort waar ...

De voorzitter: De heer Garretsen.

Wethouder Snoek: Ja, u vraagt: ligt het dan aan meer dan aan de markt of aan personeelstekorten? Het ligt ook soms aan onze besluitvormingsprocessen. Het ligt soms aan gesprekken die we in de buurt hebben. Soms heb je aan de voorkant iets over het hoofd gezien. U zit lang genoeg in deze raad om al die oorzaken voorbij te hebben zien komen. En soms zijn we daar zelf ook debet aan.

De heer Garretsen: Ik wil u een sprekend voorbeeld geven: in de bestuursrapportage staat de Domus ... Nou, een heel groene smiley voor Domus Plus. En de realisatie zal op zijn vroegst pas in 2019 plaatsvinden. Nou, iedereen kent de weerstand; iedereen weet dat er procedures zullen worden gevoerd, bestemmingsplanprocedures. Realistisch is als er staat: 2021. Dat is realistisch. 2019 komt Domus Plus, is nooit gerealiseerd.

Wethouder Snoek: Nou, misschien dat mijn buurman daar wat over wil zeggen, maar ik waag mij niet aan een uitspraak daarover, over de planning daarvoor nu. De PvdA zegt: het tekort. We zien het tekort terug gaan naar bijna 1 miljoen. En dan: durf ik de voorspelling te doen dat het naar nul gaat? Nee, dat durf ik niet. Het college heeft afgelopen dinsdag de duiding van de septembercirculaire vastgesteld, die kunt u zien bij de collegebesluiten maar gaan naar u toe. Die laat voor 2018 aanzienlijk verslechtering zien. Dat heeft te maken met, interessant, tegenvallende rijksuitgaven. En als zij niet tot besteding komen, krijgen wij minder. Dat is een fors effect en dat is ook de reden dat we met een derde bestuursrapportage zullen komen waarin we proberen zo goed mogelijk voor het eind van dit jaar weer de peilstok in de organisatie te steken om te kijken waar we ervoor staan. Maar ik durf dus zeker nu op dit moment geen prospectie van nul te geven.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel voor de, wethouder, toelichting. Dat risico, dat wisten we, zat eraan te komen door een afschatting van de trendtoepassing, met name op de loonkosten. Maar dat is ... Dat komen we toch ook weer tegen aan onze uitgavenkant, waarbij de uitgaven toch minder worden? Dat is allebei tegen elkaar afgewogen maar per saldo daardoor toch een verslechtering?

Wethouder Snoek: Ja, ik stel voor dat we dit gesprek met elkaar aangaan op het moment dat we de septembercirculaire op de agenda hebben staan in plaats van dat we daar nu een deeltje op vooruit gaan lopen. Want het is een gros aan effecten en niet eentje. De afvalstoffenheffing. Nee, ik ga daar niet nu op voorhand een uitspraak over doen omdat ik juist bij de presentatie van de begroting ook gezegd heb: de structurele discussie gaan we met elkaar in de kadernota hebben en het lijkt me dan helemaal niet goed om vooraf daar positie over te bepalen.

Voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Sepers.

Wethouder Snoek: Ik vind dat de lasten die wij aan onze burgers doorberekenen in verhouding moeten zijn.

De heer Sepers: Ja, dank u, voorzitter. Tegelijkertijd nu twee vragen. Eén: de derde bestuursrapportage, wanneer komt die? En twee: met uw antwoord op deze laatste vraag over de afvalstoffenheffing, laat u daarmee dan niet de kostendekkendheidseis van 100% los? Op een gegeven ogenblik moet er toch gewoon weer 100% dekkend zijn? Waarom durft u daar geen uitspraak over te doen?

De voorzitter: Gaat uw gang, wethouder.

Wethouder Snoek: Ik durf alles maar ik doe het niet, heb ik u net verteld. En ik heb ook verteld waarom niet. Vervolgens kun je ook een vraag stellen: welke kosten behoor je allemaal toe te rekenen aan de afvalstoffenheffing? Daar zie je in den lande ook nog verschillen in. En vervolgens is de vraag: wil je dat per se allemaal? En ik heb gezegd: volgens mij moet die discussie ordentelijk voeren bij de kadernota en niet vooraf allerlei piketpaaltjes slaan. Ik denk tussen de regels door wel een beetje te horen waar uw fractie staat, maar het kan zijn dat daar in de raad ook nog anders over gedacht wordt. Ik wil met u dat gesprek bij de kadernota voeren. U vraagt: wanneer komt die derde bestuursrapportage dan? Derde week november is de verwachting deze in college te hebben. Daarna, na besluitvorming, is die voor u beschikbaar en de behandeling zal dan op basis van uw agenda daarna zijn. CDA vraagt ook nog: waarom staat dat ene risico dan wel in de bestuursrapportage en al die andere risico's niet? Uitgangspunt hierbij is: we rapporteren als het afwijkt ten opzichte van wat we eerder bij de begroting aan u gemeld hebben, of in een kadernota of in een ander P&C-stuk. Dat ging voor dit punt op. En vervolgens stelt u de specifieke vraag of er op andere dossiers dan ook bijstellingen zouden moeten zijn. Dit is in ieder geval wat het college vindt dat er afwijkt ten opzichte van wat er is. Als u specifieke vragen heeft, ik denk dat u die aan die specifieke portefeuillehouders ook moet stellen. Dan stelt u ook nog de vraag over het controleren van de boeken. Het is volgens mij niet zo dat wij met de raad hebben afgesproken dat iedere drie maanden te doen. Volgens mij heeft Panopticon aangegeven bereid te zijn iedere drie maanden die boeken ter beschikking te stellen. Dat is september 2017 gebeurd en ik proef bij u dat u vindt dat dat nog wel weer eens een keer zou mogen gebeuren. Ik wil me daarover buigen en daarmee bij u terugkomen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dat zien wij toch anders. Dat is wel degelijk afgesproken. De vorige wethouder Van Spijk die heeft gewoon een brief gestuurd naar de raad. Heel simpel, met daarin: wij gaan vanaf nu elke drie maanden de boeken controleren van Panopticon. En in mijn wereld is dat gewoon een afspraak. En als laatste keer september 2017 was, dan denk ik dat de tweede keer dan morgen is. Bent u het daarmee eens?

Wethouder Snoek: Ik wil me daar even verder in verdiepen voordat ik u ... Ik wil u toezeggen dat ik ... Nee, ik zeg ... Ik hoor dat u daar in ieder geval prijs op stelt, dat dat weer een keer gebeurt. Ik wil even verdiepen in waarom ... Wat is er uit die laatste gekomen.

Mevrouw De Raadt: Het CDA stelt wel op prijs dat we gewoon elkaar houden aan de afspraken. En dit is een afspraak, die is gemaakt. Er is tegen de raad gezegd: elke drie maanden worden de boeken van Panopticon gecontroleerd. De laatste keer was september 2017. Dus dit is niet iets wat ik persoonlijk wil. Ik wil dat het college zich gewoon houdt aan de afspraken. Dus dan neem ik aan dat de tweede keer morgen is, want dat is eigenlijk ook al 15 maanden te laat.

Wethouder Snoek: Ja, nou, helder. Ik wil me verdiepen in de vraag van waarom is dat dan niet gebeurd. Is daar een goede reden voor? En dan bij u terugkomen met een procesvoorstel hoe hier in het verloop mee om te gaan.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik denk dat de heer Snoek dat dan even moet aanvullen met nog een opdracht: én de opdracht die de vrouw De Raadt geeft, én dat u gaat uitzoeken waarom het niet is gebeurd. Maar volgens mij kunnen die twee sporen direct naast elkaar lopen. Gaan we dat nu het verzoek van mevrouw De Raadt, wat ook een afgesproken is met de raad, niet uitstellen zolang u dat andere aan het uitzoeken ben.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik wou precies hetzelfde zeggen. We kunnen gewoon ... De wethouder kan gewoon uitzoeken hoe het zit maar ondertussen gewoon doen wat beloofd is.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, helder. Ik hoor de raad en ik heb u toegezegd te kijken waarom is het niet gebeurd. En te kijken of we dat dan ... Of hoe de redenen zijn waarom dat dan was en of die redenen nu ook nog valide zijn, of dat er ook goede reden is om dat nu wel opnieuw te doen. En ik kom daarmee dus bij u terug.

De voorzitter: En wanneer komt u daarmee bij ons terug?

Wethouder Snoek: Nou ja, als we dat volgende week in het college bespreken dan ... Nee, wat is het nu? Het is medio oktober. Ik zal daar nog deze maand met een reactie op komen.

De voorzitter: Gaat de commissie daarmee akkoord? Ja? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, misschien kom ik net uit de douche, maar ik hoor dit niet helemaal goed. Volgens mij is het antwoord van de wethouder dat hij deze week gewoon met dat onderzoek komt en dat hij dan met de gevraagde informatie komt. En dat hij dan daarna daar lang over gaat doen om uit te zoeken waarom de

brief van wethouder Van Spijk kennelijk niet bekend is. Maar ik zou toch wel graag willen horen dat gewoon nu komt waar mevrouw De Raadt om vraagt.

De voorzitter: Bij mijn weten is dat ook precies de toezegging van de wethouder.

Wethouder Snoek: Nee. Nee, ik heb toegezegd te gaan kijken waarom is dat niet meer gebeurd. Is het nu het juiste moment om dat wel opnieuw te doen en daar deze maand nog mee terug te komen? Dat is de toezegging die ik heb gedaan. En daar kan de heer Van den Raadt iets anders willen gehoord hebben, maar dit is wat ik toegezegd heb.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, bedankt. Ja, wethouder, kunt u uitleggen waarom nu niet het juiste moment zou zijn om dat te doen?

Wethouder Snoek: Nee, die informatie heb ik nu niet voor u. Dus die vragen wil ik stellen en daar met een goed antwoord bij u terugkomen.

De voorzitter: Goed. Dat is nu het woord aan de heer Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Er was een reeks van vragen gesteld over het personeelsbeleid en met name de vraag van: zijn we nou bezig wel of niet om die flexibele schil te verkleinen naar een meer vaste formatie? Dat is het beleid. Daar zijn we ook inderdaad druk mee bezig. En naar verwachting hebben wij op 13 december in de commissie daarover een stuk waar we met elkaar over kunnen spreken. Vervolgens hebben we een plan in voorbereiding als het gaat over zeg maar inclusief beleid van de gemeente. Dat gaat verder dan alleen intercultureel beleid, maar dat gaat echt over inclusief beleid en hoe we dat verder vorm willen geven. Daar zullen we ook in melden wat we de afgelopen periode vanaf februari, toen we het er met elkaar over hadden, hebben gedaan tot nu toe. En we zullen een vervolgaanpak schetsen van hoe we daarmee aan de slag willen gaan. En we willen dan ook graag uw input in verwerken. Ik zie een vraag.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Wanneer kunnen we dan verwachten, voorzitter?

Wethouder Botter: Als we het in ... Op 13 ... Ook dat gaan we 13 december bespreken, dus dan is het tegelijkertijd gaan we dat dan met elkaar behandelen. Omdat je dan die twee sporen van het algemene personeelsbeleid inclusief die toegankelijkheid daarin meeneemt. Daarnaast is er van verschillende kanten een vraag gesteld over het niet te verklaren van een procedure rondom arbeidsconflict. Nou ja, het is zo dat de gemeente daar mee geconfronteerd is er nu nog in gesprek is met de personen in kwestie om wie het gaat, om te kijken wat nu voor alle partijen het beste is. Maar op het moment wanneer wij het niet eens zouden worden of wanneer blijkt dat er een geschil blijft over het al dan niet terug nemen hier in de organisatie, dan zou daar een oplossing kunnen zijn in de hoge kosten. En dat willen we natuurlijk tot een minimum beperken. Misschien worden we het wel een andere manier eens, maar het is wel een risico waarvan ik gemeend heb dat het moest worden opgenomen in het stuk. Omdat het gewoon zo hoort.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Het is dus een reservering? Het is nog niet ... Ik bedoel, met de Brap kijken we gewoon terug en betekent dat dit eigenlijk uitgegeven is.

Wethouder Botter: Nee, er is niks aan uitgegeven. Dus in die zin is het wel zo dat we een deel van de kosten, van de loonkosten terug moeten betalen over de periode waarover de mensen zeg maar op non-actief zijn geweest, ontslagen zijn geweest. Maar het is niet zo dat hier iets van een verdere schikking uit voortvloeit of wat ook of zo. Dat is dus niet aan de orde. Als het goed is heeft u daar ook allemaal antwoorden over gekregen via raadvragen die gesteld zijn.

De heer Aynan: Misschien is het dan handig om eerst even die vragen te bestuderen.

Wethouder Botter: Oké, mag ik verder gaan?

De voorzitter: Ja, wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Er waren ook wat vragen gesteld over zeg maar het onderwerp van de ... Ja, bij de planning van de projecten. Daar is mijn collega net al op ingegaan dus daar kan ik in ieder geval zeggen van: ja, ik hoor er zelf natuurlijk ook bij van het bij andere portefeuilles. En soms lopen dingen zoals een Egelantier heel anders dat je je had voorgenomen. En dat heeft allerlei externe omstandigheden. En dan hakt dat er natuurlijk meteen als project in. Maar dat geldt ook voor sommige andere projecten. Als het gaat over Veilig Thuis: dat is een onderwerp, dat ligt op het snijvlak van de portefeuille van de burgemeester, die van mij, maar ook die van mevrouw Meijs. En wat je ziet is dat vier jaar geleden Veilig Thuis een bepaald construct had, zoals het is opgehangen als zelfstandige stichting. Nou, daar is de vraag, en daar is op de laatste tijd veel over gecommuniceerd met de organisatie en daar hebben de portefeuillehouders ook met elkaar overleg gehad van: is dit nu de beste constructie die je zou willen? Zou het een aparte gemeenschappelijke regeling moeten zijn of zouden we het het liefst, zeg maar, willen organiseren zeg maar als onderdeel van een andere, een bredere gemeenschappelijke regeling. En wat je nu ziet is dat dat onderzoek nu gaat lopen. Daar is niks over gesproken over een capaciteitstekort vanuit de politie. Dat heeft daar verder niets mee te maken. Het is wel zo dat Veilig Thuis een organisatie is waar zo'n onderzoek natuurlijk wel impact heeft op de omgeving. Wij hebben in ieder geval gezegd: wij willen het construct als Veilig Thuis in ieder geval zo houden als het is, waar het ook blijft. En we gaan ook nog een parallel gesprek voeren over hoe zij het beste hun activiteiten in de keten vorm kunnen geven.

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Garretsen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik denk dat we met elkaar eens zullen zijn dat dit een ernstige zaak is. Wettelijke termijnen worden niet gehaald: het gaat om veiligheid van jonge kinderen. Wat zijn dan naar uw mening ... Er zitten hier drie portefeuillehouders waaronder de burgemeester, die dan misschien wel een antwoord op kunnen geven. Wat is naar uw mening dat Veilig Thuis onder grote druk staat, zoals in de bestuursrapportage letterlijk staat?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Nou, omdat de wet- en regelgeving ook is veranderd; de AGV is erop van toepassing. Zij hebben zelf het idee dat ze het op een bepaalde manier moeten doen die misschien nog onvoldoende aansluit bij de rest van wat er in de keten gebeurt. Ik denk alleen niet dat dit een onderwerp is waar we het uitvoerig

over moeten hebben aan de hand van de Brap, maar als u daarover met ons in gesprek wilt gaan, moeten dan denk ik een keer apart gaan agenderen. En dat kan dan of in deze commissie, of in de commissie Samenleving.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, dan nog een laatste vraag: is de oorzaak van het onder grote druk staan maar heeft dat te maken met het personeelstekort? Of het nou bij de politie is op bij Veilig Thuis zelf, maar heeft het niet met menskracht te maken?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Het heeft voor een deel te maken met eventuele nieuwe taken die in het kader van de nieuwe wet- en regelgeving op ze af komt. En het heeft ook te maken met het ziekteverzuim. En dat zijn we dus nu heel druk aan het terugdringen. Dan, als u mij toestaat, ga ik naar het volgende. Bij de jaarrekening, of ik dat over dat ... De inhuur is duurder. Dat had ik misschien meteen bij het begin van dat onderwerp moeten doen. Ja, soms is inhuur niet duurder, hoe ingewikkeld dat ook klinkt, omdat we dat doen op het moment wanneer er altijd piekbelastingen additionele capaciteit wordt ingehuurd. En de vraag of het nou gaat over projectleiders of dat het over projectmedewerkers gaat in sommige gevallen, ook daar geldt voor dat je soms wel wil dat je mensen vast aanneemt maar wij zijn gehouden aan de vaste salarisschalen en in deze markt is het soms zo dat mensen daarvoor niet in vaste dienst, een vast dienstverband aan willen gaan, maar zich alleen maar willen laten inhuren. En dan kom je weer bij de vraag van: hoe zit het in de relatie tot het uitlopen van bepaalde projecten en het binnen je budget blijven? Nou, dat is een soort vicieuze cirkel waarbinnen je tussen die verschillende zeg maar modaliteiten die je hebt moet schipperen. En dan is het zo dat we soms nog mensen moet inhuren terwijl we dat eigenlijk niet willen. Maar we willen wel een project gerealiseerd hebben. Volgens mij heb ik alle onderwerpen gehad. Sorry?

De heer Aynan: Ik had ook een vraag gesteld over Domus, de verhuizing van het ene programma naar het andere.

Wethouder Botter: Oh ja. Nou kijk, op zichzelf is dat programma ... Is de Domus als onderwerp gewoon nu geplaatst binnen de kolom waarbij het rondom beleid wordt uitgevoerd. Dus dat is dat het vanuit maatschappelijke zorg wordt betaald. En dat heb ik volgens mij vorige week in de commissie Ontwikkeling allemaal uitgelegd, hoe dat zit en waarom dat is. En ik heb ook gezegd, op het moment wanneer het niet past meer in het budget van maatschappelijke opvang, of maatschappelijke zorg, dat het dan overgeheveld wordt naar vastgoed. En dat het dan uit de vastgoedportefeuille wordt betaald. Of bedoelde u dat niet?

De heer Aynan: Ja, nee, daar doel ik juist op. Maar het gevaar af dat we de vorige week overdoen, maar het was, omdat het gewoon een vastgoedtransactie is, dat heeft u vorige week inderdaad uitgelegd, was het gewoon veel passender geweest om het bij programma 5 te houden.

Wethouder Botter: Daar wil ik u ook wel in die zin gelijk in geven, maar we hebben nu kozen voor dit construct. Ik heb ook ... Ben ik vergeten om een antwoord te geven op uw vraag over hoe zit het nu met het KCC, met het Klanten Contact Centrum? Dat is wisselend. Het is van de zomer heel erg goed gegaan. Nou, dan zie je maar meteen van als mensen op vakantie zijn, dan halen we de 30 seconden. Na de vakantie is het helemaal fout gegaan. Toen is het weer teruggevallen naar de 3 minuten. En nu zitten we weer op de 1.17 en dat is nog niet hetgene wat we willen, want we willen binnen die minuut blijven. Daar wordt ook keihard aan gewerkt, dan worden allerlei maatregelen genomen. Voordat u daar misschien ideeën over krijgt dat er een

causaal verband is, dat het afdelingshoofd van het KCC inmiddels is vertrokken, maar we hebben een nieuw hoofd KCC, die een heleboel enthousiasme meebrengt waaruit we kunnen putten als het gaat over het verbeteren van de organisatie en het meervoudig inzetten ook van personeel, zodat mensen tijdens die piekbelasting, als er telefoontjes zijn, dat we dat beter op weten te vangen. Dat geldt ook voor problematiek van die waanzin komen. Dus op het moment dat er een brief uitgaat waarvan we weten: nou, volgende week maandag gaan heel veel telefoontjes komen, dan zorgen we dat we extra capaciteit een extra bezetting hebben. En op die manier zijn we nu voor uitgeven omdat op een goeie manier in te vullen.

De voorzitter: De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u voor uw antwoord. Mag ik daaruit concluderen dat er achterhaald is wat de oorzaken zijn en dat er nu dus echt structureel aandacht aan wordt besteed? Want na de zomer dan loopt dat we heel hard op. Dat betekent dan misschien wel dat de reden waarom die vertraging opeens zich aandient, niet allemaal heel duidelijk is. Dus is achterhaald waarom het zo lang niet heeft gefunctioneerd genoeg heeft gefunctioneerd? Is het alleen een kwestie van wachten tot de aanpak werkt, het plan werkt, en dat we dan over een paar maanden kunnen zien dat echt voorbij is?

Wethouder Botter: Het heeft te maken met een combinatie van factoren. Het heeft te maken, en dat heeft hij ook in de Brap kunnen zien, dat we ons hard hebben gemaakt om ook dat WhatsApp-verhaal door te zetten. Dat is een ander kanaal waardoor je kunt communiceren met de gemeente en dat moet op termijn ook zijn vruchten afwerpen. Het betere beeld krijgen van hoe en wanneer reageert, is een aspect wat meespeelt. Dat op het moment dat er wat gebeurt, maar ook het zeg maar geleiden van waar de heer Aynan het over had in zijn eerdere bijdrage, of zelfs de motie die u op instigatie van de heer Aynan door u allen is aangenomen, om te kijken van of je er ook met die terugbelactie gaat werken. Daar zijn we nu aan het kijken. We hebben contact gehad inmiddels met Den Haag, we hebben contact met andere gemeenten. We weten hoe ze het daar doen en we zijn aan het kijken hoe we dat in ons systeem het beste kunnen verwerken. Maar het is wel iets wat kwetsbaar is. Dus we gaan er daarnaar kijken, hoe dit structureel kunnen verbeteren. Maar het heeft elke week op de staf ook uitvoerig de aandacht om het hierover te hebben.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Waren er nog vragen voor portefeuillehouder Veiligheid die inmiddels is aangeschoven?

De heer Garretsen: Sorry, voorzitter, ik heb een korte tweede termijn.

De voorzitter: Oké, prima. We lopen trouwens wel ... Dat moet ik even zeggen: we lopen uit inmiddels. En ik wil dit tot een absoluut minimum beperken want er zo meteen 12 sprekers. Daar hebben we tijd voor nodig. Die zitten zo meteen allemaal de tribune, dus ik wil graag ... Maar gaat uw gang.

De heer Garretsen: Twee zinnen. Eerste plaats: ik heb de uitspraak van het College van Beroep gelezen. Ze hebben kritiek op de motivering. Ik neem aan dat de wethouder Personeelszaken die uitspraken serieus neemt zodat in de toekomst herhaling zal worden voorkomen. In de tweede plaats: de situatie met Veilig Thuis vind ik toch dermate ernstig dat ik dat graag een keer in de, ik neem aan dat er in de commissie Samenleving zou moeten, wil agenderen. Ik zie de wethouder gelukkig knikken.

Wethouder Botter: Ik moet mijn collega's naar aanleiding van een gesprek over dat eerste onderwerp nog terugkoppelen komende dinsdag in het college. Dus daar wil ik nu niks over zeggen. Als ik kijk naar het tweede punt: we hebben ook naar aanleiding van de Brap al in de commissie Samenleving over het onderwerp Veilig

Thuis gesproken. Er waren al verschillende kanten vragen gesteld, daar hebben we het een en ander gewisseld. Maar als u denkt dat het nodig is om het nog uitgebreider te doen, dan kunt u dat natuurlijk altijd agenderen. En daar zullen wij u '...'

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Er waren geloof ik geen vragen voor de portefeuillehouder Veiligheid. Nee? Dan sluit ik dit agendapunt af ...

De heer Van den Raadt: Voorzitter, voorzitter.

De voorzitter: ... met de vraag: hoe gaat dit, hoe gaat de bestuursrapportage ... De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nog een vraag of ik het goed begrepen had: wethouder Snoek gaat nou onderzoeken die brief met dat driemaandelijks rapport. En hoe snel krijgen we daar het antwoord op? Want ... Binnen een week?

De voorzitter: Daar is antwoord op gegeven, mijnheer Van den Raadt. Dat is nog deze maand. Dus tussen nu en twee weken.

De heer Van den Raadt: Oké, dan kondig ik een motie aan voor de raad.

De voorzitter: Goed. Hoe gaan wij de bestuursrapportage naar de raad brengen? Is dat een hamerstuk, hamerstuk met stemverklaring of is het een bespreekpunt?

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, hij komt in vier commissies dus er zal altijd wel denk ik op zijn minst een stemverklaring zijn.

De voorzitter: Ja, maar ik denk: ik vraag het toch even want ik ga natuurlijk nergens automatisch vanuit. Maar dat wordt een bespreekpunt? Als er een motie ingediend gaat worden dan stel ik voor dat we hem nu alvast als bespreekpunt gaan agenderen. Ja? Oké, prima. Dan is het nu pauze. We zijn 10 minuten later begonnen met de pauze, dat betekent dat ik jullie, u, hier graag weer ... Toch 19:15 uur? Oh, nou, dan hebben we gewoon ... Dat is van onze eigen tijd af gegaan. 19:15 uur zie ik u hier.

9. Uitwerking en mogelijkheden verplaatsen kermis Zaanenlaan

De voorzitter: Goed. Dames en heren van deze commissie Bestuur, en dames en heren op de publieke tribune, en dames en heren thuis die meekijken: van harte welkom. We gaan zo meteen beginnen met de behandeling van het onderdeel kermis, zal ik maar even zeggen. Ik heb zojuist op de tribune een beetje uitgelegd wat de procedure is die wij nu gaan volgen. We hebben in totaal 13 insprekers. We hebben gemeend dat het handig zou zijn om deze insprekers in twee teams naar voren te laten komen. Dus er komen eerst zeven insprekers naar voren, vervolgens krijgen de leden van deze commissie de kans om vragen te stellen. Als de vragen zijn gesteld en beantwoord, kunnen de eerste zeven mensen weer gaan zitten; en vervolgens kunnen de tweede zes mensen plaatsnemen. Ik zal zo meteen de namen nog een keer opnoemen. Voor alle duidelijkheid, want het kan zijn dat er wat onduidelijkheid over bestaat: de reden dat wij hier bij elkaar zitten en dit onderwerp bespreken heeft te maken met het volgende. De commissie wordt gevraagd om instemming te verlenen of om in te stemmen met het voorstel van het college tot aanvullend onderzoek naar de voorgestelde nieuwe locatie. That's it. Dat is waar we het vanavond over gaan hebben. Dat geldt zowel voor de leden van deze commissie als belangrijk ook voor de mensen op de publieke tribune, om te weten dat het daar eigenlijk echt

alleen maar over gaat vanavond. Wil de commissie dat daar een onderzoek wordt uitgevoerd op de nieuwe locatie, ja of nee? Daar gaat het vanavond ... Daar gaan we het over hebben. Goed. Er zijn ook twee mensen die graag een petitie zouden willen aanbieden. Ik heb een vraag van de heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, volgens mij staan er ook nog wat andere agendapunten geagendeerd, zoals bijvoorbeeld beantwoording van mijn artikel 38-vragen die niet noodzakelijkerwijs op de vraag die u zojuist formuleert gaan, maar waar ik toch nog wel het woord over ze willen voeren zonder daarover te worden afgekap.

De voorzitter: Ja, nee, natuurlijk. Dat is volkomen duidelijk. Alleen even: het besluitpunt wat er vanavond, als dat er al is, wat er ligt is waar ik het net over had. Maar natuurlijk heeft u volledig gelijk. We gaan het ook hebben over de beantwoording van de artikel 38-vragen. En daarbij is het de motie Botsende belangen, komt ook ter sprake. Precies. Voor alle duidelijkheid: het gaat over een eventuele nieuwe locatie. Dus ook dat is nog allemaal geen uitgemaakte zaak. Die discussie vindt pas later plaats; dit jaar in ieder geval niet meer. Dat gezegd hebbende: eens even kijken. Er zijn twee mensen die een petitie willen aanbieden aan de portefeuillehouder zijnde de burgemeester. Dat is mevrouw Mars en dat is de heer Joustra. Daartoe is nu de mogelijkheid. Als u naar voren ... Nou, ik denk dat het verstandig is als ... Komt u maar naar voren. U kunt het aanbieden. Goed, de handtekeningen zijn overhandigd. Ik ga alvast de mensen die als eerste hier naar voren komen oproepen. Dat is de heer Van Kessel; de heer Lubach; de heer Joustra; mevrouw Mars; de heer Belsma; de heer Duppen; en de heer of mevrouw Wieringa. Er liggen kaartjes daar. U mag op een van de stoelen hier recht tegenover mij plaatsnemen. Ik heb net al uitgelegd op de publieke tribune: de inspreektijd is 3 minuten maximaal. We hebben afgesproken dat ik daar strikt op zal handhaven, dus na 2,5 minuut gaat u een seintje krijgen van mij, waar u ook zit in de zin. Dan heeft u nog een halve minuut om af te ronden en dan is het klaar. Dus houd u daar rekening mee. Zet de belangrijke punten vooraan. En de emotionele uitbarstingen aan het eind, dan komen we er wel uit. Ja. Lijkt mij verstandig. Zit u allemaal? Bent u compleet? 1, 2, 3, 4, 5, 6. Ik mis er nog een. De heer Wieringa. Is die nog niet aanwezig? Nou ja, goed. Dan beginnen we nu gewoon met u. We hebben het telefoonnummer van de heer Wieringa, die gaan we dan nog even bellen of appen. Ik wacht even tot de tijd ... Start jij de tijd van de eerste ... Dan is als eerste aan het woord de heer Van Kessel. Gaat uw gang. Op het rechterknopje duwen. En er gaat er een rood lampje branden bij de microfoon. Doet hij het niet?

De heer Van Kessel: Dank u wel. Goed. Goedenavond. Mijn naam is er Remco van Kessel, vader van een gezin van twee kinderen en ik woon aan de Zaanenlaan. Ik ben de zogenaamde direct aanwonende. En ik spreek in eerste instantie namens mezelf en ook namens het grote deel van de aanwezigen hier in de zaal. Allereerst een aantal feiten. Verbetering genoemd in het rapport van ESI, een instituut dat gespecialiseerd is in veiligheid, beoordelen van veiligheid van evenementen, zijn nog niet alle ingevuld. Sinds het rapport uit 2015 staan er nog steeds een bakkraam aan de huizenzijde, er is geen evacuatieplan voor bewoners, laat staan een oefening. Hulpdiensten geven in het nieuwe rapport aan dat de situatie is getoetst aan de algemene BGBOP, welke zich richt op bezoekers van evenementen en dat die daaraan zou voldoen. Ik zie ook twee tegenstrijdige berichtgevingen vanuit de hulpdiensten. In het vorige rapport, het rapport-Mokkink, gaven medewerkers aan dat de kermis in de huidige opzet een negatief advies zou krijgen. Later meldt de burgemeester dat de leidinggevenden zeggen dat alles in orde is. En in het laatste onderzoek wordt geconcludeerd dat de kermis voldoet aan de geldende regels en voorschriften. Er is geen locatieprofiel opgesteld voor de locatie Zaanenlaan. De burgemeester moet in zo'n geval expliciet toestemming geven voor een evenement zoals de kermis. In het rapport wordt echter niet vermeld hoe en wanneer dat gebeurt. Ik heb dan ook weinig vertrouwen in de waarborging van mijn eigen veiligheid door de gemeente Haarlem omdat er blijkbaar geen eenduidige normen zijn waarlangs de veiligheid van direct aanwonenden getoetst wordt en alweer nieuwe

onderzoeken wordt gestart voordat verbeteracties uit het voorgaande onderzoek zijn doorgevoerd. Het locatie-onderzoek zou aanvullen zijn op het eerder uitgevoerde onderzoek. Echter, er worden tegenstrijdige conclusies getrokken. Waar de Zaanenlaan eerder niet geschikt werd geacht, aangezien het om een woonwijk ging, lijkt de kermis nu wel aan alle regels te voldoen, terwijl de opzet ervan niet is veranderd. Ik ben ook verbaasd over de uitkomst van het vervolgonderzoek omdat deze haaks staat op eerder getrokken conclusie in het eerste onderzoek. Het meest ben ik nog verbaasd dat het handhaven van de kermis aan de Zaanenlaan in haar huidige vorm als scenario is gedefinieerd in het vervolgonderzoek ik voel mij niet serieus genomen omdat ik de indruk krijg dat de gemeente Haarlem weinig moeite doet inzicht te krijgen in de mening van de groep inwoners die het meest overlast ervaart van de kermis in de huidige opzet.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, u heeft nog een halve minuut.

De heer Van Kessel: Ik zou graag zien dat mijn mening en van de andere direct aanwonenden erkend wordt en serieus wordt meegewogen in het formuleren van de alternatieven. Ik begrijp dat u op basis van het onderzoek inzicht wil krijgen in de mening van de buurt en stappen wil maken naar een inpasbare oplossing. Maar ik hoop dat u ook begrijpt dat inpasbaar voor mij ook inhoudt: een leefbare oplossing. Ik wil mijn betoeg afronden met drie concrete vragen aan de burgemeester: waarom zoekt u naar aanvullende maatregelen voor de huidige vorm als in een voortgaand rapport al was geconcludeerd dat een kermis niet in een woonwijk hoort te staan? Wat beweegt u ertoe om de mening van de groep aanwonenden niet apart inzichtelijk te maken in het onderzoek? En als laatste: wat is uw beweegreden om de kermis aan de Zaanenlaan in haar huidige vorm te willen laten voortbestaan?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Kessel. De heer Lubach, u bent aan het woord.

De heer Lubach: Dank u wel, voorzitter. Raadsleden, ik zal me er zelf even voorstellen. Mijn naam is Atze Lubach. Ik ben voorzitter van de BOVAK, een van de twee Nederlandse kermisbonden. Ik wil mijn betoeg beginnen allereerst met mensen te bedanken. En dan gaat het hier bedanken om de bewoners van met name de Zaanenlaan die zich in de laatste periode in grote getale hebben laten horen via social media voor hun kermis. De prachtige Koningskermis in Haarlem Noord op de Zaanenlaan die, mede gezien zijn lange historie, eigenlijk al lang cultureel erfgoed dat moeten zijn en ook het onderzoek gebleken, acht op de tien Haarlemse gezinnen in die periode ook een bezoek aan brengt. Maar, dames en heren raadsleden, dat is dan ook eigenlijk het enige positieve dat ik kan zeggen over dit zoveelste kostbare en tijdrovende onderzoek naar de kermissen in Haarlem. Van alle 1700 kermissen die we in Nederland hebben en alle 380 gemeentes die wij regelmatig bezoeken heb ik nog nooit een gemeente meegemaakt waar zoveel onderzoek aan kermissen wordt besteed. En eigenlijk, dames en heren, is de kermis toch iets waar je met volle teugen geniet van een prachtig en uniek volksfeest. Maar het is op dit moment dat onze ondernemers, de kermisexploitanten, jaar in jaar uit vanuit: ze en de goede verstandhouding met de buurt aan het inleveren zijn en zijn ondertussen een speelbal geworden van de politiek. En ik noem hier een aantal feiten. Om de parkeerdruk voor de bewoners te verlagen hebben we onze woningen met onze gezinnen, de kinderen en het onderwijs verplaatst. We hebben de op- en afbouwperiode verkort wat extra kosten met zich meebrengt voor meer personeel. Ook omdat we alleen maar overdag mogen werken tussen 7:00 en 22:00 uur 's avonds aan onze spullen. Naast centrale muziek, wat inhoudt: één muziek voor alle attracties, is ook het volume drastisch teruggebracht naar maar 78 dBA. En ik geef u mee: de emoties van de deelnemers aan de attracties, die maken absoluut meer geluid. Er worden uitgebreide, jaarlijks aangescherpte veiligheidsprotocollen gevolgd en neemt u van mij aan, daarmee behoort Haarlem, en dat is een compliment, landelijk tot de professioneelste in haar soort. We zijn met de

openingstijden teruggegaan: eerst van 00:00 's avonds naar 23:00 uur, en vorig jaar zelfs op de doordeweekse dagen naar 22:00 uur, terwijl de bezoekers bleven en gesommeerd werden te vertrekken.

De voorzitter: Mijnheer Lubach, u heeft nog een halve minuut.

De heer Lubach: Ik werd gestoord door de telefoon mijn buurman dus ik plak er nog wat bij. En tenslotte krijgen we nu een mogelijke verhuizing naar het grasveld aan de Kleverlaan die op veel weerstand stuit. De kermisbond BOVAK zal zich tot het uiterste blijven inzetten voor een 12-daagse Koningskermis op de Zaanenlaan. Daar waar hij hoort en waar hij samen met de toonaangevende Koningskermis in Den Haag, Rotterdam en Hilversum, die overigens nog langer duren qua dagen, tot de top van Nederland behoort. En ten slotte, voorzitter, wil ik u vanaf deze plek allen uitnodigen, wanneer wij volgend jaar weer op de Zaanenlaan staan – en die uitnodiging geldt voor u raadsleden, burgemeester, natuurlijk betrokken wethouders, voor- en tegenstanders – om met ons een kijkje te komen nemen achter de schermen. En daar hoeven wij als organisatie en exploitanten niets voor te doen of voor te laten. Want wij zijn met z'n allen als kermisbranche, voor de volle 100% staan wij achter ons kermisproduct aan de Zaanenlaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Lubach. Ja, ik snap dat u steun wil betuigen en dat heb ik nu dan even toegestaan. Maar het is niet gebruikelijk dat de publieke tribune zijn cohesiebetuigingen ik doet. Adhesiebetuigingen. De volgende spreker is de heer Joustra.

De heer Joustra: Ja, hij werkt. Goede avond allemaal. Mijn naam is Pim Joustra en ik woon in de Jan Haringstraat. Hoewel ik ongeveer 25 m van de rand van het sportveld woon, begrijp ik niet dat ik door de beleidsadviseur van de gemeente, Inge van Gansewinkel, niet gezien wordt als omwonenden. Ik en vele anderen met mij zijn geschokt en verrast dat het sportveldje van de Kleverlaan-Jan Haringstraat en evenemententerrein gaat worden, en ook het sportveld een goed alternatief zou zijn voor de kermis op de Zaanenlaan in Haarlem Noord. Dit kan niet waar zijn dat de gemeente dit traject heeft ingezet zonder de buurt te laten participeren. Burgemeester en wethouders, dit voornemen om het sportveld in evenemententerrein te maken is volledig zot. Op dit moment is door dit voornemen van burgemeester en wethouders grote onrust in de wijk ontstaan. Er is een petitie gestart en er zijn al meer dan 531 handtekeningen opgehaald van de burgers die niet willen ... Die dit niet willen. Ik zal de gevierde uitslag van de petitie doen toekomen, wat ik net aan de burgemeester gedaan hebben. Ik heb het ook via een mail gestuurd. Ook de manier waarop burgemeester en wethouders communiceert. De buurt heeft dan ook de indruk gekregen dat B&W dit er door wil drukken. Dit komt wel rauw op ons dak. Het is van belang dat u in dit stadium al op de hoogte bent van de vele bezwaren die er zijn vanuit de directe omgeving. En dat op geen enkele wijze een draagvlak is voor een evenemententerrein en een kermis. Let op, B&W: de buurt is tegen dat B&B een evenemententerrein van het sportveld gaat maken en de buurt is ook tegen een kermis in 2020 en daarna. Samengevat, mijnheer de burgemeester, wethouders, gemeenteraadsleden en commissieleden: de buurt is overvallen door de beleidsvoornemen van B&W. Zijn alle consequenties in kaart gebracht? Juridisch, financieel, grondig geanalyseerd? Wie zijn de belanghebbenden zoal? BSO kinderdagverblijf met kinderen van 0-4 jaar: hier ligt al een brief van een advocaat bij de griffier van B&W. Het medisch centrum Te Cleeff; korfbalverenigingen en op het sportveld; sportverenigingen; scholen die op het sportveld sporten, zoals bijvoorbeeld Sterren College; veengrond en stabiliteit van het sportveld; huidige waterdrainage; infrastructuur, zoals de Kleverlaan, als aanvoerder voor Haarlem; parkeeroverlast; lichtoverlast in de avonduren.

De voorzitter: Mijnheer Joustra, u heeft nog een halve minuut.

De heer Joustra: Inspraak en participatie van de buurt: zie een rapport van de Nationale Ombudsman. Met de koude kermis thuiskomen, heet dat, vanuit september 2017. Extra financiële investeringen door de gemeente; nog meer geld uitgeven. En dan natuurlijk de allesomvattende vraag: waarom de kermis niet blijven houden waar hij altijd al was, want een meerderheid van de buurtbewoners Zaanenlaan en omgeving heeft geen bezwaar. Dit is volgens een rapport van uzelf 54%, niet van mij. Welke andere evenementen gaan er gehouden worden naast de kermis op het sportveld?

De voorzitter: Mijnheer Joustra, wilt u afronden?

De heer Joustra: Ik rond af. Dank u wel en ik hoop dat dit niet verder gaat. B&W, het is te zot voor woorden; blaas dit voornemen af.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Joustra. Mevrouw Mars, gaat uw gang.

Mevrouw Mars: Goedenavond. Vanavond spreek ik namens de bewoners van de Kleverlaan-Jan Haringstraat tegenover het sportveld, Van Dortstraat en een deel van de Heussenstraat ter hoogte van het kinderdagverblijf. Toen wij op 25 september een brief in de bus ontvingen met als onderwerp Mogelijke verplaatsing kermis Zaanenlaan naar het sportveld op de Kleverlaan, is er veel gebeurd. Wat kan zo'n bericht teweegbrengen. Bijzonder om mee te maken. We hebben een bezwaarbrief opgemaakt met daaraan gekoppeld 119 handtekeningen. Let wel: 119 handtekeningen van huishoudens, dus niet van meerdere bewoners in een huis. Wij hebben geen samenvatting gemaakt maar geprobeerd in een viertal A4'tjes de bewoners aan het woord te laten om daarmee onze zorgen en bezwaren te bekrachtigen. Inmiddels is bekend dat er meerdere acties lopen via sociale media. Natuurlijk was het handiger geweest om deze te koppelen, maar vanwege de tijd en ook het feit dat we daar pas gaandeweg achter kwamen, is dat niet gelukt. Waarom wordt de kermis verplaatst? Niet vanwege de veiligheid. Misschien vanwege geluidsoverlast? Nou, daar kunnen we ons wel wat bij voorstellen. Maar met uw voornemen is dat een verplaatsing van het probleem. Want die geluidsoverlast ervaren wij natuurlijk ook. Maar een alternatief op een sportveld is natuurlijk geen serieuze optie. Er wordt gesproken over een bodemonderzoek voor een paar duizend euro. Voor wie en wat? Het is toch bekend dat er veengrond is en er drainage ligt? En drainage die met een stevige regenbui de wateroverlast niet aan kan. Wat zijn de gevolgen als het de week voor aanvang van de kermis regent? Of krijgen wij dan net als in de Johan Cruijff Arena een nieuwe grasmat? Om nog maar niet te spreken over de overige benodigde voorzieningen, zoals stroom en het verplaatsen van hekwerken. Waarom moet het weinige groen in de woonwijk ons worden afgenomen? In sportveld waar sportdagen worden georganiseerd; waar de jeugdige kan voetballen en waar spontaan via WhatsApp-groepen gesport wordt; waar de vrijmarkt voor de jeugd op Koningsmarkt plaatsvindt. Tevens betreuren wij de communicatie over dit onderwerp. Wij zouden op korte termijn een uitnodiging ontvangen voor een bijeenkomst. Deze hebben wij niet ontvangen. U vermeldt dat de commissie de mogelijke nieuwe locatie bespreekt op 11 oktober. Over inspreekmogelijkheden wordt in de brief niet gesproken. U bent voornemens om verplaatsing goed voor te bereiden met de buurt, maar met ons direct belanghebbenden is niet gecommuniceerd. Wij merken op dat niet alle bewoners binnen de 400-metergrens zijn geïnformeerd.

De voorzitter: Mevrouw Mars, u heeft nog een halve minuut.

Mevrouw Mars: Is het dan raar dat bewoners niet zoveel vertrouwen hebben in deze procedure en onze gemeente? Wegen onze bezwaren niet genoeg af tegen het aantal bewoners op de Zaanenlaan die een traditie van meer dan 80 jaar willen afschaffen? Is een kermis in een woonwijk nog wel van deze tijd? Kortom, genoemde bewoners zijn tegen de komst van evenementen op het grasveld en tegen de komst van de kermis.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Mars. De volgende in spreker is de heer Belsma. Gaat uw gang.

De heer Belsma: Voorzitter, geachte aanwezigen. Vanaf 1966 woon ik aan de Zaanenlaan in Haarlem Noord. Dat betekent: 52 jaar kermis voor mijn deur en 52 jaar lang de discussie of die kermis daar weg moet of niet. Ik was in de jaren '60 en '70 een groot tegenstander van de kermis omdat dat kortweg een ongeorganiseerde bende was. Onveilig, met als toppunt een ingestorte Himalaya en goktenten die aan mijn tuinhek werden vastgebonden in verband met storm. De muziek was een dusdanige kolereherrie, excusez le mot, dat ik zelfs een keer burgemeester De Gou uit zijn bed gebeld heb om 0:45 uur vanwege het feit dat de gemeente maar niet wilde handhaven. Afijn, in de loop der jaren en in het bijzonder met de komst van coördinator Ed Mense en later met zijn collega Vincent Bouwman, is de kermis een goed georganiseerd, gezellig en veilig evenement geworden. Niets op aan te merken: zelfs de muziek heeft verantwoorde decibellen en gaat stipt op de afgesproken tijd uit. Daar kan overigens het zomerfeest De Zaner nog wat van leren, maar dit terzijde. Wonen aan de Zaanenlaan betekent jaarlijks twee meter ... Twee meter, moet u mij horen. Betekent jaarlijks twee weken kermis, dat weet iedereen. Wat blijkt het gemeentelijk onderzoek? Het merendeel van de bewoners heeft geen bezwaar tegen de kermis. Ik ook niet. Waar komt die discussie dan toch steeds vandaan? Ik weet het. We hebben ineens als opvolger van de wijkraad Sterrenbuurt, wijkraad Planetenbuurt met een anti-kermisvoorzitter aan het roer. Zij bestoken de gemeente steeds met hun kermisklaagliederen over veiligheid, kermis verhuizen en minder attracties. En nu komt ineens uit de hoge hoed: kermis verplaatsen naar het sportveld op hoek Kleverlaan en Jan Haringstraat. Wat zullen die bewoners daar staan te juichen met muziekkorpsen – niet dus. De gemeente laat zich wat mij betreft teveel leiden door kermisklaagzang van een wijkraad die slechts een heel klein deel van alle bewoners vertegenwoordigt. Daarom laat ik nu de andere kant horen. De kermis aan de Zaanenlaan is al 80 jaar een begrip in Haarlem en is een unieke familiekermis. Gemeente, bespaar het geld en de moeite om de andere plek te zoeken voor de kermis. Houd nou na 52 jaar een keer op over die kermis. De kermisexploitanten en vooral ikzelf en mijn erfgenamen vinden dat de kermis lekker voor mijn deur moet blijven staan. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Belsma. En ook nog eens keurig binnen de tijd. Mijnheer Duppen, de beurt is aan u.

De heer Duppen: Geachte voorzitter, leden van de commissie Bestuur. Ik wil u danken voor de mogelijkheid dat ik mag inspreken voor een zeer belangrijk onderwerp voor alle bewoners van Haarlem, waarin het college het plan heeft om de kermis van de Zaanenlaan op verzoek van de wijkraad en een aantal omwonenden, te verplaatsen naar een locatie Kleverlaan. Mijn bezwaar ... De historische kermis op de Zaanenlaan heeft het karakter van een familiekermis; zeer belangrijk voor de omgeving. Mijn bezwaar tegen verplaatsen van de kermis is dat er dagelijks 1000 leerlingen van Sterren College een buitensporten beoefenen, en in 2020 1300 leerlingen ook gebruik gaan maken van dit grasveld van de Jan Haringstraat. Dus de gemeente heeft zich juist ingezet dat leerlingen zich meer moeten bewegen, en nu gaat de gemeente kiezen voor een evenemententerrein op deze locatie, waar de veilige voorzieningen niet zijn gewaarborgd omdat de omgeving door grote hekken is voorzien. Dus de hulpdiensten kunnen niet snel ter plaatse zijn. Ook heeft de gemeente er totaal geen rekening mee gehouden dat grote schade door attracties kan ontstaan, onder andere drainage, grasweide. Dus de kosten voor het herstel van het grasveld kunnen flink oplopen tot een miljoen. Hoe lang gaat het herstel aan de drainage en de grasweide duren? En tot die tijd moeten 1300 leerlingen en de wijk, kunnen daar geen gebruik van maken. Dus de gemeente heeft ... Dus heeft de gemeente en het college hier een oplossing voor, voor die 1300 leerlingen? Op de randweg of een andere weg? Ook spreekt u het advies van de kermiscoördinator Ed Mense tegen, omdat hij degene is die uitvoering geeft aan de organisatie van de kermis, ten aanzien van voorbereiding, communicatie, aanwezigheid tijdens het evenement, aansturen

security, dagelijks overleg met politie, coördinatie op- en afbouw. Zie ook het veiligheidsplan van de kermis. Dat is al jarenlang een goed plan, dus er zijn handvaten voor u als gemeenteraad en voor het college. Voor de Nederlandse kermis de BOVAK geldt kermis Haarlem als een voorbeeldstad. De gemeente Haarlem heeft verschillende maatregelen getroffen en de bonden juichen die toe. De maatregelen geven helderheid voor bezoekers en exploitanten. Het maakt dat de kermis voor het publiek een prettige plek is om te verblijven. Vanuit het kermiswezen is men tevreden over de kermiscoördinatie en organisatie door de gemeente. De locatie is goed bereikbaar met ov en de meerderheid van omwonenden heeft kenbaar gemaakt totaal geen problemen te hebben met geluidsoverlast, en de veiligheidszaken zijn voldoende gewaarborgd. Dus luister met de meerderheid ... Naar de meerderheid van de Haarlemmers en laat de kermis gewoon op zijn huidige locatie staan. Wat de slogan van de gemeente en het college is: luister altijd naar de juiste adviezen en de meningen van de Haarlemse burgers. Maar nu komt nog een punt.

De voorzitter: Mijnheer Duppen, u heeft nog een 20 seconden.

De heer Duppen: Ik heb ook begrepen dat er weer een bodemonderzoek wordt verricht over op dit grasveld straks, op de Jan Haringstraat-Kleverlaan. Maar er zijn al diverse bodemonderzoeken er gedaan. Dus hoeveel onderzoeken gaan we hier nog aan wijden? Dus bij dezen, heeft u daar een antwoord voor mij op? Ik dank u een ieder geval voor uw horen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Duppen. De laatste inspreker van deze ronde is de heer Wieringa. En die is nog steeds niet aanwezig. Dan blijft u rustig zitten. Dan is nu de gelegenheid aan de leden van deze commissie om een aantal vragen te stellen. Wie mag ik het woord geven? De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel allemaal voor het inspreken. Ik heb een vraag aan de heer Van Kessel. U heeft het over een leefbare oplossing: waaruit bestaat deze leefbare oplossing volgens u?

De heer Van Kessel: Een leefbare oplossing is een oplossing waarin ik gewoon normaal in mijn huis kan leven als daar ook in evenement wordt georganiseerd. En zodat ik niet, als ik thuiskom, nog herrie voor mijn deur heb tot 23:00 uur 's avonds nog herrie voor mijn deur hebben; dat er geen incidenten voor mijn deur plaatsvinden; dat ik gewoon normaal de rust vindt die ik thuis kan vinden.

De heer Aynan: Ja. Is het mogelijk om met behoud van de kermis op de Zaanenlaan te zoeken naar een leefbare optie voor u of denkt u alleen maar van: eigenlijk is het niet mogelijk en moet die kermis daar weg?

De heer Van Kessel: U heeft mij niet horen zeggen dat die kermis weg moet.

De heer Aynan: Nee, maar daarom vraag ik het. Is het mogelijk volgens u om naar een leefbare oplossing te zoeken met behoud van de kermis op de Zaanenlaan?

De heer Van Kessel: Absoluut. Als u dat doet ze samen met wijkraden, zeg maar, die gaan over de buurt, dan ... Ik denk dat dat zeker mogelijk is.

De heer Aynan: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Kessel; dank u wel, mijnheer Aynan. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb vernomen dat de wijkraad Sterrenbuurt, die bestaat nog niet zo lang, dat die is opgericht door een aantal tegenstanders van de kermis Zaanenlaan. Mijnheer Van Kessel, kunt dat bevestigen? Of een van de andere sprekers.

De heer Van Kessel: Ik zit hier niet namens de wijkraad Sterrenbuurt.

De heer Garretsen: Weet ik, maar kan een van de sprekers bevestigen dat een aantal tegenstanders van de kermis op de Zaanenlaan de wijkraad Sterrenbuurt heeft opgericht?

De heer Van Kessel: Volgens mij komt de wijkraad Sterrenbuurt in de tweede ronde aan de beurt.

De voorzitter: Ik zag aan deze kant nog een ... De heer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Aan de heer Joustra. U zegt: ik woon 25 m van het sportveld af en ik ben niet als omwonende herkend. Nu u met z'n allen bezig bent om te inventariseren wat er afgelopen tijd gebeurd is, heeft u de indruk dat het inventariseren van omwonenden kiskras is gebeurd? Zit daar een logica in? Of zijn juist mensen die het dichtstbij wonen overgeslagen en mensen verderop wat gevraagd of hebben een brief gekregen? Is daar een lijn in te ontdekken?

De heer Joustra: Ja, ik denk wel, dat is: hoe kan je zand in de ogen strooien van de mensen? Want het lijkt erop dat die mensen gekozen zijn die ver van mekaar af wonen en niet met elkaar kunnen communiceren. En als je in een straal van 400-500 m bent, dan krijg je zo'n lijst die ik net aan de burgemeester gegeven hebt van 536 mensen die er tegen zijn. Dus ik denk, en daar lijkt het op – maar ja, ik ben maar een simpele burger – dus ik weet dat niet, hoe dat gegaan is. En daarom heb ik ook de naam van mevrouw Gansewinkel genoemd; die heeft de brieven uitgestuurd naar een aantal mensen die ik toevallig die brief gezien heb. Ja, en die beschouwt mij niet als omwonende.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Joustra. Overigens is het niet gebruikelijk dat wij hier de namen van ambtenaren noemen. Dat kunt u niet weten, maar als u dat de volgende keer niet meer zou willen doen.

De heer Joustra: Nee, nee, maar die ambtenaar haar naam staat op die brief. Dus ...

De voorzitter: Ja, dat weet ik wel, maar goed. Terzijde. De heer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan de heer Lubach. U gaf een aantal dingen aan maar ik heb er twee even genoteerd. Eén is dat u zegt: er is geen kermis waar zoveel onderzoeken naar zijn gedaan als die van Haarlem. Tegelijkertijd zei u ook: er is geen kermis die zo veilig en zo goed georganiseerd is als die van Haarlem. Mag ik dan een causaal verband veronderstellen tussen het feit dat wij als politiek zo kritisch zijn en het feit dat de kermis inmiddels, volgens u, zo goed is georganiseerd?

De heer Lubach: Nou, de twee zaken hebben in mijn ogen niet direct met elkaar te maken. Het veiligheidsaspect speelt natuurlijk landelijk. Daar wordt in Haarlem al langer, al vele jaren aandacht aan besteed. Ik noemde dat ook, dat dat een proces is wat continu herschreven en aangevuld wordt. Dus het wordt steeds ... Ja, ik wil het woord strakker noemen. Maar om uw vraag te beantwoorden: nee, het heeft niet elkaar te maken. De onderzoeken kunnen we je terugvoeren op de burgemeesters. Als je een wijziging is van burgemeester, we zien dat ook landelijk, ja, dan zien toch een hele hoop burgers zich weer ... Ja, genoodzaakt

is niet het goede woord. Maar die zien toch weer de mogelijkheid om ... Nou, de klagers, om dan toch maar weer de burgemeester aan te sporen tot een oordeel en tot een onderzoek.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, een vraag aan de heer Lubach. Ik loop ook al een paar jaar mee. Mijn eerste kermis ervaringen zijn van Hilversum: dat was een eenvoudige draaimolen, de rups kan ik mij nog herinneren, een nogatent en een schiettent. En dan was het wel ongeveer gebeurd. Maar de laatste jaren heb je natuurlijk toch wel een opschaling gezien als het gaat om de installaties en het spektakel wat kennelijk aan een kermis verbonden moet zijn. Ik kan me ook voorstellen dat dat ook met name de installaties zijn die – er stort er ook wel eens in – voor de onveiligheid kunnen zorgen en ook wel voor de geluidsoverlast en dergelijke. Hoe ver is het in uw beleving noodzakelijk om dat soort spectaculaire installaties ook in zo'n kermis op te nemen?

De heer Lubach: Nou, ik wil op twee dingen bij u reageren. Want u suggereert dat die moderne zaken onveiliger zijn. En ik kan u meegeven dat Nederland het braafste jongetje van de Europese klas is als het gaat om keuringen, periodieke keuringen van al onze attracties – alles wat draait, mechanisch draait – in Nederland. En dat die meer geluidsoverlast veroorzaken: dat kan niet, want alle zaken draaien op een en hetzelfde volume met één en dezelfde muziek. Dus het is een interpretatie van uzelf die niet overeenkomt met de werkelijkheid.

De heer IJsbrandy: Maar behalve de gillende kinderen dan.

De heer Lubach: Maar dan kom ik terug op uw historisch gevoel bij een draaimolen en een rupsbaan. Ook in die tijd hadden we al gillende kinderen; is niks aan veranderd.

De voorzitter: Gildden ze harder dan nu? Dat is de vraag natuurlijk.

De heer Lubach: Ik zou zeggen: een onderzoek!

De voorzitter: Goed. Is er nog een van de leden van deze commissie die een vraag te willen stellen aan een van de aanwezigen? De heer Aynan, nog een vraag.

De heer Aynan: Ja, toch nog aan de heer Lubach. Daar zit de heer Van Kessel en u heeft het over klagers. Maar herkent u echt helemaal niets van zijn verhaal?

De heer Lubach: Nou, ik vind de heer Van Kessel niet een klager. Laat ik dat voorop zeggen. Waar de heer Kessel ... Bij de heer Kessel heb ik twee lijnen. Zoals de dame naast mij in haar prachtige betoog zegt: de kermis staat er op 80 jaar. Als ik naar uw leeftijd kijk, denk ik dat u er nog niet zo lang woont, en later bent komen wonen in een situatie die er al was. Dat is een punt dat u ook aangeeft van: nee jongens, ik wil graag die kermis daar houden maar ik wil in mijn huis rustig kunnen wonen. Ja, daar heb ik mijn betoog al op gegeven. Maar die kermis staat er maar ... We staan er 12 dagen. Het andere feit is: want u zegt, zie ik hem als een klager? Nee, want wat u aangeeft van ja, ik wil wel serieus genomen worden door mijn gemeente; die kijkt wel heel erg veel bezoekers en de veiligheid van de bezoekers, maar in de ogen van de heer Kessel niet aan de veiligheid van de bewoners en omwonenden. Nou, ik kan het niet staven. Wellicht is dat zo. Ja, daar moet serieus naar gekeken worden. En wanneer dat inhoudt dat we met elkaar als exploitanten en als bewoners, omwonenden, daarin oefeningen moeten doen zodat we elkaar al kennen, elkaar ook weten te vinden in een ontruiming, dan moeten we dat doen. Dan moeten we dat serieus oppakken.

De heer Aynan: Voorzitter, volgens mij kunnen we deze vergadering sluiten nu.

De voorzitter: Dat gaan we niet doen. Dank u wel, mijnheer Lubach. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, aan de heer Joustra wilde ik hetzelfde vragen over hoe dat kan dat u omwonenden bent binnen 25 m maar niet als omwonende wordt gezien. Maar die vraag is al gesteld, dus dan blijft de vraag aan mevrouw over. Want u zei: we hebben een brief gekregen en we zouden een uitnodiging krijgen voor een bijeenkomst en niet iedereen binnen die straal van 400 m is geïnformeerd. Weet u ongeveer hoeveel mensen binnen die straal van 400 m niet geïnformeerd zijn? En heeft u al iets gehoord over die bijeenkomst?

Mevrouw Mars: Nee, over de bijeenkomst ... Tenminste, zo werd gesteld in het schrijven van 25 september, dat wij spoedig zouden worden uitgenodigd. Nou, ik weet niet wat spoedig is, maar die uitnodiging hebben wij nog niet gehad. We hebben met een achttal bewoners de handtekeningen opgehaald en daaruit bleek dat niet iedereen op de hoogte was van dat schrijven. Dus bewoners van de Verspronckweg onder anderen, dus die toch ook wel uitzicht hebben op het sportveld, en de bewoners van de Molijnstraat die hadden ... Zijn niet geïnformeerd.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Mars. De heer Gün.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik had dan nog een vraag. Mag dat? Of moeten we om en om?

De voorzitter: Nee, u mag nog een korte aanvullende vraag stellen. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Nou, dat was aan een volgende inspreker. Mijnheer Lubach, u zegt: deze kermis is heel goed en heel veilig. Klopt het dat de attracties steekproefsgewijs gecontroleerd worden en dus dat niet alle attracties gecontroleerd worden? En dat de attracties ook altijd in het begin van het seizoen gecontroleerd worden en dat precies Haarlem het begin van het seizoen is?

De heer Lubach: Het laatste wat u zegt, klopt. Haarlem is uiteraard het begin van het kermisseizoen, vanaf Pasen. Hetgene wat u daarvoor aangeeft, dat attracties in het begin van het seizoen – wij noemen dat gekeurd ... Wij hebben inspectie en keuring. Keuring is iets periodieks en globaal ... Attracties worden globaal een keer per jaar gekeurd. Ja, bij sommige attracties gebeurt dat aan het begin van het jaar en bij sommige attracties in de loop van het seizoen. Dat heeft ook te maken met het moment dat ooit de eerste keuring heeft plaatsgevonden. Wij noemen dat de ingebruiknamekeuring. Dus daar hangt niks aan vast. Je kunt ook niet alles in één keer keuren, want we hebben helaas in Nederland nog maar een keuringsinstantie en dan zou die het heel druk krijgen aan het begin van het seizoen. Dus dat is verspreid over het seizoen. Om op de andere term inspecties in te gaan: inspecties zijn voorbehouden aan de NVWA, de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit. En daar komt inderdaad het steekproefsgewijze inspecteren, en daar vallen meestal de grote kermissen wel onder. Dus daar zit Haarlem ook regelmatig bij.

De heer Van den Raadt: En dan de aanvullende vraag, voorzitter. U zegt: we moesten ook daar terug in die tijd, we moesten om 22:00 uur sluiten. Dat was inderdaad, kan ik mij herinneren, de afspraak die gemaakt werd met de raad toen besloten werd om het op de Zaanenlaan te laten staan. Maar klopt het dat toch op 6 van de 12 dagen de sluitingstijd niet om 22:00 uur was, maar later?

De heer Lubach: Ook dat is in deze zelfde raad besloten, want de weekenden zijn ... En de belangrijke feestdagen, zoals koningsdag, die zijn op 23:00 uur gehouden. Dat wil niet zeggen dat wij absoluut omzet

hebben in moeten leveren, want een belangrijke avond is Koningsavond. En toen moesten wij om 22:00 uur sluiten. Maar het publiek was niet weg en het publiek was vrij. Dus het publiek werd gesommeerd om weg te gaan en dat is nooit een visitekaartje die je als gemeente en kermis wil geven.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Lubach. Ik wil voorstellen dat de heer Gün de laatste vraag stelt voor deze ronde en dat we dan overgaan tot de andere sprekers. Gaat uw gang, mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Mijn vraag is aan de heer Lubach. Ik hoor u zojuist een handreiking doen naar de heer Van Kessel om de leefbaarheid, even in de breedste zin van het woord, zeg maar samen te gaan verkennen en kijken wat er mogelijk is. Die vraag heb ik u vorig jaar, u bent trouw bezoeker van deze raad, heb ik een vraag gesteld. Of u bereid was om dat wilde te doen. En dat wilde u graag doen. U herhaalt nu uw vraag. Kunt u aangeven waarom u daar het afgelopen jaar geen gehoor aan heeft gegeven? Of geen invulling aan?

De heer Lubach: Dat is niet de weg van de kermisbond om daar invulling aan te geven: dat is uiteraard in eerste instantie de organisator die dat oppakt. En ik moet heel eerlijk zeggen, ik ben niet ... Ik heb niet de kennis of dat in de afgelopen periode gebeurd is. Wanneer het onderzoek, en daar richt ik mijn antwoord op, wanneer het onderzoek inderdaad gericht is op de bezoekers en de veiligheid van de bezoekers, en de heer Van Kessel voelt zich daarin niet serieus genomen – want dat is de stelling die hij inneemt richting de gemeente. En waarin hij eigenlijk vraagt van wij willen graag als bewoners en omwonenden samen met de kermisexploitanten kijken naar een vloeiend lopende ontruiming; ja, dan moeten we dat doen. Maar nogmaals: ik ben niet de persoon niet de instantie die dat moet opstarten.

De heer Gün: Ja, dat is precies de reden dat ik u vraag, want ik had uw bruggetje even nodig omdat die vraag bij het college is neergelegd, om dat te faciliteren. En uit uw antwoord begrijp ik dat dat dus niet volledig op die manier is uitgevoerd, waarvoor dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün; dank u wel, mijnheer Lubach, en dank u wel, de rest van de sprekers. U mag weer plaatsnemen op de publieke tribune. Dan wil ik graag naar voren vragen: mevrouw Delarue; de heer Rijnders; de heer Korteman; de heer Van der Veen; de heer Boot; en de heer Joost Bakker. Er is een logistiek knelpunt, zie ik daar, daar bij de publieke tribune. Ook voor deze sprekers geldt uiteraard dat er een tijdslimiet op staat: 3 minuten. Na 2,5 minuten krijgt u van mij een hinderlijk irritante interruptie dat u nog een halve minuut heeft. U kunt uw verhaal afmaken en op 3 minuten stoppen wij de tijd. Ik wil graag als eerste het woord geven aan mevrouw Delarue. Gaat uw gang.

Mevrouw Delarue: Geachte aanwezigen, mijn naam is Lilian Delarue en ik woon met mijn vriend en onze drie kleine kinderen sinds vier jaar op de Zaanenlaan met veel plezier. Bijwonen direct aan de kermis. De eerste attractie staat op niet meer dan een meter van onze voortuin, letterlijk op onze stoep dus. Graag wil ik hier, mede namens veel van mijn buren, een reactie geven op alle onrust rondom de kermis en het verplaatsen ervan. Het zal een korte persoonlijke schets zijn die illustreert hoe het is om jaarlijks de kermis voor je deur te hebben, om daarmee vooral te benadrukken hoe onwenselijk dat is met de kermis in zijn huidige vorm en omvang. Twaalf dagen lang wonen wij in een attractiepark. Zo ervaren we dat echt. Ieder jaar tijdens de kermis gaan we dan ook gedwongen een week op vakantie, als het even kan, om de hectiek te ontvluchten. Want in ons huis en onze tuin is het alsof we continu in de attractie zitten: de schelle kermisgeluiden overstemden zelfs de tv als we deze op het hoogste volume zetten; de auto moet een aantal straten verderop geparkeerd; de bakfiets krijgen we de voortuin niet meer uit en de kinderen vallen iedere avond met moeite in slaap door alle geluiden en kermislichtjes die tot ver na bedtijd hoor- en zichtbaar zijn in ons huis. Om maar

eens wat te noemen. De aardig bedoelde gaat zakken oliebollen voelt dan ook als een schrale troost voor de vele aanpassingen die we als gezin moeten maken om de kermisperiode zo goed mogelijk door te staan. Maar dat terzijde. Eergisteren zag ik omwonenden van de Kleverlaan die zich verzetten tegen de kermis, tegen de komst van de kermis naar hun grasveld. Ik begrijp hun reactie heel goed en ik geef ze volkomen gelijk. Want ja: een kermis voor je deur, dat geeft zeker veel onrust. En op je stoep al helemaal. De kermis in zijn huidige vorm, omvang en lengte past nou eenmaal niet in een woonbuurt. Mede namens vele burens van ons stukje Zaanenlaan wil ik hier dan ook aangeven dat we sympathiseren met onze Kleverpark-buurtgenoten. Hun heftige verzet en verontwaardiging over de mogelijke komst van de kermis naar hun buurt ondersteunen en bevestigen de vele bezwaren die veel Zaanenlaaners al jaren aanvoeren. Laat daarom alle aandacht ook vanuit de media voor het onderwerp van zeg maar Kermis op je Stoep nu vooral duidelijk maken aan de gemeente Haarlem dat zo'n grote kermis in een woonwijk gewoon echt niet kan. En als het dan toch moet, dan kleiner, korter en vooral zo ver als mogelijk van woningen vandaan. Ik dank u.

De voorzitter: Dank, mevrouw Delarue. De tweede spreker is de heer Rijnders, gaat uw gang.

De heer Rijnders: Goedenavond. Ik ben Paul Rijnders van de wijkraad Planetenwijk – niet van de Sterrenbuurt, dat is de oude naam. Ik ga misschien iets nieuws vertellen voor veel mensen: het is een hardnekkig misverstand, maar als wijkraad zijn wij niet tegen de kermis. Wij zijn voor een veilige en minder belastende kermis. We zien twee opties: de kermis Zaanenlaan verkleinen en verkorten en duur, of in de huidige omvang verplaatsen. Laat ik dat toelichten. Ik kwam als kind al op de kermis Zaanenlaan. Ik ben geboren in Haarlem. De kermis stond in die tijd alleen nog maar aan de parkzijde van de Zaanenlaan. De kermis was klein, korter van duur en beheersbaar. Deze familiekermissen van weleer is niet meer. De attracties reiken nu boven huizen uit, staan dicht op elkaar en de kermis duurt ruim twee weken. De kermis is meer dan alleen een familiekermissen en trekt ook oudere jeugd. De kermis Zaanenlaan is door zijn duur en grootte een evenement geworden dat niet meer thuishoort in een woonwijk. Dat blijkt ook uit het nieuwste rapport waarin staat dat van de 18 grote kermissen, de Zaanenlaan de enige is die in een woonwijk plaatsvindt. Maar nog belangrijker: dit evenement is vanuit veiligheidsoogpunt een onhoudbare situatie. De gemeente stelt dat de kermis Zaanenlaan veilig is, maar van de hulpdienst horen we andere geluiden. Zelf zien we dat een aantal zaken nog steeds niet op orde is. Het meest schrijnende is het feit dat er nog steeds geen evacuatieplan is uitgewerkt en des te erger omdat de mensen in geval van bijvoorbeeld een woningbrand niet weg kunnen via een achterom. Die zijn er namelijk niet. Dit is onverantwoord, zeker omdat het vaak gaat om oudere bewoners. In het vorige rapport van Mokkink lasen wij dat er door de gemeente nooit meer opnieuw gekozen zou worden voor de Zaanenlaan en dat veiligheidsdiensten deze locatie nooit meer zouden goedkeuren. We snappen dan ook niet, nu er opnieuw gekozen kan gaan worden, dat de Zaanenlaan als mogelijk tweede kandidaat uit de bus komt. Duidelijk twee tegengestelde conclusies. Het nieuwste rapport geeft de overlast weer die de omwonenden binnen een straal van 100 m ervaren. Deze overlast lijkt mee te vallen, maar ik weet als buurtgenoot dat het heel veel uitmaakt of je direct tegen de kermis aan woont of net iets verder. Ik woon namelijk zelf net iets verder.

De voorzitter: Mijnheer Reinders, u heeft nog een halve minuut.

De heer Reinders: Bewoners die direct aan de kermis wonen, ondervinden ongekende hinder, zoals net ook beschreven. De attracties dan bijna in hun voortuinen. Ik wil er hier met name voor deze groep pleiten. Onze aanbeveling: de kermis Zaanenlaan moet meer beheersbaar gemaakt in duur en in omvang, of in de huidige omvang verplaatsen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Reinders. Dan is nu het woord aan de heer Korteman.

De heer Korteman: Mijn naam is Ludo Korteman. Ik woon al circa 30 jaar vlakbij de kermis. Een kermis hoort in 2018 niet in een woonwijk, en dan ook nog heel dicht bij huizen. Niet op de Zaanenlaan en niet bij de Jan Haringstraat. Dat snapt iedereen, behalve de gemeente Haarlem. Er is overlast en het is onveilig. Ik zal dat er nog uitleggen. Na eindeloos aandringen van de Zaanenlaan, met name de direct aanwonenden, die de meeste last hebben, heeft de gemeente onderzoek laten doen naar andere locaties. Eindelijk, na jaren. En toen kwam ineens de Jan Haringstraat uit de hoge hoed. Maar de gemeente weet best dat er bezwaren komen. Logisch, daar wonen ook mensen. En dat het wat gaat kosten. Is het idee om de kermis te verplaatsen naar het grasveld bij de Jan Haringstraat dan niet gewoon een fopspeen, een zoethoudertje voor de Zaanenlaan? Dan kan de gemeente achteraf roepen: kijk, we hebben onderzoek gedaan, we hebben ons best gedaan. We hebben een locatie voorgesteld, maar helaas. Worden we voor de zoveelste keer voor de gek gehouden? Als de Zaanenlaan niet of minder geschikt is, en dat blijkt uit diverse rapporten, dan moet die kermis daar niet gehouden worden. Of er nu een andere locatie is of niet. En dan nog even die 54% die steeds genoemd wordt, die dan zogenaamd voor is. Nou, het is net gezegd: dat zijn ook mensen die verderaf wonen. Mensen die direct, dicht bij de kermis of die de kermis op de stoep hebben, die denken daar wel anders over. Ik ga ook een week op vakantie, gedwongen, op een moment dat ik eigenlijk niet wil. Dan de veiligheid. Jaar in jaar uit gaat het op dezelfde manier: politie, brandweer, ambulance maken zich zorgen over de veiligheid voor omwonenden en de bereikbaarheid. De burgemeester, de vorige maar ook deze, praten even met de hulpdiensten en dan is het plotseling weer veilig. Ook nu gaat het zo. De kermis is zogenaamd veilig. Nou, het verslag dat met een WOB-verzoek is opgevraagd, zegt wel wat anders. Ik snap niet dat dit college dat risico durft te nemen, steeds weer. Een voorbeeldje: kort geleden moest op het Marnixplein een zieke dame uit het raam worden getakeld met een ladderwagen, met ambulances erbij. Nou, een hele toestand. Maar met een attractie voor de deur had dat niet gekund. Onmogelijk. Die attracties en veel te hoog en die ladderwagen kan daar niet overheen en die kan er niet eens bijkomen. Het was een drama geworden.

De voorzitter: Mijnheer Korteman, u heeft nog een halve minuut.

De heer Korteman: Ja. Geacht college, wilt u dat risico nog langer nemen? Of wilt u echt alleen maar ten koste van alles die kermis daar houden, wat de hulpdiensten of wat omwonenden ook zeggen? We voelen ons niet serieus genomen. En ook de hulpdiensten voelen zich niet serieus genomen. Als er dan echt geen alternatieve plek is, wat ik niet geloof, dan is het misschien beter om geen onnodige risico's te nemen. Totdat het een keer echt goed mis gaat.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is nu het woord aan de heer Van der Veen.

De heer Van der Veen: Nou ben ik er, hoor. Het is even lastig, mijn microfoon werkt altijd. Dank voor de uitnodiging. Graag wil ik wat zeggen. Allereerst even: mijnheer Belsma, verschrikkelijk bedankt voor uw warme en heel erg ondersteunende woorden. Ik spreek eigenlijk ook namens de exploitanten, ik ben exploitant van de Snow Jet. Dus hartelijk dank, u bent voor mij een held; u krijgt van mij 10 seconden. Zo, dan praat ik maar wat minder, maar dit zijn 10 hele belangrijke seconden. We staan weer op de bres voor de kermis. De kermis Haarlem Noord waar al diverse onderzoeken naar zijn gedaan, onder anderen veiligheid, geluid, bereikbaarheid in geval van calamiteiten. Ik kan me ook geen kermis heugen waar zoveel onderzoeken zijn gedaan die eigenlijk heel veel, allemaal goed zijn uitgekapt. Deze geven weer dat de veiligheid hier meer dan voldoende in orde is. Er komt zelfs een gecertificeerd bedrijf bijvoorbeeld naar de kermis voor opening om ons de gelegenheid te geven brandblussers nog eens te laten keuren, tenzij we dat al gedaan hebben natuurlijk. Dat zal in de meeste gevallen zo zijn. Maar het wordt gedaan. Er worden veiligheidshesjes uitgedeeld. Op belangrijke punten zijn portofoons. En voor openstelling van de kermis hebben wij ook nog eens een briefing

waarbij wij op de hoogte worden gesteld en nog eens een keer doornemen wat te doen in een geval van calamiteiten. Ik zie dit ook nergens gebeuren. Dit buiten alle maatregelen en controles die de veiligheidsdiensten natuurlijk ook nog eens doen. Ik denk dat deze kermis tot de meest veilige van het land gerekend kan worden. Nergens wordt zo streng gecontroleerd op het geluidsniveau. Handhaving is eigenlijk helemaal niet meer nodig, zo ingeburgerd is bij ons het ultieme lage geluidsniveau van 78 dBA. Zelfs de dBC wordt gemeten; bassen mogen ook niet te hoog zijn. Ik zou graag zien, en dan wil ik eigenlijk ook graag bij dezen, net als de heer Atze Lubach, de commissie willen uitnodigen om tijdens de kermis eens te komen kijken het allemaal gaat en reilt en zeilt. Zodat u zichzelf ook op de hoogte kunnen stellen van alle veiligheidsprotocollen. Zoveel mensen genieten van deze kermis. De eerste ritten op de eerste dag; het Koningsfeest, met de vrijmarkt rondom de heerlijke kermis. Eigenlijk door bijna alle staten. Daarna lekker even over de kermis lopen, waar ze weer geld uitgeven. Dan de Dodenherdenking, waarbij bij mij ook de vlaggen van de attractie af gaan; en dan weer terug op de zaak met Bevrijdingsdag. De laatste avond, de laatste ritten: olieballen, even een zuurstok, nog snel even een ritje, nog een beertje vangen – ga maar door. Oh ja, de vrijmarkt. Grasveld. Daar gaan we het ook nog over hebben, natuurlijk.

De voorzitter: Mijnheer Van der Veen, u heeft nog een halve minuut.

De heer Van der Veen: Dan moeten we heel snel gaan praten. Ik wil eigenlijk niet op een grasveld gezet worden. Is ook zonde van alle sporters; we hebben het allemaal al gehoord van de grote vrijmarkt. Ik en velen anderen willen dit gewoonweg niet. Er is ook geen begrip meer voor op te brengen. Het gaat maar door, het gaat maar door; die zaag moet nu toch een keer hartstikke bot zijn op die kermis. Die paar tandjes die er nog op zitten. Zoo velen die hun steun persoonlijk en op sociale media betuigen. Geweldig, wat ongelooflijk. Ik weet één ding zeker: als de kermis van de Zaanenlaan afgehaald wordt, is deze om zeep. Dood. Oh ja, en passant, mag je dan wel weer opnieuw gaan proberen op het grasveld. En ik herhaal graag de woorden van vorig jaar: het is niet kapot, maak het niet. Misschien een uurtje erbij en de salonwagens terug. Ja, dat zou wel fantastisch zijn.

De voorzitter: Wilt u afronden?

De heer Van der Veen: U maakt er heel veel mensen superblij mee. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Is nu het woord aan de heer Boot.

De heer Boot: Dank u, voorzitter. Dames en heren: het is vanavond net kermis. Ik kon als vertegenwoordiger van een van de twee brancheorganisaties, de Nederlandse kermisbond, ieder jaar terug; en ook uw commissie houdt zich ieder jaar met de kermis bezig. En dan in het bijzonder met één van de gezelligste en leukste kermissen in uw gemeente: de Oranjekermis in de Zaanenlaan, die een lange traditie kent. Natuurlijk, die kermis ziet er anders uit als 40 of 50 jaar geleden; dat zien we ook elders in de maatschappij. Maar de oppervlakte is op een kleine aanpassing na gelijk aan de kermis van toen. Sterker nog: de salonwagens van de kermisexploitanten staan niet meer bij de kermis. Dat heeft ook een ander beeld gegeven. Als brancheorganisatie voelen wij ons zeer betrokken bij deze kermis. Daarom zouden wij in overweging willen geven om geen onderzoek ... Om het college voor te stellen geen onderzoek te gaan houden naar een eventuele nieuwe locatie, te weten het sportterrein hoek Kleverlaan-Jan Haringstraat. Waarom, zult u zich afvragen? Het antwoord is helder: het karakter van de kermis in de Zaanenlaan wordt mede bepaald door de omgeving. De genoemde locatie is een grasterrein en ligt ook niet centraal. Even 's avonds met de kinderen een rondje kermis doen wordt moeilijker. Bovendien zou men vaker met de auto naar de kermis komen waardoor er een parkeerprobleem ontstaat. Maar niet vergeten mag ook worden: de bodemgesteldheid van

de locatie. Die is absoluut niet geschikt voor een kermis. Kermis op gras levert beperkingen op en zal jaarlijks veel onderhoud vergen met hieraan verbonden kosten, afgezien van de regen voor of tijdens de kermisperiode. Het is bovendien een sportterrein dat voorziet in een grote behoefte voor Haarlem Noord. Inrichten als kermis of evenemententerrein betekent dat sportactiviteiten niet meer mogelijk zijn. De ondergrond zou volgens onze informatie uit veengrond bestaan, hetgeen extra problemen met zich meebrengt door het gewicht en het rijden van de attracties om op en af te bouwen. Vergeet ook niet dat een wal van containers gebouwd zou moeten worden om overlast bij de omwonenden te voorkomen. Een ander nog niet belicht punt is de zekerheid dat bij verplaatsing de kermis altijd kan blijven voortbestaan. Houdt de kermis op, op het sportterrein, dan is er geen weg terug meer. Het draagvlak voor de kermis aan de Zaanenlaan is groot. Meer dan 55% van de inwoners bezocht de kermis in 2017. Van de omwonenden vindt 65% de kermis leuk. Zij zien het ook als een traditie. Maar ook 70% vindt dat de kermis goed aansluit op de wensen van de bewoners.

De voorzitter: Mijnheer Boot, u heeft nog 20 seconden.

De heer Boot: Waarom dan die ieder jaar terugkerende discussie? En als het om veiligheid van bezoekers, kermisattracties en omwonenden gaat, dan staat vast dat de kermis alleen gekeurde attractietoestellen kent, rekening gehouden wordt met algemene maatregelen van bestuur over het brandveilig gebruik van openbare plaatsen en basishulpverlening op die plaatsen. De kermis wordt niet zomaar neergezet: hieraan gaat een uitgebreid traject waarbij de veiligheid voorop staat en waar van alles wordt vastgelegd. Commissie, bestuur: stel vanavond vast dat de Oranjekermis in Zaanenlaan gehandhaafd moet blijven. De bevolking kan het feest van de kermis blijven meemaken; de sport kan de locatie blijven; kermisexploitanten hebben de zekerheid dat de traditie blijft voortbestaan. Het voorstel om een onderzoek in te stellen, zou u moeten afwijzen.

De voorzitter: Dank u wel. En dan is het nu tijd voor de laatste inspreker. Dat is de heer Bakker.

De heer Bakker: Ja, dank u wel. Ik ben Joost Bakker. Ik woon aan Klevenlaan 184 en mijn burens hebben de beschikbare tijd die we hebben gekregen gedeeld, en aan mij gegeven zodat onze standpunten goed uiteen kunnen zetten. Ik gebruik dan ook de spreektijd van Rens Filippi, Klevenlaan 182, en Mirthe Zondervan, Kleverlaan 180. Uw mening is belangrijk, is een kopje in de brief die wij als bewoners aan de Kleverlaan-Jan Haringstraat van de gemeente ontvingen. Slechts 300 brieven werden verspreid. Basisschool Ter Cleeff, alsmede wijkraad Kleverpark, hebben als belanghebbenden deze brief niet ontvangen. Ook gebruikers van het omheinde sportveld zelf, bij de gemeente opeens grasveld genoemd, weten van niets. Als reden wordt gegeven dat de afdeling communicatie van de gemeente bepaalt wie op de hoogte gesteld wordt en wie niet. Zo belangrijk is onze mening dat deze brief slechts in een zeer beperkt deel van direct belanghebbenden is verspreid. Nota bene, een grasveld is ook om hondjes uit te laten. Dit omheinde en kwetsbare, op veengrond liggende veld maakt onderdeel uit van de groene zone en heeft als bestemmingsportterrein voor scholen en, buiten schooltijd, voor sportliefhebbers. Hier wordt intensief gebruik van gemaakt. Nu de brief zelf: uit het vervolgonderzoek komt naar voren dat de kermis aan de Zaanenlaan veilig is bevonden. Daarnaast is er een alternatieve locatie in beeld waar de kermis ook goed inpasbaar lijkt te zijn. Oké. Veiligheid is dus volgens de gemeente dus geen issue. Dat staat hier dus zwart op wit. Maar waar gaat het dan wel om? Gaat het erom dat de bewoners van de Zaanenlaan overlast ervaren? Ja, ik citeer: een aantal omwonenden van de kermis aan de Zaanenlaan ervaren overlast. En ik begrijp wel dat enkele mensen overlast ervaren. Maar voor welk probleem is deze verplaatsing dan een oplossing? Laten we eens een objectieve leefbaarheidspiegel maken. Kunnen we stellen dat de leefbaarheid door het jaar heen aan de Zaanenlaan meer onder druk staat dan aan de Kleverlaan, hoek Jan Haringstraat? Is dit objectief onderzocht? Is er bijvoorbeeld wel eens een decibelmeting

gedaan, dag en nacht, tijdens een normale schoolweek als er geen kermis is, bij zowel de Zaanenlaan als bij de hoek Kleverlaan-Jan Haringstraat? Jawel. In 2014. En toen bleken de normen van de Wereldgezondheidsorganisatie aan de Kleverlaan al ruimschoots overschreden, met meer dan 65 dB. Is er wel eens tijdens een normale schoolweek, als er geen kermis staat, door de handhaving op politie gepost langs de Zaanenlaan en bij de hoek Kleverlaan-Jan Haringstraat, voor wat betreft verkeersveiligheid? Jawel. Veiligheid is aan de Kleverlaan zeker aan de orde. Ik denk bijvoorbeeld aan overlast door gevaarlijke verkeerssituaties: spookrijden en overlast door bromfietzers en fietsers op voetpaden. Ik denk aan overstekende mensen, ouders met kinderen, op een gevaarlijke en slecht overzichtelijke vijfsprong. En in jullie mail gekregen, een foto: ik denk aan de dagelijkse manoeuvres van de Coop-trailers die achteruit, vanuit de Kleverlaan, in steken de Jan Haringstraat in. Bij de kermis komen hier zowel bij opbouw als afbreken meer dan 60 trailer- en aanhangbewegingen bij, want een trainer of een aanhanger komt namelijk niet op een andere manier weg. Zonder de objectieve uitslag af te wachten, durf ik te stellen dat de leefbaarheid en veiligheid aan de Kleverlaan-Jan Haringstraat door het jaar heen vele malen meer onder druk staat dan aan de Zaanenlaan. Nu al. Zonder kermis. Objectief waarneembaar en meetbaar. En als het nou alleen zou gaan over een voorgenomen verplaatsing van de kermis; nee, dan is er nog iets dat niet in deze brief van de gemeente gedeeld wordt met omwonenden. Volgens het collegebesluit, de dato 25 september 2018, is de gemeente voornemens om het sportveld aan de Kleverlaan-Jan Haringstraat om te bouwen tot een permanente evenementenlocatie. Ik citeer het verslag van het collegebesluit: bij Kleverlaan-Jan Haringstraat ligt nog geen trafostation. De investering voor deze locatie is circa € 80.000. Voor de Zaanenlaan ligt het bedrag lager. Deze investering is niet noodzakelijk, maar wel interessant in het kader van de duurzaamheid. En deze wordt op termijn terugverdiend omdat er geen aggregaten meer gehuurd hoeven worden voor evenementen. Als de kermis op een duurzame wijze wordt georganiseerd, dan heeft dat mogelijk een positieve spin-off op het draagvlak in de buurt. Ja, wij zijn woest enthousiast. Sussende woorden van de betreffende beleidsmedewerker bij navraag door de wijkraad Kleverpark zijn dat er een evenement een profiel gemaakt wordt.

De voorzitter: Mijnheer Bakker, u heeft nog een halve minuut.

De heer Bakker: Nou, wij zijn heel benieuwd wat er op termijn binnen een evenementprofiel van een kermis nog meer inpasbaar is. Dus, kortom: weg sportveld, kapot gereden en gedrukt; weg groene zone; weg veilige vrijmarkt; nog meer druk op leefbaarheid en veiligheid aan de Kleverlaan-Jan Haringstraat. Wij voelen ons als bewoners aan de Kleverlaan-Jan Haringstraat voor het blok gezet. Was naar ons toe gekomen. De aanpak tot nu toe heeft ons vertrouwen geschaad. Neem ons dus aantoonbaar serieus door vanaf nu, en dat willen we terughoren, de inhoud van onze betogen van omwonenden aan de Kleverlaan-Jan Haringstraat op een juiste manier gewogen terug te laten komen in uw overwegingen. En als de Kleverlaan-Jan Haringstraat straks ...

De voorzitter: Wilt u afronden?

De heer Bakker: ... na het wegnemen van de huidige overlast – ik had 9 minuten – nog een optie is als kermis-en/of evenemententerrein, wat wij betwijfelen, wij als omwonenden en belanghebbenden in de toekomst volledig worden meegenomen in de plannen, en aantoonbaar door de gemeente worden beschermd in het kader van veiligheid en leefbaarheid.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Bakker. Goed, dat waren de insprekers. Er is een mogelijkheid tot vragen stellen van de leden van deze commissie? Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, mijn eerste vraag is aan mevrouw Larue. Heb ik de naam goed?

Mevrouw Delarue: Delarue.

De heer Garretsen: Delarue. Neemt u mij niet kwalijk.

Mevrouw Delarue: Geeft niks.

De heer Garretsen: U zegt dat u via geleden in huis heeft gekocht aan de Zaanenlaan. Terwijl u dat huis koopt, dan weet u toch dat daar een kermis is. Waarom komt die dan niet in huis in een straat waar geen kermis is?

Mevrouw Delarue: Nou ja, dat is een doodoener eersteklas. Je koopt een huis en je hoort dat er ook een kermis is. Maar ik zal uw vraag toch beantwoorden, naar alle eerlijkheid. Toen ons verteld werd ... Want dat werd uiteraard de makelaar medegedeeld: weet dat er een kermis komt, kon ik mij niet anders dan voorstellen dat op dat kleine stukje straat wat voor ons huis ligt, dat daar een hele kneuterige traditionele kinderkermissen zou komen. Met een carroussel, een suikerspinkraam en misschien de botsauto's. Dus ik was ongelooflijk verbaasd toen ik de eerste keer dat de kermis kwam, die grote hoeveelheden vrachtwagens onze straat binnen zag komen rijden.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Delarue. Wie mag ik het woord geven? Oh, neem mij niet kwalijk. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, nee, heb ik nog een vraag aan de heer Kortman, dacht ik. Of Korteman. Ik heb de stukken ook gelezen. Daar staat in dat van de direct omwonenden, dus de omwonenden aan de Zaanenlaan zelf, 16% vooral overlast ervaart. En het uw betoog krijg ik toch een iets andere indruk. Wilt u dan bestrijden dat het maar 16% is die vooral overlast ervaart?

De heer Korteman: De mensen die direct, zeg maar, bijna op de attracties wonen – want die attracties staan echt op de stoep en bijna in de voortuin – die hebben wel last en die zullen ook zeker gezegd hebben dat ze daartegen zijn. Ja, en overigens is het nog steeds, als je die cijfers dan zou willen nemen, als je iedereen meegerekend, dan is het nog steeds een grote groep die overlast ervaart.

De voorzitter: Nog een aanvullende vraag, mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Sorry, ik zeg de direct omwonenden, dus die een attractie zoals u het zegt in de voortuin achtertuin hebben staan. Daar heeft maar 16% volgens de cijfers vooral last van de overlast. Dus dat is een kleine minderheid.

De voorzitter: De heer Linder. Gaat uw gang. Ja, gaat uw gang.

De heer Linder: Ik heb een vraag aan de heer Rijnders. U geeft aan dat u informatie heeft over de veiligheid. Met wie ... Heeft u daar met hulpverleners gesproken? Of wat voor informatie is dat?

De heer Rijnders: Wij hebben een WOB-verzoek gedaan voor stukken die gebruikt zijn voor het vorige rapport van Mokkink. En ik dacht dat die stukken ook bij de gemeenteraadsleden bekend waren.

De heer Linder: En wat is dat precies voor onderzoek?

De heer Rijnders: Dat zijn voorgesprekken die er zijn geweest met de hulpverlenersdiensten.

De voorzitter: Dank u wel. Wilt u uw microfoon weer uit doen na het spreken? Geldt ook voor ... Ja, dank u wel. Wie mag ik het woord geven? De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Het is misschien een beetje ... Ik zou eigenlijk naar aanleiding van het inspreken van de wijkraad een vraag aan de heer Lubach willen stellen, die hiervoor is geweest. Kan dat?

De voorzitter: Ik begrijp niet helemaal de stijlfiguur die u nu wilt ...

De heer Aynan: Zal ik hem gewoon stellen dan?

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Aynan.

De heer Aynan: De heer Lubach dit net een handreiking naar de heer Van Kessel over zijn opmerking van een leefbare kermis. De wijkraad zegt: we willen eigenlijk ook wel nadenken over het verkleinen en verkorten van de kermis. En ik zou daar graag een reactie van de heer Lubach op willen.

De voorzitter: Mijnheer Lubach, wilt u nog heel even naar voren komen?

De heer Lubach: Ja, ik kijk even naar u. Ik ben even uw naam kwijt, excuses daarvoor. Uw vraag is in dezen tweeledig: of wij bereid zijn te kermis te verkorten en een omvang te verkleinen. Heb ik dat correct?

De heer Aynan: Nou, dat is de suggestie die de wijkraad doet om de kermis leefbaar te houden of te maken.

De heer Lubach: Ik heb in mijn betoog al aangegeven dat wij op dit moment jaar op jaar alleen maar hebben ingeleverd. En het heeft geen zin om het allemaal nog een keer noemen. En dat wij zullen inzetten voor het behoud van een 12-daagse Koningskermis. Het verkorten van die Koningskermis is desastreus voor het behoud van deze kermis. In de vier op kermissen die ik heb aangehaald, Den Haag, Rotterdam en Hilversum, is deze kermis al de kortste, die de mensen daar geduurd. Op het moment dat je gaat verkorten en dat mag gezegd: kijk, in kermis levert geld op; in kermis kost ook geld. Op dit moment is de kermis in deze omvang, met deze attracties en met deze duur, is deze kostenneutraal. Op het moment dat je de kermis gaat verkleinen, minder zaken gaat plaatsen, of gaat verkorten qua dagen, dan is dat niet meer in evenwicht. Want dan gaan natuurlijk de exploitanten niet meer dat bedrag aan pacht betalen voor het aantal dagen wat er nog over mag blijven in uw zin, of in het aantal zaken die open blijven. Dus wij zetten in voor het behoud van 12 dagen en in omvang zoals die er nu staat.

De voorzitter: Duidelijk. Dank u wel, mijnheer Lubach. De heer Linder.

De heer Linder: Ik heb ook nog even een vraag aan de heer Lubach. Als u even wil blijven zitten.

De voorzitter: U mag niet weg, mijnheer Lubach. Komt u maar weer zitten. Blijft u ook maar zitten, hoor.

De heer Linder: Want er was net gesteld ook van: ja, die attracties die zijn echt voor mijn deur. Ik moet eerlijk zeggen, ik ben er ook al geweest en ik dacht ook van ja: je moet er maar wonen. In hoeverre is het voor jullie, voor de kermis haalbaar om bij wijze van spreken die stoep vrij te laten, die verder weg te doen van die huizen? Hoeverre zijn naar mogelijkheden in?

De heer Lubach: Dat is voor mij een lastige vraag om te beoordelen. Met 1700 kermissen hebben wij ook 1700 terreinen en vergeef me maar als ik ze niet allemaal zo nadrukkelijk ken. Op het moment dat u hier stelt van:

we gaan de stoep niet meer gebruiken, ga je de kermis hier bijna halveren. Want heel veel zaken staan gedeeltelijk of geheel, maar meestal gedeeltelijk, op de stoep. Dat zijn allemaal kantzaken. Dus dat weghalen ... Nou ja, kom ik op het zelfde antwoord wat ik al heb gegeven.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Lubach; dank u wel, mijnheer Linder. Wie mag ik het woord geven? Nee? Ja, mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, een paar vragen. Ik hoop dat ik ze allemaal mag stellen, een stuk of vijf. De heer ... Even kijken, hoor. Marijnissen, geloof ik.

De heer Rijnders: Rijnders is de naam.

De heer Van den Raadt: Ja, u had het over dat het evaluatieplan niet wordt uitgevoerd en die hulpdiensten die dan andere verhalen vertellen. Dat het Morkink-rapport tegenovergesteld is. Ik ken dat verhaal want dat is een verhaal wat je al jaren hoort. Er wordt ook elke keer beloofd van: u mag nu meelopen met die schouw. Is dat dan wel een keertje uitgekomen? Is er wel eens iets van die beloftes waargemaakt?

De heer Rijnders: Als je het beschikken over de schouw vraagt, we hebben twee jaar mee mogen lopen met de schouw. Daarna was het plotseling over. Ik weet ook niet waarom. Is verder daarna ook niet meer gecommuniceerd vanuit de gemeente waarom dat gestopt is. Wat was uw overige vraag?

De heer Van den Raadt: Nou ja, dat was wel ongeveer de vraag. Hoeveel van die beloftes die u al heeft gehoord in het verleden zijn eigenlijk waargemaakt?

De heer Rijnders: Nou, er zijn heel veel dingen beloofd aan de buurt. Ja, daar kan ik een hele lijst van geven. En er zijn heel veel beloftes ook in het verleden geschaad. Er zou in het verleden zou de kermis bijvoorbeeld langer gaan duren in de middag, want dat zou dan beter zijn voor de exploitanten, maar dan zou die in de avonduren zou die korter te gaan duren. Ja, dat ... Het gevolg was dat hij in de middag inderdaad langer werd, maar in de avonduren werd hij niet korter. Ja, nu is hij dus eindelijk met heel veel moeite iets teruggebracht, maar dat was eigenlijk een belofte die dus al decennia, of een decennium geleden, gedaan is door de gemeente.

De heer Van den Raadt: Dan een vraag aan mevrouw Delarue. U woont in staan een. We krijgen af en toe een beetje de indruk dat die wijkraad Planetenbuurt helemaal niemand meer vertegenwoordigd, maar volgens mij bent u het er wel mee eens, wat zij daar stellen over de kermis?

Mevrouw Delarue: Welk specifiek punt doelt u op?

De heer Van den Raadt: Nou, dat het toch wel teveel overlast geeft, dat het veiliger kan en misschien ietsje korter.

Mevrouw Delarue: Dat is waar mijn betoog over ging, inderdaad. Ja.

De heer Van den Raadt: Dan nog twee vragen, geloof ik. Nee, drie. Eerst de heer Boot. U had het in uw betoog over als we bij de Kleverlaan moeten gaan staan, moet er een wal van containers gebouwd worden om de overlast van omwonenden te voorkomen. Klopt dat?

De heer Boot: Dat heb ik inderdaad gezegd, ja. En dat is ook gebruikelijk bij grote evenementen, dat daar een wal wordt gebouwd: een aantal containers die zoveel mogelijk de overlast gaan beschermen.

De heer Van den Raadt: Ja. Maar dat is bij de Zaanenlaan niet, toch?

De heer Boot: Dat is bij de Zaanenlaan niet aan de orde omdat de attracties daar zodanig zijn opgebouwd en zodanig worden geëxporteerd dat de overlast beheersbaar is.

De heer Van den Raadt: Oké. Dan had ik nog een vraag aan de heer van de kermis met de Snow Jet. U geeft de vorige spreker, Belsma, die geeft u complimenten. Maar het viel mij op dat de heer Belsma, ik vond het ook een heel mooi verhaal om te horen eigenlijk, maar hij zegt: ik kan me heel goed voorstellen dat bij de Kleverlaan niemand zit te springen om die kermis. Maar daar bent u het dan ook mee eens?

De heer Van der Veen: Ik heb gezegd: steun is natuurlijk welkom, alhoewel de insteek niet altijd even goed is. Ik kan wel even inhaken op het geluidsoverlast. Ik sta met de attractie Snow Jet met de rug naar de huizen en er wordt nog een wagen achter gezet om het geluid tegen te gaan. En ik heb meerdere malen gelukkig wel kunnen horen dat het zelfs onder het maximumniveau ligt. Dus wat dat betreft is de Zaanenlaan denk ik wel erg stil.

De heer Van den Raadt: En u zei ook, en dat vond ik ook opvallend: als de kermis verplaatst moet worden van de Zaanenlaan, dan is de kermis dood. Dan lezen wij in het stuk: nou, ten eerste dat die kermis in de Zaanenlaan de enige is in een woonwijk in Nederland, van deze omvang. Maar dat de kermiscoördinator, en die is nog altijd goed bevriend met de mensen van de kermis, die schat in dat u en uw collega's wel enthousiast zullen zijn over de verhuizing naar de Kleverlaan.

De heer Van der Veen: Ja, je mag het wel eens een keer mis hebben natuurlijk, vind ik. Dit is de ervaring die ik heb al exploitant. Ik ben 52 jaar, op heel veel kermissen actief, en in kermis verplaatsen is een doodsteek. En dat willen wij eigenlijk allemaal niet, denk ik, als je naar alle positiefs en de prés kijkt. En de negatiefs en wat er allemaal tegen gedaan wordt, hebben wij ook weer zoiets van: ja, houd nou eens een keer op. Die kermis, als die verplaatst wordt, is die in mijn ogen dood. Zonder meer.

De heer Van den Raadt: Oké. Dus de kermiscoördinator kan het een keertje verkeerd hebben, maar dan lezen we ook in het stuk, en misschien is het hele stuk dan wel niet goed: ook de kermisbonden denken dat de exploitanten wel te enthousiasmeren zijn voor de Kleverlaan. Die kermisbonden zitten er dus ook naast?

De heer Van der Veen: Wat mij betreft dan wel. Natuurlijk. Luister, ik sta daar mijn hele leven lang al. Heb ik u vorig jaar al een keer verteld, meerdere generaties; mijn vader stond er ook al. Er zijn meer exploitanten die daar eigenlijk al generaties lang komen dus wat dat betreft is de ervaring ... Dat kunt u de bonden ook wel vragen: als een kermis wordt verplaatst, weggehaald, verzet, zal het nooit ten goede komen van deze kermis. Dus ook niet een goede van de positiviteit naar de mensen toe. En dan kunnen we lang en kort over discussiëren maar dat is wat ik vaak om me heen zie gebeuren.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zijn volgens mij alle vragen gesteld aan de insprekers. Dank u wel voor het inspreken, mag u weer op de publieke tribune gaan zitten. U mag ook een kopje koffie gaan halen. Wat u wilt. Goed, dan gaan wij door met de bespreking van dit onderwerp. Het is geagendeerd op verzoek van D66 en op verzoek van de commissie wordt bij deze discussie betrokken de antwoorden op de artikel 38-vragen, zoals

reeds genoemd door D66, en de motie 14.3 Botsende belangen en het onderzoek en de aanbevelingen naar aanleiding van motie 14.3. Wil ik nu graag het woord geven aan de heer Rijssenbeek. Gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, de kermis leeft. Niet alleen in Haarlem, in heel Nederland. Ik zou graag alle insprekers hartelijk bedanken voor hun inbreng van vanavond. Die is voor ons als raadsleden onmisbaar om dit debat op een goede manier te kunnen voeren. Dat het leeft, dat zien we ook uit de inspraakbijdrages. Er zijn voorstanders, er zijn tegenstanders; er zijn exploitanten die hun verhaal doen. De rode draad die ik daar in ieder geval in zie terugkomen is dat de Zaanenlaan een oude traditie is. Ik hoorde zelfs dat het al 80 jaar een familiekermiss is. We hadden dus vandaag een inspreker, ik was zeer vereerd, die het al 52 jaar heeft zien gebeuren. En dat is natuurlijk echt ... Dat is fantastisch. Daar moeten we ook trots op zijn. Tegelijkertijd is er in die 52 jaar en in die 80 jaar wel een hoop veranderd. Een van de dingen die veranderd is, dat is het soort attracties dat daar staat. Maar tegelijkertijd met de groei en de omvang van de attracties, is de bereidheid van ons als samenleving om risico's te accepteren, is wel heel veel verminderd. En zolang het goed gaat, ooit eigenlijk niemand over. Maar zodra het een keer mis is, dan zie je wel automatisch een reflex om daarbij een schuldige te zoeken om te kijken of aan alle voorwaarden is voldaan, of de vergunning wel op de juiste wijze is verleend, et cetera, et cetera. En dat is ook de realiteit waar wij hier als gemeenteraad mee te dealen hebben. Dat is een verantwoordelijkheid naar onszelf maar vooral ook naar de omwonenden, naar de exploitanten en naar de bezoekers. En die nemen wij serieus. Ik begrijp vanuit de kermisexploitanten en vanuit de bonden dat het vervelend is dat er ieder jaar, en soms ook vanuit de bewoners, dat er ieder jaar, al 52 jaar discussie is over de kermis. Wat mij betreft houden we dat nog minstens 52 jaar vol, om die discussie te voeren. Ik denk dat dat nodig is, of die kermis nou op de Zaanenlaan wordt gevoerd of op welke andere locatie dan ook. Zolang ik in de gemeenteraad zit zal ik die discussie voeren. Die belofte die doe ik u. Voorzitter, over die kermis. Voor D66 zijn er een aantal uitgangspunten van belang. In de eerste plaats, het is genoemd: in Haarlem is er een ontzettend groot draagvlak voor die kermis. Overigens, bij D66 ook. Het draagvlak voor de kermis an sich is ontzettend groot. Het werd ook wel even genoemd: 80% van de mensen met kinderen, die bezoekt die kermis. Dat zijn cijfers waar we niet omheen kunnen. Dat betekent dat er vanuit de gemeenteraad ook gefaciliteerd moet worden in een kermis. Voor D66 is daar wel een allerbelangrijkste randvoorwaarde, dat zal u niet verbazen na mijn inleiding: veiligheid. Veiligheid komt voor ons op de eerste plaats en op de plaatsen 2 tot en met 5, en daarna gaan we kijken wat de overige randvoorwaarden zouden moeten zijn en wat daar dus de beste plek voor is. En daarbij moeten, wat ons betreft, alle betrokken belangen worden meegenomen: die van de bezoekers, van de bewoners, van de exploitanten, van de gemeente zelf en alle andere belangen die nog maar bedacht zouden kunnen worden zoals bijvoorbeeld van omliggende scholen, die bijvoorbeeld een veld als sportterrein gebruiken. En het is ... Eén ding staat vast: welke locatie we uiteindelijk ook zullen uitkiezen, dat zal geen ideale situatie zijn. Er zullen altijd mensen zijn die het niet eens zullen zijn met de keuze die zal worden gemaakt. En ja, dat is ook in politieke verantwoordelijkheid die we hier moeten nemen; daar lopen we ook niet van weg. Het enige wat ik wel van belang vindt is dat alle belanghebbenden in ieder geval zorgvuldig zijn gehoord voordat het tot een keuze komen; dat die input ook op zorgvuldige wijze is meegenomen en dat wij ook kunnen uitleggen dat we tot de keuze zijn gekomen die we hebben gemaakt. Daarbij geldt overigens ook dat voor D66, en ik denk overigens voor geen enkele partij hier in de raad, ook bij het indienen van die motie het verplaatsen van deze kermis vanaf de Zaanenlaan absoluut geen doel op zich is geweest. En dat ook vandaag nog wat ons betreft alle opties open staan. Voorzitter, over die motie. Dan hebben we het over november 2016, dat er een motie werd ingediend door GroenLinks, door PvdA en door D66. Motie Botsende belangen op de kermis Zaanenlaan. Waarvan akte, zou ik willen zeggen na onze insprekers van vanavond. En dat onderzoek, dat vroeg naar een visie op de toekomst van de kermis Zaanenlaan en om daarbij drie scenario's uit te werken. Namelijk enerzijds het in stand houden van de kermis zoals die nu is; anderzijds het veranderen van de opzet van de kermis maar

wel op de locatie Zaanenlaan; en als derde het in kaart brengen van een mogelijke alternatieve locaties. En daar dus al die belanghebbenden goed bij betrekken. Voorzitter, het heeft een jaar geduurd voordat er een rapport lag. En dat was in zekere zin een rapport waar we wat aan hebben gehad, maar het gaf geen uitvoering aan onze motie. Wat was dan wel die toegevoegde waarde? Uit het onderzoek bleek dat op dat moment de organisatie de vergunningverlening en het toezicht op de naleving van de vergunningsvoorwaarden bij één en dezelfde persoon binnen de gemeente waren belegd. En wat dat betreft was het op zich al goed dat we weliswaar moeten afdwingen dat dat onderzoek kwam, want dat is wat ons betreft een volstrekt onwenselijke situatie. Dat had gelukkig het college zelf ook ingezien, en al meegegeven bij de presentatie van het rapport dat dat ook inmiddels veranderd was. Wat ook uit dat rapport bleek was dat de hulpdiensten aangeven van: ja, als we die kermis nu nog zouden moeten organiseren op een nieuwe locatie, dan zou de locatie Zaanenlaan afvallen. Maar goed, we zitten in de situatie dat die daar wordt georganiseerd, dus hebben we er het beste van gemaakt. Overigens gaven daar de hulpdiensten ook al aan dat zij zich niet altijd even serieus hebben gevoeld in hun contacten met die gemeente. Ook dat is wat ons betreft een zorgelijke situatie. Alleen dat al, dat zeg ik ook even naar de kermisbonden, alleen dat al is voor ons een belangrijke reden om toch periodiek toetsen van hoe zit het met de kermis. Want dat is wat mij betreft echt een ondersteuning van het feit dat we hier gewoon over moeten blijven praten. Voorzitter, omdat er onvoldoende onderzoek was gedaan naar alternatieve locaties in dat rapport, heeft eigenlijk de voltallige commissie gevraagd om daar alsnog uitvoering aan te geven en is er een aanvullend rapport gekomen. Dat is rapport dat vandaag voorligt en wat we vandaag gaan bespreken. Twee jaar na het indienen van de motie; wat mij betreft heeft dat te lang geduurd. Maar tussen dat eerste rapport en het tweede rapport is het niet helemaal stil geweest. Het is al even aan de orde gekomen: de wijkraad Planetenbuurt heeft een WOB-verzoek ingediend, of omwonenden hebben een op WOB-verzoek ingediend, naar een gespreksverslag dat is vastgesteld naar aanleiding van het gesprek tussen onderzoeksbureau Mokkink en medewerkers van hulpdiensten van politie, brandweer en de ... in het bijzonder. En dat gespreksverslag is boven tafel gekomen. Wij als raad kenden het ook niet, en daar komt toch wel een zorgelijk beeld uit naar voren. Want in dat gespreksverslag concluderen dat op diensten, zo staat het in ieder geval daarin verwoord: dat de locatie van de kermis op de Zaanenlaan op deze manier niet houdbaar is en, een stuk verderop, dat de huidige indeling van de kermis niet beheersbaar is. Kortom, hulpdiensten hebben hun zorgen geuit over niet alleen de opstelling van de kermis, maar vervolgens hebben ze ook hun zorgen geuit over de manier waarop hun adviezen ter harte werden genomen. Ze zeggen dat ze het gevoel hadden dat hun adviezen niet serieus werden genomen en dat ze tijdens de schouw, dat hun adviezen werden gebagatelliseerd. En ze zeggen dan letterlijk: we constateren risico's en verbeterpunten, leggen dit vast en rapporteren, maar het geeft dan als hulpverlener angst om te zien dat die adviezen niet worden opgevolgd. Een van de adviezen waar de hulpdiensten zich zorgen over maken is dat ze een aantal keer kennelijk hebben geadviseerd om de opstelling van de kermis te wijzigen door de opstelling rond het park te organiseren in plaats van aan twee kanten van de Zaanenlaan. Dat advies is overigens wel terug te vinden in het onderzoeksrapport van Mokkink. En volgens die hulpdiensten in het gespreksverslag zou de kermis met die opstelling wel beheersbaar zijn. Voorzitter, naar aanleiding van het kennis nemen van dit gespreksverslag, wat dus doordat WOB-verzoek boven tafel kwam, heb ik een aantal, 38, vragen gesteld. Een flink aantal; dat geef ik toe. En de beantwoording daarvan heeft mij niet onverdeeld gelukkig gemaakt. En dan druk ik mij voorzichtig uit. Belangrijkste zorg is misschien wel dat er twee verschillende signalen komen van het hulpdiensten. En dat daarbij ... Twee verschillende adviezen die naast elkaar staan. De één zegt: er zijn wel zorgen om de veiligheid. En de ander zegt: er zijn geen zorgen om de veiligheid. Wat me misschien net zoveel zorgen baart is dat die hulpdiensten in dat gespreksverslag ook aangeven dat ze zich door de gemeente niet serieus genomen voelen worden. Op dat laatste punt, of eigenlijk op allebei de punten, het feit dat er vanuit dezelfde hulpdiensten twee verschillende signalen rond veiligheid komen en dat zij zich niet serieus genomen voelen, daar kom ik op een later moment op terug, namelijk bij

agendapunt 13 – als wij dat vanavond nog gaan halen, voorzitter. Want ik vind dat een zo algemeen punt, dat dat veel meer in het algemene veiligheidsbeeld past dan dat we dat in detail moeten gaan bespreken op het onderzoekspunt van de kermis. Dat zou ook het punt van de kermis tekortdoen. Maar voor nu is het relevant waarom het advies om die kermis rond het park te organiseren niet is opgevolgd door de gemeentelijke organisatie bij het organiseren van de kermis, in ieder geval na het opstellen van dit gespreksverslag. Maar ook al eerder want volgens mij, lees ik in dat gespreksverslag, dat de hulpdiensten dit vaker hebben geadviseerd.

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Garretsen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik heb die antwoorden van de burgemeester op de vragen van D66 goed gelezen. En de burgemeester heeft naar aanleiding van het gespreksverslag waar u het over heeft een gesprek gehad met de hulpdiensten, en daarbij hebben de hulpdiensten in dat gesprek aangegeven dat de kermis in 2017 voldeed aan de veiligheidseisen. Mijn vraag is: u zegt dat u niet tevreden bent met die antwoorden. Kunt u het wat nader preciseren?

De heer Rijssenbeek: Jazeker, daar was ik mee bezig. Dus u was iets te vroeg. Kijk, die hulpdiensten die hebben in het gespreksverslag een heel duidelijk advies gegeven om de kermis op een alternatieve manier te organiseren. En sterker nog, ze zeggen: de manier waarop het nu wordt georganiseerd, dat is dus de manier waarop het op dit moment aan twee kanten van de Zaanenlaan met de attracties op de stoep wordt georganiseerd, is niet beheersbaar. De burgemeester gaat terecht naar aanleiding daarvan het gesprek met de hulpdiensten aan; spreekt dan met de leidinggevende, dat blijkt ook uit die beantwoording van die artikel 38-vragen, spreek dan met de leidinggevende van de mensen die dit advies hebben uitgebracht en krijgt daarvan te horen: de kermis was wel degelijk veilig. Dat is eigenlijk geen antwoord op de vraag: was het niet beter geweest, veiliger geweest, de kermis rond om het park te organiseren? En dat laat dan nog de vraag open van ja, hoe kan het dat er twee verschillende signalen worden afgegeven? Enerzijds dat de mensen zelf zeggen, de mensen met wie gesproken is door Morkink, dat die zeggen: wij hebben zorgen over de veiligheid, het is niet beheersbaar. Terwijl de leidinggevenden zeggen: het is wel veilig. Nou, dat stelt mij gewoon niet gerust. Dus dat is één. Maar het belangrijkste vind ik misschien nog wel: als er concrete aanbevelingen zijn, voortkomend uit zorgen bij de hulpdiensten om het op een wel veilige manier te organiseren, waarom is daar geen gehoor aan gegeven? En het antwoord van de burgemeester, en dat was de tekst die ik had willen uitspreken voor de interruptie, het antwoord dat het in 2017 wel veilig was, dat doet eigenlijk geen recht aan het advies om het op een andere, al veilige – of nog veiliger – manier te organiseren. Dus daar wil ik graag van de burgemeester een antwoord op hebben. Dat antwoord wil ik onder meer hebben omdat uit de stukken die vandaag voorliggen blijkt dat het, wat ook de uiteindelijke locatie voor de kermis in de toekomst zal gaan worden, dat het in ieder geval niet gaat lukken om voor 2019 het op een andere manier of een andere locatie te organiseren. En ...

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek, u heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vind het enigszins wel terecht hoor, natuurlijk, dat u de vraag stelt, op het moment dat er een andere opstelling kan komen. Maar dat betekent ook dan direct natuurlijk een kleinere kermis. En dan hebben we ook net gehoord welke risico's daaraan verbonden zijn, bijvoorbeeld dat de kermisexploitanten dan zeggen van: nou ja, dan is het voor ons niet rendabel. Dan doen we het niet. Is dat een risico wat u bereid bent te nemen terwijl we ook weten dat dit gespreksverslag waar u continu naar verwijst, dat dat stamt uit begin 2017? Daarna is er gezegd: de kermis van 2017 was veilig. Maar er is ook nog eens een keer een vergunning afgegeven voor 2018. Daarmee is dus weer gezegd: de kermis is veilig. En vervolgens heeft, want deze discussie hebben we natuurlijk vorig jaar ook gedaan, is de burgemeester, heeft

hier aangegeven van: nou ja, ik ga nogmaals naar de hulpdiensten toe. En daar ga ik nogmaals vragen: is de kermis veilig? En is die niet veilig, dan meld ik mij weer. Nou, hij heeft zich niet gemeld dus ik ga er nu vanuit dat de burgemeester tot drie keer toe heeft geverifieerd dat de kermis veilig is. Al die drie keren vallen na dit gespreksverslag; dus hoe ver bent u bereid te gaan met het inperken van de kermis, gebaseerd op een, nou ja, wellicht – nee, niet wellicht – gebaseerd op een verouderd gespreksverslag?

De heer Rijssenbeek: Het gespreksverslag is verouderd. Volgens mij, maar dan ben ik op details in aan het gaan, zijn twee van die gesprekken hierna en één was daarvoor nog. Maar feit is dat de hulpdiensten een hele specifieke aanbeveling doen, namelijk om de kermis op een andere manier te organiseren. En daar is niet aan tegemoet gekomen. Dus wat dat betreft, het advies wat uit het gespreksverslag blijft, dat is niet opgevolgd. En in die zin zitten we nog steeds met de situatie dat de opmerkingen die toen zijn gemaakt, dat er niets meer is gedaan en dat volgens de opmerkingen zoals die toen zijn opgetekend, deze kermis onbeheersbaar is. En dat baart mij zorgen. En de vraag is of wij met z'n allen bereid zijn om die zorgen te aanvaarden. Nou, voor D66 ligt dat moeilijk, want dat is het punt waar we nu naartoe gaan: hoe wordt de kermis in 2019 georganiseerd? D66 heeft daar echt moeite mee om onder de huidige, toch nog voor ons, onzekerheid over die veiligheid de kermis in de huidige opstelling op de Zaanenlaan te organiseren. Wat ons betreft wordt het echt een tussenjaar waarbij we het rond het park gaan organiseren. En dan gaan we naar de toekomst toe. Ik kijk ook even naar mijn spreektijd. Wat dat betreft kunnen we ons voorstellen dat er interesse is om onderzoek te doen naar de Jan Haringstraat. Ik hoor ook dat daar een hoop vraagtekens bij zijn, die vraagtekens heb ik ook. Dus laten we dat onderzoeken. Laten we dat niet meteen afschieten, maar laten we dat onderzoeken; net zoals dat we moeten onderzoeken of die andere opstelling op de Zaanenlaan toekomst heeft. Ik zie dat de Veerplas is afgefallen. Nou ja, de heer Smit heeft daar schriftelijke vragen over gesteld. De antwoorden daarvan, die komen er feitelijk op neer: ja, de exploitanten wilden het niet. Ik zie toch wel uit naar een nadere verkenning ook van de Veerplas. Dus wat D66 betreft, 2019: opstelling rond het park en dan nader onderzoek doen, op een buitengewoon zorgvuldige manier, naar de Zaanenlaan rond het park, de Veerplas en de Jan Haringstraat. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, de SP, en dat hebben we nooit onder stoelen of banken gestoken, is een hartstochtelijk voorstander van het voortbestaan van de kermis aan de Zaanenlaan. En wat de heer Belsma heeft gezegd, dat is ons uit het hart gegrepen. Want wat zei de heer Belsma onder meer? Dat er de laatste jaren veel is verbeterd. En de SP vindt, al vinden wij dat de kermis moet voortbestaan, dat er natuurlijk rekening moet gehouden worden met de belangen van bewoners. Maar dat is die laatste zes, zeven, acht jaar juist gebeurd. De vorige burgemeester en deze burgemeester hebben alle kritiek uitermate serieus genomen. Zijn allerlei aanpassingen gedaan. Kermisexploitanten hebben zich daarin constructief opgesteld. En uiteindelijk hebben de leidinggevenden van brandweer enzovoort, als ik mevrouw Van de Raadt goed heb begrepen, zelfs drie keer verzekerd dat het veilig is. Dus ik wil dan niet zover gaan als de heer Rijssenbeek om te zeggen: we gaan die kermis maar halveren. Want dat betekent dat die kermis niet meer rendabel is en dat betekent dat er geen kermis is. De SP is zelfs voor een extra kermis in Haarlem. En niet voor een alternatieve locatie. De Veerplas zou een derde kermis kunnen zijn, het Reinaldapark zou een derde kermis kunnen zijn. Er is veel behoefte bij bewoners van Haarlem en veel tevredenheid aan kermis.

De voorzitter: U heeft een aantal interrupties. De heer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank u wel. Dat de heer Garretsen een groot voorstander is van de kermis, dat weten wij, want hij had zijn vrouw – als ik het juist heb – daar ontmoet en de eerste zoen gegeven. Dus er zit ook een beetje emotie aan vast.

De heer Garretsen: Ik heb mijn vrouw een huwelijksaanzoek op de kermis gedaan.

De heer Gün: Dat was het, mijnheer Garretsen, heel goed. Dus vandaar dat hij er ook belangrijk vindt. Maar tegelijkertijd, u roept iets over de veiligheid. U zegt van ... Eigenlijk zegt u gewoon: ten koste van wat dan ook, het moet daar blijven zoals het is, wetende – en dat staat ook in het rapport wat u zeer goed heeft gelezen, zei u zojuist – dat het niet voldoet aan die criteria die vandaag de dag gesteld zouden worden aan een kermis. Dat betekent dat er altijd concessies gedaan zouden moeten worden binnen die kaders die zijn geschetst.

De heer Garretsen: Mag ik nu antwoorden?

De voorzitter: U mag nu antwoorden, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Dank u wel, voorzitter.

De heer Gün: En dan niet uw huwelijksaanzoek, die andere vraag alstublieft.

De heer Garretsmä: Ik heb gezegd dat natuurlijk belangen, met andere belangen rekening moeten worden gehouden: met belangen van de bezoekers, met belangen van de bewonenden. En daarbij hoor het belang van veiligheid. Dat belang van veiligheid, dat schop ik absoluut niet onder tafel. Ik vond het betoog van de heer Rijssenbeek wat dat betreft heel genuanceerd. Maar als de veiligheidsdiensten zeggen: het is veilig, wij geven een vergunning af, dan wil ik praten over hoe het nog veiliger kan. Maar ik vind niet dat het voorstel van de heer Rijssenbeek of tenminste van wat volgens de heer Rijssenbeek de veiligheidsdiensten zeggen, de kermis om de ... In de rondte, zodanig dat die wordt gehalveerd en dat die dus ophoudt te bestaan. Daar ben ik een absoluut tegenstander van.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Ja, allereerst, en daar kunnen we over discussiëren, of aan één kant opstellen naar betekent een halvering of dat je een langere sliert gebruikt. Dat is één. Maar het gaat u om de essentie: advies van de veiligheidsdiensten. Op welk niveau is de meeste ervaring bij het beoordelen van de veiligheidsaspecten: is dat in de top van de veiligheidsdiensten of is dat bij de deskundigen daaronder? En ik denk dat dat, collega, een vrij grote essentie is. Op welk niveau van de veiligheidsdiensten is dat woord veilig afgegeven?

De heer Garretsen: Ja, dat hebben we ook met ministers en ambtenaren: ambtenaren zijn vaak deskundiger dan ministers. Maar ik wou daar het antwoord ...

De heer Smit: Dan moet u even het antwoord door-afmaken, als u het ...

De heer Garretsen: Ik wil daar het antwoord van de burgemeester op afwachten. Dat lijkt mij heel verstandig, en daarna kunnen we met z'n allen daarover door gaan praten. De burgemeester zie ik ook knikken: ik denk dat hij ook een belangrijke inbreng heeft op dit punt. En ik ken de heer Rijssenbeek als iemand die de inbreng van degene die eindverantwoordelijk is voor openbare orde en veiligheid van deze gemeente serieus neemt. Dus wij wachten op zijn antwoord.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Even in zijn algemeenheid: let u alstublieft op de spreektijden want ik zie dat de heer Garretsen heeft niet meer zoveel spreektijd; de heer Rijssenbeek ook niet, en ik ga strak handhaven vandaag. De heer Van den Raadt was eerder, mijnheer Smit. Het spijt me.

De heer Van den Raadt: Ja, nog een interruptie op de heer Garretsen. U wilt een derde kermis? U bent een groot voorstander daarvan. Ik weet niet precies waar u woont, maar bent u bereid om bijvoorbeeld met sociale media en een buurtonderzoek te kijken of al uw straatbewoners graag een kermis willen en bent u dan bereid dan een motie in te dienen dat de kermis dan bij u in de straat komt? Want dan zullen wij ons logo daar op zetten.

De voorzitter: Er hoeft geen antwoord op de ... Ik geloof niet dat het een vraag is die echt een antwoord behoeft. Of wel, mijnheer Van den Raadt? Wel? Oh, nou, mijnheer Garretsen: gaat uw gang. De heer Garretsen heeft besloten daar geen antwoord op te geven in verband met de spreektijd.

De heer Garretsen: Ik zou wel graag aan de Zaanenlaan willen wonen om die 10 dagen de kermis mee te maken. Daar zou ik 10 dagen van genieten, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: U heeft dus wel spreektijd kennelijk.

De voorzitter: Mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik woon vanaf 1975, en dat is dus nu 43 jaar, één straat achter de kermis. De eerste jaren konden wij in onze achtertuin, dus die nog verder van de kermis af zat, niet met elkaar praten want het geluid denderde van alle kanten op je af. Het is niet te geloven, maar je hoort een onze achtertuin nu niets meer. Let wel: ik woon niet in het huis van mevrouw Delarue, recht op de kermis, maar daar is gelukkig heel veel gebeurd. Ik heb ook gezien dat de kermis groot is geworden. Want wie zegt dat hij nog steeds even groot is als vroeger, die kletst: de attracties zijn groter geworden, de attracties staan op een knoertstuk grasveld, nu op de Zaanenlaan waar er eerst geen attractie stond. 43 jaar, hij was kleiner. Ja, maar nogmaals, ik win op dit punt. Dat is een. Daar troffen mij twee dingen in de 3 minuten-uitleggen. Ook vorig jaar zag ik inderdaad aan de bewonerskant een kraam staan. Die stond te bakken. Ik dacht bij mezelf toen ik er overheen liep, ik denk: ja, daar wordt gas gebruikt. En als een gasfles ontploft, kan die het beter aan de andere kant doen. Vond ik typisch; is ook geconstateerd. Nou mis ik een ding. Ja, sorry. Ook typisch dat de ... Nee, niet typisch. De uitleg is er op diverse manieren geweest dat de bewoners van de Jan Haringstraat en de Kleverlaan zeggen: wij zijn overvallen door het voornemen van het college. Nou ja, in die zin denk ik dat we ons gelijk voelen want ook met het locatie onderzoek voel ik me ook wel wat overvallen door een onderzoek wat eigenlijk aan teveel dingen soepeltjes voorbij lijkt te gaan of ze wat weer weegt. En ook zegt: er moeten dingen uitgezocht worden, en toch eigenlijk al vanavond de animositeit hier in deze zaal gebracht heeft door de Jan Haringstraat-Kleverlaan zo nadrukkelijk in de picture te brengen. Onderzoeken moeten nog plaatsvinden. De vraag, ik heb ze schriftelijk gesteld, of alle 13 criteria hetzelfde gewicht hebben ... Nou, het lijkt me dat de eigendomssituatie misschien iets minder telt dan de ondergrond waar je met een plensbui nog een week lang in het water staat. Dingen die voor mijn gevoel niet evenwichtig met elkaar afgewogen zijn. Noch het cijfer 0, 1 en 2. Voor het gemak kun je zeggen: we gebruiken de cijfers 0, 1 en 2. Maar ja, praten we over 1,6 of 2,4? Kun je twee keer afronden naar 2. Kortom, talloze vragen over het onderzoek; talloze vragen over het feit dat er nog vervolgonderzoek plaats moet vinden; en een buurt die slecht geïnformeerd is. Die ook niet volledig betrokken is geworden in de communicatie. Die staat nu op zijn achterste benen. Iedereen is hier overspannen van en het had nooit zo gestart mogen worden. Ik denk ook niet dat het uiteindelijk tot die uitkomst gaat leiden, van de Kleverlaan-Jan Haringstraat. Maar het zorgt voor maandenlange animositeit en,

mijnheer de burgemeester, dat had anders moeten. Als je dan kijkt naar ons evenementenbeleid, en dan ga ik even aan de subtiliteit voorbij dat als er twee of minder evenementen plaatsvinden is het geen evenementenplek; want dan zijn het er maar twee en als het meer is, dan is het een evenement. Mooi verhaal voor de Haarlemmers. Het Zaanenpark, dat mag je weer niet bij de Zaanenlaan tellen want daar gebeuren ook een heleboel dingen, maar de Zaanenlaan heeft maar één keer wat, dus is het geen evenement ... Daar worden bewoners kriegel van, daar word ik als raadslid kriegel van. Dan denk ik van: we zijn allemaal Haarlemmers. We hebben de activiteiten en dan kom ik nu terug op het aspect veiligheid waar ik bijna, let wel, collega Rijssenbeek, helemaal achter u sta als het gaat om: wat is nou veiligheid? Wat is veiligheid op de Zaanenlaan? Ik ben inderdaad toch wel eens iemand die zegt van: ik bepaal niet of die kermis blijft in de Zaanenlaan, dat bepalen de Haarlemmers samen. En ik ben in ieder geval één van die 39 die mee mag stemmen. Maar dan nog: ik ben genuanceerd. Er zijn voor- en nadelen voor de Zaanenlaan. Maar veiligheid is in de ogen van Open Haarlem het belangrijkste. En als niet duidelijk is of dit op en de deskundigen elkaar tegenspreken en je het risico loopt dat je toch als slager je eigen vlees keurt, of gekeurd hebt in het verleden, dan zitten daar wellicht risico's in. En het woord wellicht, dat wil ik eruit hebben. Als dat zou moeten leiden, onherroepelijk, tot een kermis die dan in 2019 op een rij wordt gezet en in creativiteit ook misschien een stukje grasveld gebruikt – gebeurt toch al – en daar wel een cirkel kan maken, maar van de huizen afstaat; dan, in onze ogen, moet het wellicht zo zijn. Als de veiligheid onomstotelijk bewezen kan worden in de huidige opzet met wellicht weer, mijnheer de burgemeester, toch weer die kleine aanpassingen die nodig zijn om het woord veiligheid er ... Stempel er echt op te zetten, dan is het voor Open Haarlem voor 2019 ook in orde. En dan gaan we op termijn nadenken over ons nieuwe evenementenbeleid. Misschien moeten we het herijken. Daar hoort de Veerplas bij. Want we kunnen er allerlei dingen bedenken in het jaar waar hele gezinnen naartoe gaan, en kermis zou niet kunnen. Dat gaat mij nu ook weer even te ver en de kermisexploitanten ... Terecht dat ze zweren bij de Zaanenlaan, dan zijn ze aan gewend. Daar weten ze wat hun publiek is en verhuis ik niet gemakkelijk. Maar in eerste instantie is de mening van de kermisexploitant, in ieder geval in de ogen van Open Haarlem, nog niet doorslaggevend. Kortom, de discussie had wat ons betreft eerst nadrukkelijk moeten gaan over de veiligheid en over de visie die we hebben op de juiste interpretatie van veiligheid. Vervolgens of alles wat er moet gebeuren op deze kermis, dicht bij de huizen veilig te maken, of dat ook allemaal toegepast is en nog steeds anno 2019 verantwoord is in de huidige opzet of in een iets gevarieerde opzet. En dan, en dat denk ik dat we als hele raad dat ook willen weten, dan in alle rust en alle wijsheid zoeken naar alternatieven. En mijnheer Garretsen, als dat voor een derde kermis is: why not? En als dat voor een tweede kermis is op een andere plek, dan is dat ook goed. Die gaan we met z'n allen in alle rust uitzoeken met allerlei metingen vooraf, met alle variabelen die we daarvoor moeten weten vooraf, en niet een verhaal in een wijk gooien die nu helemaal op tilt is. En, geachte wijk: terecht. En dan vervolgens erbij vertellen: ja, maar er moet nog een hele hoop uitgezocht worden. Nou, ik weet een ding wel: als daar dingen van 30 ton op een stuk veengrond staan, dan kan je je drainage weggooien. Dus dat onderzoek wacht ik ook wel af. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Voor alle duidelijkheid: er wordt vanavond dus niet besloten over waar die kermis gaat komen ...

De heer Smit: Die suggestie heb ik nog niet gemaakt, dacht ik?

De voorzitter: Nee, oké, maar ik wil toch even duidelijk hebben dat ...

De heer Smit: Juist dacht ik daar nog over dat ik de suggestie niet gemaakt had.

De voorzitter: De heer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Er is al in het '...' door D66 en daaraan meerdere keren al gesuggereerd om eventueel in een cirkelopstelling ... En is meteen gezegd van: nou ja, dan wordt die kermis gehalveerd. Ik vraag mij af in hoeverre dat dit ook is onderzocht of dat inderdaad niet een andere opstelling mogelijk is zonder dat die gehalveerd wordt. Misschien met een paar aanpassingen wat misschien niet zo leuk is als de vorige keer, maar toch gewoon op een goeie manier kan doorgaan zodat ook nog de familie Delarue niet op vakantie of te gaan – dan misschien een container voor de deur heeft voor een 12 dagen of zo – maar in ieder geval ze kunnen slapen, niet op vakantie hoeven. Ten tweede, de vraag is naar ons inziens vinden wij dat de Veerplas iets te snel is afgeschreven. Waar ik toch denk dat we daar wel degelijk wat beter naar kan kijken in hoeverre dat daar niet mogelijk is om die kermis daar neer te zetten.

De voorzitter: U heeft twee interrupties, geloof ik. De heer Garret... Nee? Oh. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, u zegt de kermis daar neer te zetten. Dus u wil de inwoners van Haarlem Noord, waar een grote meerderheid van hun kermis op de Zaanenlaan houdt, die wilt u die kermis afnemen.

De heer Linder: Nou, ik wil hem niet afnemen maar ik wil hem gewoon ergens neerzetten waar niet iedereen last van heeft. Want ik kan me gewoon heel goed voorstellen dat het gewoon niet leuk is om zo lang een kermis voor de neus te hebben. En ik denk ... Als je ziet met de festivals en andere festiviteiten die daar plaatsvinden, die worden volgens mij redelijk goed bezocht, waar ik me niet zo druk over maak dat het uiteindelijk ook daar ook goed bezocht wordt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Ik woon op loopafstand van deze kermis en ik geef ook toe: ik hou helemaal niet van kermis. Maar heel veel mensen in Haarlem wordt wel en daarom hebben wij binnen de PvdA met zijn allen daar goed over doorgesproken en vinden het wel belangrijk dat er een gemis in Haarlem Noord blijft. Bij een kermis is het niet alleen maar zaak dat je een technisch goed terrein hebt, maar dat je ook een terrein hebt waar de bewoners naartoe willen komen. En bij voorkeur te voet of op de fiets. En dat is nou net bij deze kermis wat heel goed aan de orde is. Je kunt daar van een groot deel van Haarlem te voet en op de fiets naartoe. Kijk ook maar hoeveel fietsen er daar in de speciaal gecreëerde fietsenstalling staan. En hoeveel mensen die ik ken uit de omliggende buurten ... Ik woonde eerst in de Indische Buurt Noord, nu in Sinnevelt, dan zit je je kinderen op school met kinderen uit de Planetenbuurt en uit de Sterrenbuurt, en dan zie je al die mensen daar. Het is echt een buurt- en familiekermiss. En nogmaals: ik kom er nu niet in deze periode, want mijn kleinkind is te klein en mijn kinderen – ja, die doen het zelf wel. Maar ik kan me wel heel goed verplaatsen dat als je daar woont en er wordt gezegd, het is een doodoener: je weet als je het huis koopt dat daar een kermis komt. Ik vind dat een vergelijking, en wij vinden een vergelijking met het Kleverpark-model, dat wel relevant.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Als belanghebbende, dat ben ik ook, in die straat daarachter, dat een van de krachten ook wellicht van de Zaanenlaan is dat je aan alle kanten met de auto kunt parkeren. En sinds een jaar of 2, 3 is handhaving daar ook heel genuanceerd in. Die beseffen dat er even een paar dagen lang, met name die feestdagen van die 12, dat het dan eventjes echt helemaal vol staat. En als er uiteindelijk auto's doorheen kunnen en, wat ook moet kunnen, de hulpdiensten erheen kunnen, dan is men mild. Bij de Kleverlaan ... Want dat is dus ... Fietsen kun je ook naar de Kleverlaan. Fietsen kun je in de Zaanenlaan. Is de vraag: is dat moeilijk?

Maar als het gaat om parkeren en ontegenzeggelijk komen er ook mensen van verre dan is de Kleverlaan heeft aan één kant geen parkeerfaciliteit, dus aan de kant van de Randweg. Dus daar is de verkeersproblematiek nog eens even groter. Ik geef het u even in gedachten mee want het is natuurlijk niet alleen de fietser die er kermis komt, of de wandelaar. Want dat kan je misschien bij de Jan Haringstraat ook wel.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff. Uw microfoon staat niet aan.

Mevrouw Verhoeff: Ik ben blij met deze interruptie, dat scheelt mij spreektijd. Want ik ben het met u eens. Neemt niet weg dat er wel heel veel mensen hier te voet kunnen komen. En als je een kermis gaat verplaatsen, en dan heb ik het even niet over de Kleverlaan, maar verder weg zoals sommige collega's hier zeggen, dan heb je te maken met een ander soort kermis. Dan is het een kermis à la Grote Markt waar andere groepen op af komen en dan kan je misschien zelfs een veel grotere kermis aan de Kleverlaan ... Of aan de Veerplas organiseren dan wat je nu hebt over een familiekermissen aan de Zaanenlaan. Dat is echt van een andere orde; dan heb je het echt over een specifiek evenement. Neemt niet weg dat als je er woont, dat het niet fijn is. Dat zou ik ook. Maar het is wel waar dat je het altijd had kunnen weten. En het is heel vervelend dat u dacht dat het een ander soort kermis was, maar bij een kermis is het altijd verstandig om even bij de burens die er al wonen om bij u te gaan informeren. Zomaar verplaatsen is inderdaad vaak een doodsteek voor een kermis, voor een markt, en al die dingen die door traditie zijn gegroeid. Neemt niet weg dat je er wel goed moet kijken naar de veiligheid. En als de veiligheid niet helemaal op orde is, dan willen ook bij dat het verbeteren kan. Maar hoe veilig is veilig? Wanneer is het veilig genoeg? Is dat als je het kringetje maakt of zijn er nog alternatieven, ook bij die Zaanenlaan kermis, te organiseren waardoor het veiliger wordt dan nu. Of in ieder geval het veiligheidsgevoel van de bewoners daar ter plekke zal verbeteren. Want het gaat met name om de veiligheid en het gevoel van veiligheid bij de bewoners die daar nu dichtbij wonen. Niet zozeer voor de bezoekers, heb ik begrepen. Waar ik wel een grote zorg voor hebt, en dat is volgens mij aansluiten op wat de heer Rijssenbeek zei, is de manier van adviseren bij de veiligheidsorganisatie. Het kan niet zo zijn dat uit een organisatie twee verschillende adviezen komen. Of dat nou kort na elkaar is of na een lange tijd daartussen, daar maak ik me ernstig zorgen over. Voor het veiligheidsgevoel sowieso, maar het komt ook niet over als een professionele organisatie. En ik heb altijd begrepen dat dat wel een professionele organisatie is, maar aan communicatie mogen ze iets verbeteren. En dat mogen wij ook als gemeente zelf. Want wat ik hier hoor en wat ik zelf ook wel van mensen die ik tegen ben gekomen heb gehoord: de communicatie hier, over dit ook voor ons verrassende voorstel in deze fase had natuurlijk nooit zo mogen gebeuren. Ook niet op stel en sprong ineens gaan zeggen: we gaan dingen organiseren als bijeenkomst. Dan had ook de datum en de bijeenkomst zelf al wel georganiseerd mogen zijn ook voor dat het hier kwam of je doet dat pas nadat er hier een discussie is geweest over: is het een optie om het te gaan verplaatsen? Ik zie uit naar de criteria, maar dan echt de goede criteria, maar zeg maar de markt die onder de kermis ligt ook is onderzocht. En niet alleen de ondergrond van een locatie. En op zich, een grasveld ... Het ene en het andere grasveld, als je het er bij wil betrekken, zijn beide vergelijkbare eenheden. Ik wilde het er nu even voor laten, maar ... Of bij laten, alleen ... Nou ja, wees ook zorgvuldig in de teksten. Want veronderstellen dat kermisexploitanten wel blij zullen zijn met hun nieuwe optie – bleek hier ter plekke toch wel iets heel anders. En dat is wel heel jammer. Dus ik hoop door u gerustgesteld te worden op veiligheidsaspecten, maar ook dat de communicatie in het vervolgtraject een stuk gedegener zal zijn.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. De heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, Hart voor Haarlem ziet heel duidelijk een groot draagvlak voor kermissen in Haarlem; zal daar dus ook niet aan tornen. Naar onze mening is het verplaatsen van kermissen in

de huidige maatschappij alleen maar het verplaatsen van problemen. Dus daar kun je nog heel lang onderzoek naar doen maar ik denk niet dat dat heel veel gaat bijdragen aan een leefbaarder stad in zijn algemeenheid. Dus wat Hart voor Haarlem betreft hoeft ook het onderzoek naar een andere locatie niet voortgezet te worden. Dat is iets anders als er zeg maar in het kader van de ontwikkeling Oostpoort hele nieuwe ontwikkelingen zouden zijn om daar een nieuw evenemententerrein of iets dergelijks te organiseren. Dat zou natuurlijk in de planontwikkeling mee kunnen worden genomen. Maar onderzoeken naar het verplaatsen van de huidige kermissen vinden wij weggegooid geld. Wel willen we uiteraard alle betrokkenen oproepen om te kijken hoe we de Zaanenlaan kermis zo leefbaar mogelijk kunnen maken. Volgens mij is het thema duurzaamheid een belangrijk thema voor een nieuw college, dus misschien dat we ook de kermisexploitanten kunnen oproepen – tenslotte hebben kermissen zich door de jaren heen altijd ontwikkeld – om ook eens over een soort concept van een eco-kermis na te denken, waarbij dus iets minder accent ligt op grote, gewelddadige machines die met veel energie in beweging moeten worden gebracht, maar iets meer misschien zelfwerkzaamheid van de jeugd gevraagd wordt om dezelfde sensatie te bereiken.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, volgens mij kunt u zo meedoen met het college. Want dat voorstel om de meest duurzame kermis van Nederland te worden staat al in het stuk. Het verbaasde me wel omdat ik dacht: nou, ligt daar nu de prioriteit in dit geval, in deze kwestie? Maar vindt u het dan geen gemiste kans dat u die vraag niet heeft gesteld aan de exploitant en aan de brancheorganisaties hoe haalbaar die kaart is? Omdat ook wel steeds aangegeven wordt dat ze het al best moeilijk hebben en al veel inleveren.

De heer IJsbrandy: Ja, die vraag had ik zeker kunnen stellen. Maar bij dezen dan een oproep om daar eens over na te denken. Ik ben geen kermisdeskundige, in hoeverre er op de wereld al concepten bestaan die die kant opgaan. Maar ja, feest vieren kan je op volgens mij heel veel manieren, dus misschien ook op manieren die iets minder belastend zijn voor de direct omwonenden.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Drie vragen van het CDA. Goed, als eerste. Ja, als ik het onderzoek lees en naar alle sprekers luister en ik heb ook vorig jaar goed geluisterd, dan is er al heel veel geïnvesteerd in de afgelopen jaren. En er is ook heel veel verbeterd. En dat beeld wordt bevestigd door het onderzoek wat ook vandaag voorligt. Ja, de overgrote meerderheid vindt het juist leuk dat een kermis in de eigen buurt is en ze zien de kermis dan ook als een belangrijke traditie. En wellicht daarom ook wel dat onze Haarlemse kermissen zo goed worden bezocht. Vorig jaar worden we nog: 150.000 mensen brengen een bezoekje aan een onze kermissen. We hebben een wilde kermis op de Grote Markt en dan een familiekermissen in het hart van Haarlem Noord. En hiermee wil ik niet zeggen dat we geen rekening moeten houden met de bewoners die overlast ervaren. Maar wij willen wel tegelijkertijd een lans breken voor het algemeen belang. Want tegenover de selecte groep van mensen die overlast ervaren staan ook 150.000 mensen die veel plezier beleven aan de kermis, inclusief de meeste omwonenden. Goed, onze eerste vraag: want het is dus ... Omdat het ons niet geheel duidelijk is waarom de mening van sommige bewoners bijvoorbeeld aan de Zaanenlaan zwaarder zou wegen dan de mening van de bewoners rondom de nieuwe locatie. Want behalve de weerstand die er – en ook terecht is – op het moment dat er een kermis vlakbij je huis staat, hebben wij eigenlijk niet echt in tweede argument uit het stuk kunnen halen waarom de kermis nou zou moeten verplaatsen. Immers de veiligheid, die is gewoon geborgd op de locatie Zaanenlaan. Dat hebben we wel heel duidelijk gezien. Goed, en dan als tweede. Eerste vraag ... Beide meningen zou je tegen elkaar kunnen wegstrepen. En waarom kiest het college daar niet voor? De tweede vraag is dat we ... We zien ook nog wel wat nadelen bij een eventuele

verhuizing. Er zijn al wat dingen genoemd: risico om de kermis als geheel kwijt te raken; schade aan het gras; waar moeten de scholieren sporten. Het is dan natuurlijk ook lekker weer meestal rond die tijd. Maar ja, de nieuwe locatie is natuurlijk ook wel bijna 1,5 km dichterbij het centrum weer. En ook verder naar de buitenrand. Het zit natuurlijk bijna helemaal aan de Randweg. En ja, de Zaanenlaan ligt echt toch wel in het hart van Haarlem Noord. En wellicht is dat dan ook de reden dat zoveel bezoekers, en de meeste bezoekers uit Haarlem Noord zelf komen. Dus de tweede vraag: in hoeverre denkt het college of de burgemeester dat de nieuwe locatie, dus niet meer in het hart van Haarlem Noord maar aan de rand, invloed kan hebben op de bezoekersaantallen en – ook niet geheel onbelangrijk – op de sfeer? En dan als laatste: Hart voor Haarlem heeft het ook al even genoemd. De vraag die het onderzoeksbureau opwierp of wij niet misschien de meest duurzame kermis van Haarlem zouden kunnen organiseren? Nou, dat is eigenlijk ook wel iets wat wij wel toejuichen. Vooral omdat het een familiekermiss is. En, nou, lijkt me ... Volgens mij is het ook een mooie kans om juist ook jongeren heel laagdrempelig met duurzaamheid in aanraking te brengen. In het stuk staat ook een aantal handvatten van hoe we dat zouden kunnen doen. En een daarvan is eigenlijk door als gemeente het gebruik van aggregaten tegen te gaan. En ja, dan staat er gewoon heel duidelijk in het stuk: in de Zaanenlaan, daar staat al een tra voor ter waarde van € 80.000. En als we die duurzame kermis willen, dan hebben we die nodig. Nou, nog even los van het feit of we nou de duurzaamste kermis willen zijn. Ik denk dat het ... Ja, als we dan kunnen kiezen, laten we dan sowieso maar kiezen voor dat tra voor in plaats van die aggregaten. En nou staat er wel in het stuk van: nou ja, er zou eventueel ook een tafel gebouwd kunnen worden bij de Kleverlaan. Maar ja, dan de vraag van: ja, hoe economisch is dat? Want ik dacht te lezen van het zou alleen gaan om dit evenement, alleen om deze kermis. Maar ja, als we dan inderdaad daar een tra voorzitter van € 80.000 gaan bouwen, dan zou ik de angst van sommige bewoners wel dat ze denken van: ja, dat moet natuurlijk terugverdiend worden, dus welke evenementen gaan daarstraks nog meer plaatsvinden? Dus dat is dan onze derde vraag en daar ... Tot zover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U had nog een interruptie op mevrouw De Raadt?

De heer IJsbrandy: Nou, in aanvulling nog even op de kosten van het trafostation zijn € 80.000, maar zo'n station heeft ook jaarlijkse kosten. Dus je betaalt ook nog een keer duizenden euro's jaarlijks extra aan aansluitkosten om het ding daar te laten staan.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie van de heer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, ook een interruptie op mevrouw De Raadt, want u wilt van de burgemeester weten dat als de kermis misschien verplaatst moet worden, of dat dan nog levensvatbaar is. Maar in het stuk staan de experts: de kermiscoördinator en de kermis die zeggen daar enthousiast over te zijn en dat ze dat voor mekaar zullen krijgen.

Mevrouw De Raadt: Nou, ik stelde niet te vragen aan de burgemeester of na de verplaatsing de kermis nog levensvatbaar zou zijn. Ik denk dat de exploitant daar al antwoord op heeft gegeven. Maar ik stelde de vraag aan de burgemeester of hij denkt dat de verplaatsing van de kermis invloed zou hebben op de bezoekersaantallen en, niet onbelangrijk, invloed zou hebben op de sfeer.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, heeft nog een aanvullende vraag?

De heer Van den Raadt: Ja, aanvullende vraag. Ja, want u schat dan de burgemeester als hogere expert in dan de kermiscoördinator en de kermisbonden.

Mevrouw Van den Raadt: Nee, dat doe ik zeker niet. Daar gaat het ook niet om in dezen. We kunnen een aantal dingen in het stuk lezen. Er hebben net een aantal insprekers gezegd, die zeggen, nou ja, heeft u net zelf ook al geconstateerd, het tegenovergestelde. En volgens mij is het normaal gebruik dat we hier dan vervolgens de vragen stellen aan het college, dus dat heb ik gedaan.

De voorzitter: Oké. Dank u wel. Er wil een aantal mensen een termijn. De heer Gün was volgens mij eerder. Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Laat ik beginnen met het feit dat GroenLinks Haarlem een groot voorstander is van een kermis. Net als heel veel andere Haarlemmers, namelijk 80% van de Haarlemmers – 8 op de 10 – geeft aan een groot voorstander te zijn. Maar als je diezelfde 8 op de 10 vraagt of hij in de achtertuin moet staan ook op de stoep, dan kan ik u verzekeren dat 7,9999 van die 8 personen zullen aangeven dat zijn liever in een andere straat of in een andere wijk hebben. En vandaar dat wij samen met D66 en de Partij van de Arbeid toen de motie Botsende belangen hebben ingediend. Want er zijn botsende belangen. Ik heb ook vanavond van de insprekers eigenlijk geen een inspreker gehoord die heeft aangegeven tegen een kermis te zijn. Iedereen in Haarlem, kunnen we wel stellen, is voor een kermis. Of je er nu komt met je kleinkind, of je kinderen die wat ouder zijn, of niet; mensen houden van gezelligheid en van de kermis in Haarlem. Belangrijkste uitgangspunt is dat die veilig is en veilig zou moeten zijn. Daarom onderstreep ik van harte ... Ik ga het niet over doen, maar u heeft een groot deel van mijn betoog onderuit gehaald door daar het woord over te voeren. Ik onderschrijf volledig wat u heeft aangegeven. Maar ik wil hem nog wel even aanvullen. En die aanvulling zit hem op de nieuwe locatie. Als het gaat om de nieuwe locatie, dan hebben we het over een grasveld. Toen ik het rapport las, de eerste associatie die ik had was: het circus in het Reinaldapark. Een park voor 12 miljoen aangelegd. Een circus georganiseerd. Leuk; ik ben er met mijn kinderen geweest. Net als overigens elk jaar op de Zaanenlaan. Ik heb nog jonge kinderen en we genieten er elk jaar van. Maar toen het circus vertrok uit het Reinaldapark bleef er een grote puinhoop over. Daar waar het circus heeft gestaan, het vervoer, het opbouwen, het afbouwen, de tent zelf, daar waar de spullen hebben gestaan, de containers: een grote kale vlakte waar vroeger gras lag. Het was gewoon een grote modderbende, zeker die regenbui van doen. Is dat wat we willen als het gaat om de hoek Jan Haringstraat en Kleverweg? Ik vraag me af of ook het wiel opnieuw aan het uitvinden zijn in Haarlem. Want er zijn locaties in het land waar eerder is geprobeerd een kermis op een grasveld te organiseren. En we hoeven niet zo heel ver te kijken: bijvoorbeeld naar Amsterdam. Mijn souffleur heeft uitgezocht dat er bij de Westergasfabriek ooit een kermis op een grasveld is georganiseerd. Ik wil u verzoeken om even met uw collega's in Amsterdam te evalueren en te reflecteren over hoe het daar is gegaan. Ik kan u aanraden: daar komt niet heel veel uit. Nou ja, in positieve zin van het woord.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, als trotse Hagenees kan ik dan toch even refereren aan het feit dat de heer Lubach de kermis van Den Haag als een van de beste kermissen van Nederland pretendeert: die wordt op het Malieveld georganiseerd.

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: Maar vraag even in Amsterdam wat daar de ervaringen zijn. Die zijn niet positief, kan ik u vertellen. Wat ik wil vragen ... Of nee, laat ik anders beginnen. Wat wij als GroenLinks belangrijk vinden is de veiligheid. En die veiligheid, ik heb daar al eerder in een interruptie aan de heer Garretsen naar gevraagd: als we objectief kijken naar de criteria die nu gesteld zouden worden, dan valt de Zaanenlaan af. Dus dat betekent

dat je binnen die kaders van het staat er al op zoek gaat naar een optimale balans in veiligheid. Gehoord hebbende dat ook de direct omwonenden niet tegen een kermis te zijn zou ik de burgemeester nog wel eens willen vragen, voor zover nog niet gebeurd – en misschien moet het nog drie keer, en ik zal die vraag ook blijven herhalen om zoveel mogelijk in contact te treden met de direct omwonenden om te kijken waar de quick winst liggen – en als dat is dat ik er niet op de stoep moet staan maar 1 m van de stoep af, dan wil ik graag naar mijn fractie terug nemen dat wij bereid zijn dat in overweging te nemen, ook al als dat betekent dat de kermis iets fijner wordt georganiseerd. Als de hulpdiensten aangeven dat er rondom het park de beste en meest veilige oplossing is, dan zou ik graag willen weten, objectief gemeten, wat daar de consequenties van zouden zijn. Nog even los van inbeelden, in framen van dat betekent x, y of z. Want ik hoor tegengestelde geluiden daarover. Wat wij als GroenLinks ...

De voorzitter: Mijnheer Gün, u heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Gün, wat probeert u met objectief gemeten? Ik kan me een ga-Ming voorstellen, maar als de kermis er niet is dan kunt u toch niet meten?

De heer Gün: Met objectief gemeten bedoel ik: elk jaar wordt er een vergunning afgegeven op basis van de opstelling. Als je een iets kleiner gebied toewijst omdat je van de ... Dat je zeg maar niet op de stoep mag staan, zodat die draaimolen niet voor je raam zwiepen, wat betekent dat dan voor de opstelling van de kermis of de grootte daarvan? Dat is wat ik wil weten en dat zie ik niet terug. En dat bedoelde ik met objectief. Is uw vraag beantwoord? Mooi. Ik heb al gezegd dat we de veiligheid belangrijk vinden om aan maar ook de participatie vinden wij erg belangrijk. En dat is zowel bij de Zaanenlaan als bij de Kleverpark. De wijze waarop het tot nu toe is gegaan, dat verdient niet echt de schoonheidsprijs. Sommige bewoners wel geïnformeerd, andere weer niet; er is genoeg over gezegd. Dat vinden we eigenlijk een gemiste kans, zeker ook omdat we als GroenLinks een groot voorstander zijn van van buiten naar binnen werken: zoveel mogelijk kennis van buiten betrekken, de bewoners, de burgers zelf, om iets wel of niet te doen, waar het dan ook om gaat. Wat ik wil toejuichen, want u zag mij zojuist dansen, wat ik wil toejuichen: de eco-kermis. Hart voor Haarlem. De duurzaamheid in aanraking komen met de jongeren van het CDA. Het doet mij echt een groot plezier.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ... U heeft een aantal insprekers gehoord over die bezwaren tegen de Kleverlaan. Die hebben de argumenten tegen aangevoerd. Mevrouw Verhoeff heeft daar argumenten voor aangevoerd; u heeft daar zelf ook argumenten voor aangevoerd. Valt voor GroenLinks het alternatief Kleverlaan eigenlijk niet af?

De heer Gün: Wat wij graag zien is wat wij in de motie vragen, en dat is dat er een eenduidige visie komt over hoe wij kermis in Haarlem willen organiseren. Dat is voor ons het belangrijkste uitgangspunt. Dat doe je op basis van criteria en als een locatie om x, y, z, redenen, criteria meer of minder voldoet, dan is dat het gesprek hoe wij hem willen voeren. Als ik kijk naar het grasveld zelf, met de ervaringen van andere gemeenten die hem daar hebben georganiseerd, dan vraag ik mij werkelijk waar af of dat de meest geschikte locatie is. Dat vraag ik mij af.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, de vraag is heel simpel: het college vraagt u of ze door kunnen gaan met een onderzoek naar de Kleverlaan. Wat zegt GroenLinks: ja of nee?

De heer Gün: Wat ik graag zou willen zien is een gedegen onderzoek naar meerdere locaties inclusief de Kleverlaan waarbij op basis van de criteria die worden gesteld, wij altijd nog kunnen zeggen: de Kleverlaan voldoet niet, de Zaanenlaan voldoet niet, locatie y voldoet wel.

De heer Aynan: Helder. U wilt meerdere locaties erbij betrekken maar schiet vanavond de Kleverlaan niet af.

De heer Gün: Dan heeft u mij goed begrepen. Ik wil een gedegen onderzoek met alle voors- en nadelen op een rijtje, zodat ik een goeie vergelijking kan maken.

De heer Aynan: Ik heb nogal de neiging om te luisteren, mijnheer Gün.

De voorzitter: Goed. Dat is vastgesteld. Er was nog een interruptie, geloof ik? Mijnheer Aynan, u had nog een nabrander?

De heer Aynan: Ga ik meteen door. Voorzitter, ...

De heer Gün: Ik ben nog niet klaar met mijn termijn, voorzitter.

De voorzitter: Maar volgens mij is dit nog een interruptie van de heer Aynan, of niet? Oh, dan is ... Neem me niet kwalijk. De heer Gün, gaa... Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie op de heer Gün? Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Nee, het gaat over het aantal locaties wat u wilt onderzoeken. Want als ik het stuk goed gelezen hebt, zijn er 24 locaties onderzocht. Hoeveel meer wilt u daar nog van maken?

De heer Gün: Het gaat niet om meer of minder locaties: het gaat om een kwalitatief wat diepgaander onderzoek. Dus er is een verkenning geweest, en wat ik vraag is een verdieping. En die verdieping, die mag wat mij betreft ook op vier of drie of twee locaties plaatsvinden. Daar gaat het mij niet om. Het gaat mij niet om de kwantiteit, maar om de kwaliteit.

Mevrouw De Raadt: Nee, dat begrijp ik heel goed. Maar dat is toch exact wat er is gebeurd? Er waren eerst 24 locaties, toen bleven er nog vier over en nu nog een. Dus u heeft toch al wat u wil?

De heer Gün: En welke één doelt u dan op?

Mevrouw De Raadt: De Kleverlaan.

De heer Gün: Volgens mij worden er in het rapport drie locaties genoemd en zullen er drie locaties vergeleken worden, verdiepend. En dat is waar ik nu op doel: onderzoek ze zodanig dat ik alle voor- en nadelen op een rijtje heb, inclusief prognoses van bezoekersaantallen, inclusief die financiën, inclusief wat het meer of minder kost ten opzichte van het een en het ander. En op basis daarvan neem ik het mee terug naar mijn fractie en zullen wij een besluit nemen. Dat is dezelfde vraag als de heer Aynan stelde zojuist, maar goed.

De voorzitter: Was er nog een interruptie van ... Nee? Dan mag u uw betoog ...

De heer Gün: Nou, dan wil ik afronden ... Oh ja. Er waren gedachten dat u in slaap was gevallen, dus ik hield heel netjes mijn mond zodat u nog iets extra kon genieten.

De voorzitter: Bij de burgemeester, dat kan ik ...

De burgemeester: Het is zo ontzettend interessant, jullie kunnen niet ...

De voorzitter: De burgemeester is aan het lezen hier, op zijn ...

De heer Gün: Nee, wat ik nog even wilde zeggen is: er wordt gesproken over risico's. En in risico is niets anders dan een kans maal impact. En we weten dat als er iets gebeurt in die woonwijk, de impact heel hoog kan zijn. Dus dan zou de kans dat het gebeurt, heel laag moeten zijn. Wat ik u wel vragen is om datgene in werk te stellen dat die kans nog meer verminderd, om welke locatie het dan ook gaat, om ervoor te zorgen dat een kermis altijd veilig is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. Bij heel veel onderwerpen die in deze raad voorbijkomen heb je heel vaak meteen wel je woordje klaar. En dit is een onderwerp waarvan je eigenlijk niet meteen weet wat je moet vinden. Want het is ook niet per se een liberaal of een socialistisch onderwerp. Kermis staat voor vrijheid, dus geweldig, maar ook voor sociale bezigheid; dus voor ieder wat wilt. Maar wat er natuurlijk voorligt zijn twee hele belangrijke kenmerken. En de eerste is natuurlijk de veiligheid. Die staat voor de VVD ook voorop, maar wel gevolgd door draagvlak. En net zoals in deze raad ... Nou, en hoe vaak gebeurt het dat ergens 100% ... Dat alle handen omhoog gaan? Nou, wel eens, gelukkig. Maar niet altijd. En des te moeilijker is het natuurlijk om draagvlak voor een kermis inderdaad voor de deur te vinden. En daarom vindt de VVD het belangrijk dat er echt inderdaad goed naar alle punten wordt gekeken die ook deze avond al voorbij zijn gekomen. Het is natuurlijk een onderwerp wat heel vaak besproken is, maar veiligheid verdient het ook om veel besproken te worden. En de VVD is nog niet overtuigd van dat alle maatregelen zijn genomen die genomen kunnen worden. En dat er geprobeerd is om de bewoners voldoende mee te krijgen in ... Als het voldoende veilig is en volledig veilig is, dat de bewoners daar ook het vertrouwen in hebben, in die veiligheid. Want dat is belangrijk voor dat draagvlak. Dus de VVD kan ook eigenlijk nog geen definitieve uitspraken doen over een vervolg, omdat die duidelijkheid er nog niet volledig is. We hebben de reactie van de burgemeester nog niet gehoord op alle vragen die gesteld zijn. Inderdaad, wat is nou het echte finale antwoord van de veiligheidsdiensten op de kermis aan de Zaanenlaan? Er zijn een hele hoop vraagtekens bij de andere locatie die gesuggereerd wordt. Maar in dat onderzoek is natuurlijk niet alleen die locatie gesuggereerd maar ook nog andere locaties. En net als GroenLinks hadden wij ook onze vraagtekens bij de ranking daarvan. Wat heeft er dan waarom hoe zwaar gewogen en waarom valt dan inderdaad bijvoorbeeld de Veerplas af? Want die laatste vier potentiële locaties liggen best wel dicht bij elkaar. En ja, hoe stevig is dat aantal punten dan? Wij verwachten wel sowieso dus bij doorgang ... Het college heeft natuurlijk eigenlijk een besluit genomen en wil weten wat wij er als raad van vinden. Maar het is geen raadsbesluit meer. Dus het besluit is genomen; in 2019 gaan we het nogmaals aan de Zaanenlaan doen. Dat kan de VVD ondersteunen, ware het niet dus dat wel echt de bewoners wel allemaal worden meegenomen. Dat al die handreikingen die zijn gedaan niet bij loze woorden blijven, maar dat ze ook echt worden uitgevoerd en dat er achter de broek aan wordt gezeten dat de mensen die hun zorgen hebben geuit, ook inderdaad mee worden genomen. En ja, we hebben het heel vaak over techniek. Nou, misschien moeten we iets verder out of the box denken en kunnen bewoners zelfs van tevoren meegenomen worden in potentiële opstellingen door Virtual Reality toe te passen daar op locatie, waardoor mensen kunnen zien hoe het eruit zou zien als het zo wordt neergezet. Omdat het natuurlijk heel moeilijk is voor te stellen hoe het er uiteindelijk bij komt te staan en wat het verschil kan zijn van een bochtje hier of een bochtje daar. Dus eigenlijk, en dat merk ik ook eigenlijk als we hier vanavond luisteren ... Ik ben benieuwd naar wat de eindconclusie van de voorzitter wordt aan de hand van alle verhalen. Want dat is een moeilijke. Want van alle partijen horen we eigenlijk hoe gek we zijn op de kermis om aan maar ook hoe

vervelend we het vinden die er overlast van vinden en hoe belangrijk we het vinden dat dat zoveel mogelijk wordt ingeperkt; hoe superbelangrijk we de veiligheid vinden, en daarvoor moeten we op zoek naar een oplossing. En ik denk dat het echt de taak is aan het college om ons daarvan te overtuigen dat het veilig is en dat alles wordt gedaan om iedereen daar in mee te nemen. En ja, dan is de VVD ... Kan gewoon een voorstander blijven van de kermis. Want we zijn sowieso een voorstander van de kermis, alleen de locatie staat voor ons niet vast.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Nou ja, als je zo alle bijdrages hoort dan kan je niet anders dan te concluderen dat we ook de komende 52 jaar het zullen hebben over verplaatsing van de kermis. Voorzitter, allereerst, maar dat deed ik al, waardering voor de insprekers, die de moeite hebben genomen om hier een bijdrage te leveren. Daar werd ik echt blij van. En ook waardering voor de heer Rijssenbeek die zich echt in dit dossier vastgebeten heeft. Dank u wel daarvoor. Voorzitter, het is eigenlijk heel simpel: als gemeente hebben we gewoon een wettelijke zorgplicht wat veiligheid en openbare orde betreft. En als er ook maar een miniem vermoeden is dat die veiligheid in het geding is, dan moeten we daar gewoon heel serieus naar kijken. En wat dat betreft kan ik de bijdrage van de heer Rijssenbeek volledig onderschrijven. En het verplaatsen van de kermis, want daar hebben we het eigenlijk over ... Dat is ook het voorstel van het college, om daar onderzoek naar te doen. Ja, het verplaatsen van de kermis van de ene woonwijk naar de andere. Ja, daarmee verplaats je niet alleen de kermis maar ook de overlast. En daarmee lossen we dus eigenlijk niks op, behalve dat we dan ... De heer Gün heeft het over verdieping, behalve dat we het sportveld dan nog eens even verdiepen door al die zware materialen erop te zetten. Dus bezint eer ge weer zo'n locatie verzint en als we het dan toch over een onderzoek hebben, ja, dan heb ik eerlijk gezegd liever dat we de veiligheid echt goed onderzoeken, want het kan inderdaad niet zo zijn dat één organisatie twee verschillende geluiden kan laten horen en dat is eigenlijk wel de enige vraag die ik aan het college heb: is de veiligheid van de kermis aan de Zaanenlaan gegarandeerd? En als dat zo is, dan kunnen we denk ik de handreiking van de kermisexploitanten richting de bewoners dat we daar echt op een constructieve manier naar kijken hoe we de kermis aan de Zaanenlaan leefbaar kunnen houden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Zijn alle leden van deze commissie aan het woord geweest? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, allereerst is Trots Haarlem natuurlijk ook heel lang bij dit onderwerp betrokken geweest en petje af voor hoe de heer Rijssenbeek dat allemaal verwoord heeft, want ik kan me nog herinneren dat ik dat allemaal niet zo mooi verwoordde en de burgemeester toen gewoon voor leugenaar uitmaakte. Dus dat hoeft ik nou niet meer te doen, want het is nu allemaal netjes verwoord. Niet zeggende dat de heer Rijssenbeek wel zegt dat iemand er een leugenaar is, dat komt helemaal op mijn conto. Over dit onderwerp, ja, wat gaan we hier nou weer eens over zeggen? Ten eerste: laten we ermee beginnen dat het college altijd zegt graag naar de Haarlemmer te luisteren. Trots Haarlem krijgt het idee, als we de insprekers horen over communicatie en brieven en beloofde bijeenkomsten, dat dat niet helemaal goed loopt, maar de burgemeester kan mijn ongelijk aantonen door de drie vragen van de eerste inspreker te beantwoorden. Dat waren hele goede vragen. Wat we nog meer zien is dat in november 2017 na een gesprek met de burgemeester de hulpdiensten positief zijn over de veiligheid bij de Zaanenlaan, terwijl ze in mei 2017, zeggen de hulpdiensten nog dat de veiligheid veel beter moet en kan. Nu lezen we in het rapport dat de Zaanenlaan wel een optie is samen met de Kleverlaan misschien, maar in het rapport van het jaar ervoor Moking, daar lezen we nog dat als op dit moment er een keuze gemaakt moest worden de Zaanenlaan niet een optie is en

nog iets van die strekking. Dus dat is ook alweer tegenstrijdig en dat is een beetje de rode draad van dit hele verhaal dat er allemaal tegenstrijdigheden worden verteld. Wij horen en we lezen in het stuk dat de kermiscoördinator zegt dat het wel positief is om deze kermis te verplaatsen. De kermisbonden die zeggen dat zij waarschijnlijk wel hun leden enthousiast krijgen om naar de Kleverlaan te gaan en hier hoor je bij een inspreker in ieder geval, ja, één is misschien niet representatief genoeg, maar hoor je ook weer een tegenstrijdig verhaal. Dat gaat de hele tijd maar door. Het blijft tegenstrijdig. We horen ook dat als de kermis niet op de Zaanenlaan kan blijven dat meteen de Derde Wereldoorlog uitbreekt en dat ze per direct, ja, dood zijn. Kunt u daar getallen, een onderbouwing voor geven? Onderschrijft u die uitspraak? Wat is bijvoorbeeld de pacht die de gemeente vraagt aan de kermis? Hoeveel mensen komen daar? Ik dacht dat er 100.000 mensen kwamen. Laten ze allemaal een tientje uitgeven, dan praten we over een miljoen. Is de pacht zo hoog die de gemeente Haarlem vraagt dat zij daar inderdaad wel twaalf dagen moeten staan om nog winst te maken? En kan dan de pacht niet wat lager? Daar zullen wij een motie voor indienen dat het in ieder geval niet aan de gemeente ligt om iets aan de lengte van de kermis te doen. Nou ja, dan inderdaad de vraag in het stuk: klopt het dat de kermiscoördinator en de kermisbonden wel positief tegenover de Kleverlaan staan? En ik zou ook nog een motie willen indienen om, ja, dus die over die pacht die we dan misschien wat naar beneden moeten doen en een motie indienen om voortaan bij stukken als bijlage het letterlijke verslag van de hulpdiensten te krijgen, zodat daar geen onenigheid meer over kan staan wat daar nou gezegd is en dat je dan naderhand hoort dat het toch weer is aangepast. Dus voortaan graag het advies van de hulpdiensten. We zitten hier eigenlijk allemaal en dat duurt al heel lang dat die mensen van de Zaanenlaan dingen beloofd wordt en dat is dus ook weer een tegenstrijdigheid in dit hele verhaal. Ze mochten meelopen met een schouw. Dat is één keer gebeurd, maar is dat nou ook weer afgeschaft? U heeft vorig jaar beloofd dat we het aanvullende onderzoek op tijd zouden krijgen, zodat er nog op tijd iets gedaan met de kermis van 2019 zou kunnen gebeuren. Dat is dus ook weer niet waar, want het is nu, nu op het laatste moment en er wordt al gezegd: we kunnen die van 2019 al niet meer verplaatsen of aanpassen. En zo gaan we maar verder. En het schokkende is eigenlijk dat we hier over dit onderwerp praten, omdat er sommige Haarlemmers zo actief zijn geweest om een verslag van hulpdiensten te wobben, hè? Als we dat niet hadden geweten, dan hadden we hier allemaal waarschijnlijk ja zitten knikken met het idee dat we alle informatie wisten. Maar dat wisten we dus niet allemaal en ik ben ook heel dankbaar dat mensen niet zo goedgelovig zijn en gewoon informatie wobben. Ik hoop wel dat dit dan het enige onderwerp is waar we niet alles weten en dat ik niet vannacht wakker wordt met de gedachte van: hoeveel andere onderwerpen zitten we eigenlijk ja te knikken zonder dat we alles weten?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Het is 21.45 uur en volgens mij is iedereen nu, ja dat was wat mij ..., rustig ... Ik heb een voorstel om even vijf minuten koffiepauze te nemen, voordat we overgaan tot de eerste termijn van de portefeuillehouder. De heer Kwee heeft een vraagje. Mijnheer Kwee?

De heer Kwee: Nou, ik heb nog niks kunnen zeggen, maar ik vind in feite dat er veel gezonden wordt, maar niet wordt gedebatteerd en ik hoor het aan en ik weet dat het een, kermis een traditie is en dat het heel veel problemen heeft, maar ik kan niet verder dan de mening komen dat gelijk ook de heer Aynan ook zei: we kunnen hier nog vijftig jaar over lang blijven praten.

De voorzitter: En het ziet er naar uit dat dat precies is wat we gaan doen. Maar we gaan eerst even, voordat die vijftig jaar ingaan, gaan we eerst even koffie drinken. Maar heel kort, vijf minuten en dan zie ik u graag allemaal weer hier terug op deze plek.

Schorsing

De voorzitter: Zo, dames en heren, we gaan beginnen. Het is ruimschoots tijd en we gaan verder, want we moeten door of hoe dat ook is. Ik heb een voorstel aan deze commissieleden. Voor de commissieleden die in ieder geval op dit moment aanwezig zijn. We komen, zoals er werd verwacht, komen wij een beetje in tijdnood. Ik stel voor dat wij de laatste twee agendapunten laten vervallen in zoverre, dat is agendapunt 13. Dan wordt er input gevraagd van de commissie aan burgemeester Wienen inzake prioriteit voor het integraal veiligheids- en handhavingsbeleid. Ik denk niet dat wij het daar nog uitgebreid aan toekomen, maar we dat betekent niet dat we geen input kunnen geven. Dat kan wel, maar dat kan dan schriftelijk. Dus ik wil voorstellen dat de commissie, mochten zij punten hebben die zij willen meegeven aan de burgemeester inzake prioriteit voor het integraal veiligheids- en handhavingsbeleid om dat dan per mail te doen en wel binnen nu en een week, want er is wel enige haast bij geboden. Want dat moet dan meegenomen worden. Mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Ik ben het met dit voorstel eens, maar ik zou ook willen voorstellen om een MRA te schrappen. Aan de andere kant heb ik begrepen dat er mensen de hele avond al op de publieke tribune zitten voor de Waarderpolder, dus ik zou die ...

De voorzitter: Ja, ja, maar ik heb ook nog, ik ga de Waarderpolder gaan we sowieso doen. Daarmee doe ik ook dit voorstel en wat betreft die MRA, die kunnen we kort houden, maar hij moet wel besproken worden, want het is een adviespunt. We moeten echt naar de raad, dus we moeten het daar wel over hebben. Het allerlaatste punt, punt 14, de eerste bespreking concept Raadsjaaragenda. Ik neem aan dat iedereen het daar wel over eens is dat we die nog even doorschuiven naar achter. Kan dit uw goedkeuring '...'? Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, op zich wel. Alleen, ik had natuurlijk zulke goede ideeën dat ik had gehoopt dat de rest van de commissie zich achter mij zou scharen en dat, schriftelijk wordt dat lastig. Of gaan we daar ook nog iets voor verzinnen?

De voorzitter: U heeft het dan over de input die u wilt? '...'

De heer Rijssenbeek: Anders gezegd: hoe wordt gewogen welke input wordt meegenomen door de burgemeester?

De voorzitter: Maar is het niet zo, dat als alle, misschien denk ik dat te simpel over, maar als alle raadsleden hun input geven, los van elkaar, dat daar aan het eind waar het dan samenkomt, namelijk bij het adres van de heer Wienen of bij de ambtelijke organisatie die erachter zit dat daar de afweging wordt meegenomen? Of wilt u dat ...

De heer Rijssenbeek: Nou ja, ik had bijvoorbeeld een voorstel willen doen om als prioriteit het evenementenbeleid aan te scherpen, omdat we er dus achter zijn gekomen dat de organisatie vergunningverlening en handhaving in één hand zit.

De voorzitter: Ik zie wat u doet. U trekt nu het hele agendapunt in zijn totaliteit naar voren. Doet u heel handig... Als dat het enige punt is wat u wilde inbrengen, dan, ik zou zeggen: zet het gewoon even op de mail en misschien als u de commissie, bestuur daarbij wil betrekken? U heeft geloof ik alle mailadressen van al uw collega's bestuurscommissieleden en u kunt het ook even toe mailen uw input. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: '...', mevrouw de voorzitter. Maar ik zou willen voorstellen dat we alle mails, alle reacties met elkaar delen, zodat we, kunnen van elkaar, weten we van elkaar wat de sta...

De voorzitter: Ik snap uw input, het wordt natuurlijk een enorm Poolse landdag, maar in dit geval denk ik van: nou, laten we dat maar gewoon op deze manier doen. Dan is het aan het eind van het touwtje zit dan de ambtelijke organisatie en die gaat er gewoon pannenkoeken van bakken. Dus ik denk dat dat allemaal goed komt. Ja? Goed zo. Tenminste, ik druk me een beetje plastisch uit, maar ik heb enorme honger, dus ik denk dat het daar vandaan komt. Goed, dan zijn we nu toegekomen aan de eerste termijn van burgemeester Wienen inzake de kermis. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Ik wil op een aantal dingen ingaan, niet door ieder betoog langs te gaan en alle vragen exact op te pakken, waardoor denk ik de belangrijkste punten die verschillende van u hebben benadrukt om die nog even langs te lopen. Ik wil beginnen met aan te geven van: het college heeft helemaal geen voorstel gedaan om de kermis te verplaatsen. Het college doet wat u het college opdraagt. Toen het college zei van: wij hebben gekeken en we hebben geen goed alternatief gevonden, zei u: wij willen een alternatief en dus zijn wij opnieuw op zoek gegaan en wij hebben een alternatief gevonden. Wij denken dat is niet een, op die locatie kan het volgens ons. Of dat ook echt een goede keus zou zijn, daarvoor moeten we echt nog wel een aantal dingen uitzoeken en dat leggen we eerst even aan u voor. Wilt u dat? Hoe kijkt u hiernaar? U hebt het rapport gehad en wat dat betreft denk ik echt: u bent aan zet om te zeggen: wilt u inderdaad uiteindelijk die beide locaties of althans, de ene die is uitgezocht en de andere nog wat verder uitzoeken, voordat u een keuze maakt of zegt u: nou, eigenlijk weten wij genoeg. Of willen we nog iets heel anders? Maar u bent zelf degene die dit proces stuurt en het voorstel wat er ligt, ligt er niet omdat het college dat graag wil, of omdat het college dat beter vindt, maar omdat het college doet wat u zegt. Namelijk: kom met een alternatieve locatie, mogelijkheid en wij zeggen: daar moeten echt nog wel een paar dingen voor uitgezocht worden. Dus wij stellen voor om dat eerst te doen en dan pas een keuze te maken. Goed. Dat is het eerste wat ik even toch probeer nog even helder te zeggen. Het tweede dat is: die ruis rond het element veiligheid. Terecht dat u zegt: dat is heel belangrijk. Dat vind ik ook. Ik heb ook de neiging, net als sommigen van u, om te zeggen eerlijk gezegd vind ik dat voorop staan. Als het niet veilig is, dat wil zeggen: dat het niet voldoet aan de veiligheidsnormen die we hebben, jammer, geen kermis. Zo simpel is het. Daar ben ik verantwoordelijk voor en daar heb ik, ik ga iets heel vervelends zeggen, maar daar heb ik u ook niet voor nodig. Ik ben er gewoon verantwoordelijk voor. Dus toen ik hier kwam, heb ik ook gezegd: ik wil goede adviezen hebben als het gaat om dit aspect en de punten die u naar voren brengt over de veiligheidsregio, daar wil ik toch even een paar dingen op een rij zetten. Toen ik hier burgemeester werd, zijn er daarna twee kermissen geweest. Twee keer is er door de veiligheidsdiensten een advies gegeven. Veiligheidsdiensten gaan er niet over, die bepalen ook helemaal niet of een locatie wel of niet geschikt is of wel of niet mag. Die geven een advies op ons verzoek. In dat advies wordt gekeken van dit zijn normen. Voldoet de locatie daaraan? En hebben wij eventueel nog bepaalde suggesties hoe je mogelijk nog wat kunt verbeteren? Beide keren dat hier de kermis geweest is, was er een positief advies van de mensen die bij de veiligheidsregio belast zijn met dit onderwerp. Gewoon puur een positief advies. Niet een verhaal van: ja, eigenlijk kan het niet. Of het is wat of weet ik veel. Gewoon zoals het nu wordt gevraagd, de maatregelen die nu genomen worden, de afspraken die gemaakt zijn: goed. Vervolgens wordt er ook altijd tijdens de kermis gecheckt. Gekeken van: voldoet het inderdaad? Want het kan best zijn dat je de normen wel goed hebt en dat de aanvraag wel goed is, maar dat de praktijk vervolgens laat zien van allerlei dingen deugen niet. Ook daarvan, samen met de veiligheidsdiensten, die kunnen als ze vinden van: joh, volgens ons klopt het niet, kunnen ze die opmerking maken. Soms is er een kleinigheid die nog even wordt aangepast omdat in de praktijk gezegd wordt: joh, dat kun je beter zus of zo doen en in alle gevallen is het een advies. En niet meer en ook niet minder. Dat wordt

gegeven door die specialisten waar u het over had. Niet door hoge bureaumedewerkers. Gewoon door de mensen die zij daarvoor hebben aangenomen om dat te bekijken. Hoe komt het dan dat u het beeld hebt van: ja, maar daar lag toch een advies dat het allemaal helemaal niet kon of dat het niet veilig was en er moest wat gebeuren. In mei 2017 heeft om aan uw motie te voldoen, onderzoek nou eens hoe het zit met de kermis op de Zaanenlaan en kijk naar alternatieven, is er een gesprek geweest met die medewerkers die net daarvoor twee maanden daarvoor ongeveer een stempel hadden gezet op het advies: veilig, voldoet aan alle normen. Is goed. Die hebben een gesprek met mevrouw Mokkink en mevrouw Mokkink gaat een verslag maken en die schrijft dingen op, die krijgt van hen een exposé over hoe het in het verleden was, dat ze in het verleden ook wel bepaalde vraagtekens hadden gehad bij dingen, dat ze vinden dat het ondertussen goed is, maar dat het, nou, in het verleden wel een aantal verbeteringen nodig waren geweest en die zijn ook doorgevoerd. In dat gesprek hebben ze blijkbaar ook gezegd iets waar ze niet over gaan, want zij bepalen helemaal niet of een locatie wel of niet in aanmerking zou komen als we er nu voor zouden staan. Zij geven advies of een aanvraag of die voldoet aan de normen ja of nee. Maar goed, in dat gesprek zeggen ze tegen mevrouw Mokkink die een groot onderzoek doet van, nou, wij vinden, maar dan zijn ze niet meer de specialist, zijn ze ook niet meer officieel, maar dan zeggen ze gewoon van: nou, ja, wij vinden van, ja, ik weet niet of ik nog dat zou doen in een woonwijk. Maar ze gaan er niet over. Het is ook verder niet, ze hebben er geen rol in. Mevrouw Mokkink die schrijft dat op, gewoon als een gespreksverslag in het kader van een rapport wat zij moet schrijven en voor haar is daarmee het gesprek ook afgelopen. Het is niet een officieel advies, het is nooit bij mij terechtgekomen. Hoeft ook helemaal niet bij mij terecht te komen. De enige voor wie het relevant was, was mevrouw Mokkink die een rapport moet maken en die gebruikt de input van allerlei gesprekken, onder andere deze gesprekken, en dat heeft geleid tot een passage in het rapport die u ook hebt gezien. Dat is overigens weer veel voorzichtiger geformuleerd en zij heeft aan mij verteld van, ja, dat heeft te maken met het feit, in zo'n gesprek heeft het ook een bepaalde toon en ik heb het gewoon, zoals ik het in beeld had, geprobeerd zo goed mogelijk in het rapport te vertalen. Dus het rapport, dus dat gespreksverslag heeft geen enkele formele status. Het is gewoon, het zijn mijn aantekeningen ten behoeve van een rapport wat ik maak voor de gemeente. Maar omdat ik denk van ik vind het wel belangrijk dat wat ik zeg ongeveer klopt, dus ik heb dat wel netjes opgeschreven. Dus het is er wel. En als mensen dat dan op vragen kunnen ze het krijgen. Maar het heeft niet meer status dan de status die het ook heeft. Namelijk het gespreksverslag van de onderzoeker met het oog op een rapport wat zij voor de gemeente moest maken. En nogmaals, deze zelfde mensen hebben twee maanden daarvoor gezegd: de aanvraag voor de kermis voldoet aan alle normen, is goed. Geef ik daarmee een garantie voor de veiligheid? Nee. Als u mij ooit zult vragen om garanties van veiligheid, dan kan ik u nu alvast zeggen: die zult u van mij nooit krijgen, want ik heb geen garanties. Overall, zelfs al doe je het met alle normen en doe je het zo goed mogelijk, blijven er bepaalde risico's. Er kan iets misgaan, mensen kunnen fouten maken, mensen kunnen onvoorzichtig zijn, een machine kan toch iets mee gebeuren. Kan. Maar het moet voldoen aan de normen die we met elkaar stellen en daar voldoet het dus aan. Daar voldeed het ook in 2018 weer aan. Ik heb ook nog een apart gesprek gehad, omdat ik ook die vraagtekens hoorde die er waren van: ja, maar klopt het eigenlijk wel? Is het dan wel veilig? Dus heb ik aan die veiligheidsdiensten gevraagd en dan is mijn gesprekspartner inderdaad de chef, de verantwoordelijke bij die diensten, en ik heb tegen die verantwoordelijke gezegd: ik wil dat je bij me komt en niet, eentje, maar van al die verschillende onderdelen: van de gezondheid, de GAOR, van de brandweer, ook de politie en ik heb gezegd: ik wil klip en klaar, jullie zijn mijn adviseurs, ik hoor hier dat er toch twijfels zijn over de veiligheid van de kermis, hoewel ik van jullie een positief advies heb gehad en nou wil ik echt, ik wil het weten en ik ga jullie er ook aan houden. Zijn er twijfels over de veiligheid van de kermis Zaanenlaan zoals die nu is? En het antwoord van alle drie was: nee. Nee, het voldoet aan alle normen. Ik vind dat wij moeten stoppen met hier iedere keer opnieuw de discussie te voeren van: ja maar, is het dan wel veilig? En het, het voldoet aan alle normen en de veiligheidsdiensten zijn ook zo servicegericht dat ze zeggen van: als je nog wil proberen bepaalde dingen nog

wat beter te doen, dan hebben we nog wel wat mogelijkheden. Het kan op bepaalde punten nog geoptimaliseerd worden en dat staat gewoon in het rapport. Alle punten die op dat punt mogelijk zijn. Staan gewoon in het rapport. Dus ik hecht eraan om dat punt nu en voor eens en voor altijd volgens mij duidelijk te maken. Er wordt niet gesjoemeld met veiligheidsnormen. Ik wil gewoon heldere adviezen en daarna neem ik een besluit op grond van de adviezen. En dan kan best zijn dat ik overigens zou afwijken, dat heb ik in dit geval niet gedaan.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja?

De voorzitter: U heeft twee interrupties. Ook van de heer Van den Raadt, die was wat eerder.

De heer Van den Raadt: Dus dan ben ik aan de beurt? Ja? Oké. Ik had inderdaad een interruptie. Dat was geloof ik bij uw vijfde zin, maar op papier is interruptie waarschijnlijk heel goed geregeld. In de praktijk blijkt het iets anders. Het vraag is als nou veiligheidsdiensten een advies geven, is het niet verstandig dat dat gewoon een bindend advies wordt?

Burgemeester Wienen: Nee, daar ben ik echt op tegen. Wat wij in Nederland op dit moment meemaken. Ik heb als burgemeester een aantal keren van een veiligheidsdienst, in dit geval de politie, een advies gekregen om bijvoorbeeld een voetbalwedstrijd niet door te laten gaan vanwege risico op rellen. Vervolgens heb ik gevraagd: oké, wat zijn precies de aanwijzingen die jullie hebben dat dat risico aanwezig is? Wat is hier aan de hand? En wat ik dan moet doen is wegen wat zij hebben en vervolgens bestuurlijke verantwoordelijkheid nemen en wat bij die diensten gebeurt en dat is heel menselijk, maar je ziet het op dit moment op allerlei plekken in Nederland gebeuren, dat is je indekken. Stel dat er iets gebeurt, dan kunnen wij maar beter van tevoren gezegd hebben van. Nou, ja, er zijn geruchten dat er misschien wel wat zou gaan gebeuren. Dus misschien kan je het maar beter niet doen. Nou, als ik dan voor de veilige wig kies, dan zeg ik als bestuurder van: nou ja, het is weliswaar nergens op gebaseerd, dat zijn geruchten. Maar ja goed, de politie zegt het, moet je voorstellen dat er iets gebeurt, dan roept iedereen van die burgemeester deugt niet, want die had een negatief advies. Ik vind dat het mijn verantwoordelijkheid is om te wegen. Zij hebben hun deskundigheid. Op basis van die deskundigheid geven ze mij informatie en geven ze advies en op basis van dat advies is er een bestuurder die zijn verantwoordelijkheid neemt en die ook door u en door de samenleving wordt aangesproken. En volgens mij is dat de goede manier.

De heer Van den Raadt: Maar wat is dan die veiligheidsdiensten ...

De voorzitter: Mijnheer De Raadt.

De heer Van den Raadt: ... die veiligheidsdiensten zijn de experts.

De voorzitter: Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Die veiligheidsdiensten zijn de experts. Dat nemen dan aan en dan kunt dan u of iemand anders kan dan die beslissing zeggen van: ja, maar dat doen ze waarschijnlijk om zichzelf in te dekken en dus, we gaan heel wat anders doen. Maar op welke kennisbasis maakt u dan zo'n beslissing? Want ik ga toch liever voor kennisbasis dan dat u in de veronderstelling bent dat ze zichzelf willen indekken en wilt u dan ook eigenlijk zeggen dat bij dit rapport Mokkin, Mokkin, Moking dat dat daar ook is gebeurd? Dat '...'

Burgemeester Wienen: Nee, want dit is, ik heb u net uitgelegd ...

De heer Van den Raadt: '...'

Burgemeester Wienen: ... en ik neem aan dat u het ook gehoord hebt dat hier helemaal geen sprake was van een advies. Het is gewoon een gesprek met een onderzoeker waarin ze open met elkaar vertellen van: joh, hoe zit dat? Hoe is dat door het verleden heen geweest? Hoe kijken wij naar die kermis? Naar de veiligheidsaspecten et cetera. Daar zit helemaal geen advies bij. Het was geen advies, is nooit als advies bedoeld geweest. Dat is één en in de tweede plaats: het staat iedereen vrij om te zeggen: ik zou het georganiseerd willen hebben zoals ik het mij het beste voorstel. Persoonlijk vind ik dat wij het in Nederland wat dat betreft best goed georganiseerd hebben. Er wordt heel veel gereguleerd. Er zijn allerlei normen. We hebben deskundigen die adviezen geven. Soms zijn die dingen ook innerlijk tegenstrijdig. Wij kennen vast allemaal wel een paar voorbeelden, waarbij het ene advies positief en het andere negatief op nota bene hetzelfde aspect en dan heb je een bestuurder nodig die verantwoordelijkheid neemt en die zegt: oké en zo gaan we het doen. En volgens mij zit het gewoon zo in elkaar.

De voorzitter: Had u een vraag, mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja, aanvullende vraag, want dan in het rapport van Morkink lezen we dan op bladzijde 12: overigens wordt opgemerkt dat als de Zaanenlaan nu als nieuwe locatie op deze onderdelen zou zijn getoetst, deze locatie ook niet in aanmerking zou komen vanwege het feit dat deze midden in een woonwijk ligt. En op pagina 13 bij het hoofdstuk hulpdiensten: wanneer de kermis op de Zaanenlaan op dit moment een nieuw initiatief zou zijn, zou het in deze vorm en opzet een negatief advies krijgen op deze locatie. Wat is daar uw mening dan over? Is dat ook indekken?

Burgemeester Wienen: Dat weet ik niet. Ik constateer gewoon dat niemand om dat advies gevraagd heeft en dat deze mensen buiten hun boekje gaan als zij zeggen dat zij, dat dat geen, er niet doorheen zou komen of zo. Ik weet ook niet precies welke argumenten ze dan zouden gebruiken, want eerlijk gezegd denk ik dat dat hun eigen gevoel is en niet meer dan dat. Want als jij in 2017 en in 2018 als verantwoordelijke adviseur op het gebied van de veiligheid aan mij het advies geeft: die kermis is daar veilig, dan ben ik benieuwd op grond waarvan deze zelfde adviseurs de moed zouden hebben om tegen mij te zeggen: als het de eerste keer was dat het daar kwam, bijvoorbeeld straks bij de Kleverlaan, dat ze dan zouden zeggen: nou, dat is in een woonwijk dus zeg nee, dat kan absoluut niet. Dan zou ik zeggen: en volgens welke normen kan het niet? Waar is precies het probleem? Zit het hem in de bereikbaarheid, in de afstand? In het materiaal, in de maatregelen? Dan moeten ze wel met de billen bloot, want ik accepteer niet dat er alleen maar gezegd wordt van: nou, vinden wij eigenlijk dat het niet kan. Nee, dan wil ik dat het getoetst wordt en ik denk eerlijk gezegd dat dat wat daar staat, ik laat het er gewoon staan. Ik vind u hebt er recht op, u mag het gewoon weten. Niks aan de hand, maar wat mij betreft is het ze niet gevraagd en ze gaan er niet over.

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, de laatste opmerking.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u heeft geen spreektijd meer. Dus ik moet helaas '...' handhaven.

De heer Van den Raadt: Nou, dan doe ik hem even in de toegift, maar dan ...

De voorzitter: Nee, mijnheer Van den Raadt, sorry, ik heb gezegd: ik ga strikt handhaven.

De heer Van den Raadt: Nou, goed ...

De voorzitter: Uw spreektijd is op.

De heer Van den Raadt: Ja, ik luister altijd naar ...?

De voorzitter: Dus dat geldt ook voor iedereen. Ik ga bij iedereen strikt handhaven. Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u wel. Ook het laatste punt van de burgemeester daar zit wat mij betreft precies het risico dat er in de loop van de tijd die kermis in die woonwijk ... verder is ontwikkeld en dat het misschien zo zou kunnen zijn, dat weet ik niet, maar dat zou zo kunnen zijn dat de hulpdiensten daarmee ook hun adviezen steeds een beetje hebben opgerekt en zo langzamerhand tot de conclusie zijn gekomen dat als ze er nu opnieuw over zouden moeten adviseren dat het dan niet meer veilig zou zijn. Want ik citeer dan nog maar eens een keer: het is niet dat ze in dat gespreksverslag, wat inderdaad geen advies is, zeggen van, nou ja, vroeger was het allemaal een beetje onveilig. Ze zeggen, nee, het is niet meer beheersbaar. Het is niet meer beheersbaar. Niet: het was niet beheersbaar, het is niet beheersbaar en wij adviseren het om het anders te organiseren.

Burgemeester Wienen: Ja, als dat waar is. Kijk, ik heb dat ook tegen de directeur van de veiligheidsdienst gezegd: als ik met die medewerkers zou werken, dan zou ik ze bij me halen en zeggen van: joh, nou wil ik van je weten hoe het zit? Hoe kan jij in maart tegen de burgemeester zeggen van het is veilig en het is goed en in mei tegen een onderzoeker zeggen van: ja, nee, wij vinden, het is niet meer te beheersen. Dit kan echt niet meer. Dan doe je iets niet goed en dat vind ik dus ook en daar heb ik de directeur op aangesproken.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek, aanvullende vraag?

De heer Rijssenbeek: Nou ja, laatste punt. Dat is precies waar mijn zorg zit. Het is uw verantwoordelijkheid. Dat ben ik helemaal met u eens. Het is uw mandaat en wij kunnen ons daar hooguit over uitspreken wat wij daarvan vinden, maar hier zit mijn zorg en, ja, ik kan ook heel eerlijk zeggen: die zorg is op dit moment nog onvoldoende weggenomen, omdat u de bestuurders aanspreekt op het gedrag van de medewerkers, terwijl daar wellicht ...

Burgemeester Wienen: Nee. Nee, nee, nee. Nee. U hebt mij ook horen zeggen: wat mij het meest irriteert is niet dat een bestuurder iets anders vindt en bovendien is de bestuurder die zit nog weer een niveau hoger. Degenen die ik heb aangesproken dat is de verantwoordelijke voor die, dat segment zeg maar die gaat over dit soort adviezen. Dus dat is niet de baas, maar dat is, ik zal maar zeggen, de tussenbaas die gaat over die adviezen. Die heb ik gevraagd: hoe zit het? Dat is één. En twee: degenen die gezegd hebben dat het veilig is, dat is niet de baas. Nee, dat zijn diezelfde mensen die die gesprekken hebben gevoerd en dat irriteert mij, want dan denk ik: diezelfde mensen zeggen in maart het is veilig en in een los gesprek met een onderzoeker zeggen ze in mei van ja, eigenlijk kan dat toch niet meer. Dan denk ik van: daar moet je niet teveel conclusies aan verbinden. Kennelijk zeggen zij op het moment dat ze echt hun advies moeten geven: het voldoet. Diezelfde mensen, niet hun baas, niet iemand anders. Diezelfde mensen. En toch, uw eerste vraag wil ik ook nog eventjes beantwoorden. Moet ik hem even scherp hebben ... Nee, ik denk ...

De heer Rijssenbeek: ...

Burgemeester Wienen: Ja, doe ...

De heer Rijssenbeek: Nee, mijn angst is dus en dat is het voorbeeld dat ik gaf naar aanleiding van '...'

Burgemeester Wienen: Ja, sorry, ik heb ...

De heer Rijssenbeek: ... dat het in de loop der jaren zeg maar de veiligheid steeds verder onder druk is komen te staan en dat die medewerkers eigenlijk niet meer durven toe te geven dat het in zijn huidige opzet niet meer veilig is, omdat ze dan eigenlijk ook moeten toegeven dat het de afgelopen jaren misschien niet meer veilig was, terwijl zij daar wel dus eerder hun positief advies over hebben gegeven.

Burgemeester Wienen: Ja. En dat, zelf kan ik dat niet goed rijmen. Kijk, ik moet voorzichtig zijn met al te veel over het verleden te zeggen, want ik ben hier nog maar twee jaar en die twee jaar kan ik overzien. Wat er daarvoor is, kan ik minder goed overzien. Maar ik hoor wel aan alle kanten dat de situatie in ieder geval de afgelopen jaren, en dan heb ik het niet over vijftig jaar geleden, maar dan heb ik het over de laatste twintig, tien jaar, dat de situatie aanzienlijk is verbeterd. Dat er allerlei maatregelen zijn geweest in de plaatsing van zaken, in de toegankelijkheid, waardoor het veel veiliger is geworden. Dus ik heb helemaal niet het gevoel van het is steeds onbeheersbaarder geworden en steeds moeizamer. Ik heb het idee: het is steeds beter geworden.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Nee, burgemeester, ik ga u niet tegenspreken. Alleen, ik vraag aan u om nogmaals na te gaan in hoeverre uw vaardigheid, de '...' zakenvaardigheid als psycholoog in dezen nog eens een keertje door u getoetst moet worden op deze deskundige, want er zit voor mij toch nog het gevoel in, en dat deel ik met de heer Rijssenbeek, dat, laat ik zeggen, dat vind ik had zwaar, de onderste steen niet helemaal boven is. Dat we niet helemaal duidelijk hebben of anno 2019 nou met alle dingen die gebeuren, en ik hoorde één van de insprekers zeggen: er stond een bakkraam aan de kant van de huizen, denk: hé, is dat gebeurd? Had dat niet aan de andere kant ontmoeten? En dan bedoel ik niet dat er weer ietsje een klein beetje beter kan, maar u moet zeker weten dat met de tegenstrijdigheden die er even zijn geweest misschien hoe dan ook het nu volledig sluitend is en u kunt zeggen: het voldoet aan alles.

Burgemeester Wienen: Het is voor mij volstrekt helder hoe het zit en dat probeer ik u duidelijk te maken en uw bakkraam staat in het rapport, ik neem aan dat u het ook gezien hebt, daar staat dat is één van de punten waarvan gezegd wordt we kunnen aan de Zaanenlaan nog een paar dingen, het voldoet aan alle normen. Dus zoals het er staat kan het, maar je kunt het nog verbeteren en dit is één van de dingen die er expliciet in staat. En ik twijfel eerlijk gezegd op dit punt niet. Ik vind het is gezond om zo nu en dan te twijfelen, heb ik ook gedaan, maar daarom ben ik nu ook zo stellig. Omdat ik dus, tuurlijk heb ik mij ook verbaasd. Er zitten hier mensen bij die erbij zaten toen dat de rapport op tafel kwam van mij. Nou, ik was not amused, laat ik dat maar zeggen, want ik zie natuurlijk ook hoe merkwaardig dat is. En dat is ook de reden waarom ik nu zo stellig ben, omdat ik dit echt goed heb uitgezocht. Maakt u zich op dat punt geen zorgen. Dan vervolgens: de communicatie. Ik denk, ik kan me heel goed voorstellen, mensen die een brief gehad hebben die zullen wellicht het gevoel hebben van: tjonge, wat gebeurt er? En die raken gealarmeerd. Maar wat er gebeurd is dat is dat ik heb aan de opstellers van de motie gevraagd: willen jullie dat wij bij het onderzoek dat we doen dat we tevoren, dus voordat we daarmee naar de raad gaan, al die locaties ook omwonenden gaan vragen wat ze ervan vinden. En toen was het antwoord: nee, dat lijkt ons niet verstandig, want dat gaat heel veel onrust oproepen. Laten we dat nou niet doen. Dus dat hebben we niet gedaan. Wat we wel gedaan hebben dat is

zeggen: jongens, nou komt dat rapport bij het college. Als dat uit het college komt, dan komt het vervolgens in de krant. We sturen het naar de raad en dan komt het ook in de krant en daar zijn een aantal mensen die schrikken zich wezenloos, want die zeggen: hè? Wat? Wat staat er nou in de krant? De kermis die komt misschien wel hierheen. Er komt een onderzoek of die kermis hierheen gaat. Dat moeten ze niet uit de krant lezen. Wij vinden dat we dat aan mensen zo goed mogelijk moeten communiceren. Dus wij hebben driehonderd mensen, en dan kunt u zeggen: waarom hebt u er geen vierhonderd genomen, vijfhonderd? Ze hebben aan mij even gevraagd van: nou, een ik heb gezegd: neem nou een ruime marge. Dus een ruime cirkel en daar sturen we die brieven heen en tuurlijk, je had nog verder kunnen gaan. We hadden ook heel Haarlem een brief kunnen sturen, dan verliest het ook een beetje zijn betekenis. Maar wij hebben driehonderd mensen een brief gestuurd van dit is wat er in het college aan de orde is. Het college stelt voor om die locatie te onderzoeken. Niet meer dan dat. Ik heb daarna in de krant gelezen heel veel reacties gehad, het college heeft besloten dat er een nieuwe: locatie komt. Nee. Het college heeft niks besloten. Sterker nog, het college zou ook niet met dit voorstel gekomen zijn als u niet had gezegd: wij moeten en wij zullen een alternatieve locatie hebben. En dan zeggen we: nou, oké, dit is de beste die er uit ons onderzoek naar voren komt, maar wij weten nog niet of die echt beter is. Wij stellen voor, we zoeken het uit en dan maken we een keus. En, dan gaan we de bewoners uitgebreid in de gelegenheid stellen om hun opvatting kenbaar te maken. Dat ze het nu al gedaan hebben, uitstekend. Ik heb er geen enkele moeite mee. Dat betekent dat u misschien nu al weet of u het onderzoek wel wil of niet. Maar wat ons betreft was de inzet van wij gaan die mensen, en niet alleen die driehonderd, maar iedereen die wil die krijgt de gelegenheid om te zeggen wat hij ervan vindt, hoe die ertegenaan kijkt, wat hij voor mogelijkheden en onmogelijkheden ziet, voor zwaarigheden. We gaan het uitzoeken hoe het zit met het gras, we gaan het uitzoeken hoe het zit met de voorzieningen die we moeten aanbrengen, met de kosten, et cetera en dan, als alles op een rijtje is staat, dan kunt u uw keuze maken. Maar misschien zegt u wel van nou, als we het zo eens overzien, hoeft u het voor ons eigenlijk niet uit te zoeken, want op de Zaanenlaan is het ook veilig en breng daar nog wat verbeteringen aan en dan is het voor ons ook goed.

De voorzitter: Eerst een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ah, daar ben ik weer. U zegt steeds dat u gevraagd is om met een alternatief te komen. Ik heb nog even de motie open gedaan, dat staat er niet. Er staat: dat we ook de mogelijkheid erbij betrokken wordt en dat is toch iets anders als ...

Burgemeester Wienen: Nee. Maar ik, er is tussen die motie en deze vergadering is er wel iets gebeurd, want een jaar geleden lag er ook een rapport. Dat rapport Mokkink, dat zat er ook bij, bij de stukken, en daarin was de conclusie van we hebben een heel aantal locaties in beeld gebracht en wij denken dat geen van die locaties echt geschikt is als alternatief en deze commissie die zei toen dat ik de motie verkeerd had gelezen. Het onderzoek moest veel verder gaan. De motie vroeg ook om andere locaties echt als alternatief aan te dragen en het was onacceptabel dat het college met een rapport kwam waar geen alternatieve locaties echt naar voren waren gekomen. En dus zijn we opnieuw aan de slag gegaan in uw opdracht om alsnog te zorgen dat er wel een alternatieve locatie in beeld werd gebracht. Dan wil ik nog even, want dan heb ik denk ik de meeste dingen wel gezegd, als het gaat over de Veerpolder, nee, de Veerplas sorry. De Veerplas. Daar hebt u van gezegd van: nou, dat snappen we eigenlijk niet waarom niet. Nou, u ziet de argumenten waarom die sowieso al lager scoorde, waardoor die op een aantal punten ook echt beduidend lager scoort. Maar laat ik nou één ding zeggen: of het u wat uitmaakt weet ik niet, maar de veiligheidsdiensten die hebben daarvan gezegd: dat vinden wij eigenlijk niet een prettige locatie voor een kermis in verband met de sociale veiligheid. Staat gewoon in het rapport. Nou, ik weet hoe belangrijk u veiligheid vindt, dus dan denk ik dat is wel mede een

argument om te zeggen: misschien zouden we dat beter niet kunnen doen. Er zijn ook andere argumenten, want hij scoort ook gewoon niet hoger en er zit een heel groot risico in. Dat zeggen de exploitanten, waarvan u ook gezegd hebt: luistert u daar wel naar? Ja, ook daar luisteren we best naar. Die exploitanten die zeggen: als je hem zover uit de woonwijk haalt, deze kermis, aan de Zaanenlaan en dat is het verhaal van mevrouw De Raadt, en dat kan ik onderschrijven, die heeft een gigantisch draagvlak en je moet eens kijken waar de bezoekers vandaan komen. Die komen dus vooral uit Haarlem-Noord. Heel veel mensen komen naar die kermis en niet vandaag of gisteren, maar al tientallen jaren. Dat zijn ze gewend en dat heeft een enorme traditie. Als je die kermis weghaalt uit Noord en je brengt hem in een ander deel van de stad, krijg je een totaal andere werkelijkheid. Voor ons was dat één van de redenen waarom wij zeggen: wij denken dat de Veerplas afgezien van die sociale veiligheid, afgezien dat die sowieso toch lager scoort als je zo'n eerste matrix langsloopt, dat wij zeggen: je haalt hem ook uit de wijk en wij denken dat het daarmee voor het draagvlak van de kermis echt een enorm risico is.

De voorzitter: Nog een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik stelde bij de vraag, en dat verbaasde mij, dat de Veerplas één van de locaties is in het kader van onze evenementenbeleid. En daar vinden een aantal gezinsachtige activiteiten plaats, zoals Meerdaags, en toen dacht ik: dan komt het mij nog even wat vreemd en wat te weinig toegelicht over dat juist dan bij de politie een kermis daar minder gewenst is, terwijl er andere activiteiten zijn waar ook hele gezinssituaties rondlopen. Dat vond ik te weinig of niet onderbouwd en die discrepantie tussen de Veerplas als evenementenplek ten opzichte van de afwaardering in dit onderzoek, dat trof mij en zo heb ik het gebracht en ik heb natuurlijk meer informatie nodig om te vinden dat ik wel of geen gelijk heb.

Burgemeester Wienen: Ik reageer ook niet alleen op u, maar er zijn diverse die gezegd hebben: waarom nou die Veerplas niet nog wat meer prominent in beeld gebracht? Maar dat was de reden waarom wij zeiden van: als je het op een rij zet, de betekenis van de kermis, deze kermis specifiek voor Noord, de sociale veiligheid en de weging van dat puntensysteem...

De heer Smit: Ja, maar let wel: die sociale veiligheid juist die trof mij, omdat de Veerplas in het evenementenbeleid is opgenomen als een geschikte locatie en daar gebeuren heel veel activiteiten. En blijkbaar dan is het element sociale veiligheid in de hand te houden en nu ineens niet? Dus ...

Burgemeester Wienen: Dat zeg, ik zeg niet dat het niet in de hand te houden is, het is een kanttekening bij deze locatie die de veiligheidsdiensten gemaakt hebben en die ik dus gewoon doorgeef aan u. En overigens hebt u gelijk. Natuurlijk geldt ook bij andere evenementen, dat betekent ook dat, toevallig heb ik daar dit voorjaar nog contact over gehad met de organisatoren, dat als het gaat om de vraag van wat voor type activiteiten zijn bij die Veerplas nou geschikt? Dat dat, dan is dit één van de aandachtspunten van wat voor een soort publiek komt hierop af? En hoe heeft dat evenement dan geprobeerd om dat element zo goed mogelijk te regelen? Want er zitten gewoon wat extra risico's aan die locatie die te maken hebben met de directe omgeving. De vragen van mevrouw De Raadt, ja, weegt de mening van de bewoners Zaanenlaan zwaarder dan die van de Kleverlaan? Nee, in geen enkele opzicht. In beide gevallen neem je dingen serieus, maar in het ene geval weten we ongeveer hoe het zit. Dat hebben we in het onderzoek een beeld gebracht. Een meerderheid zegt van: nou, wij vinden het alles bij alles toch een prettige locatie en we hebben liever dat die blijft. Maar er zijn er ook een aantal die er echt heel veel moeite mee hebben en dat hebben we gehoord en van Kleverlaan weten we het nog niet, maar dat gaan we ze wel vragen en ik heb nu wel een indicatie wat daar in ieder geval bij een flink aantal mensen zwaar gaat wegen. Maar dat zal dan wel blijken. Maar voor ons weegt dat allebei even zwaar. Alleen bij de ene heb ik het wel in beeld gebracht, bij het andere nog niet. De

invloed van de bezoekersaantallen. Het idee is dat hoe verder wij het verplaatsen uit het centrum van Noord, hoe groter het risico dat het draagvlak wordt aangetast en dat was één van de punten die op deze locatie, Jan Haringstraat in ieder geval nog, dat is nog duidelijk in Noord. Het ligt meer aan de rand, maar het zou mogelijk zijn, als je het daar goed inricht en je gaat daar echt je uiterste best doen en je weet het langjarig met elkaar weten we zeker van waar willen we het, dan denken wij dat daar ook draagvlak kan ontstaan. Maar het zal zeker in het begin, dat staat ook in het rapport een dip opleveren. Want mensen zijn gewend aan een bepaalde locatie en die locatie heeft dat voordeel van die centrumplek. En dan het derde...

De voorzitter: Beperkt u ook uw spreektijd ...

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ja, een puntje van orde. Ik denk dat de rooie draad is dat er wat gezegd wordt, maar niet wordt gedaan in praktijk. U zegt: we gaan de spreektijd goed handhaven, hè? U kapt mij terecht af. Mijn spreektijd is om. De burgemeester is nu ook door zijn spreektijd heen. Gaat u nou ook echt op die goede lijn verder of gaan we hier dan ook weer dingen zeggen maar niet doen?

De voorzitter: Volgens mij heb ik zojuist tegen de burgemeester gezegd dat zijn spreektijd op is en of hij wil afronden.

Burgemeester Wienen: Ja, ik wil ook naar mijn conclusie. Mijn conclusie is dat we volgens mij de discussie over veiligheid, ik vind het best, ik wil graag met u als het moet nog uren lang hierover doorpraten en uitleggen hoe het precies in elkaar zit en hoe het werkt en hoe er genormeerd woord et cetera. Maar wat mij betreft is voor de keuze die wij moeten maken, kunt u er rustig vanuit gaan dat vast staat dat de locatie waar wij terecht komen, of dat nou de Zaanenlaan is of de Kleverlaan of Jan Haringstraat of weet ik niet waar dat de veiligheid moet aan voldaan worden, is een absolute eis. Volgens mij kunnen we dat apart zetten. Het tweede dat is en dat, als het gaat om de communicatie: als wij een nader onderzoek doen, dan zal communicatie met de bewoners daar een heel belangrijk onderdeel van zijn. Dat is altijd de bedoeling geweest en dat zal nu ook zo zijn. Het derde: ik vind dat u moet aangeven: hebt u alles gehoord hebbende, alles gezien hebbende behoefte aan dat nadere onderzoek of zegt u: nou, eigenlijk hebben we dat niet, want wij kunnen ook nu onze conclusie trekken. En als dat laatste zo is, zou ik zeggen, laten we dan de kosten besparen en het onderzoek niet doen.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mag ik misschien de vraag iets verfijnen? Uit onderzoek van of, nou, moeten kiezen tussen een mogelijke verbetering van de Zaanenlaan kermis of nog naar een andere locatie zijnde het Kleverpark, want dan is het voor mij in ieder geval heel makkelijk om te kiezen.

Burgemeester Wienen: Dat als we, als uw raad zou kiezen van wij willen eigenlijk wel toe naar de locatie Zaanenlaan als ook voor de toekomst locatie van de kermis en we vragen alleen, kijk wat er nog aan verbeteringen mogelijk is, dan neem ik dat mee. Dat is overigens wat ook in het rapport staat. Ja. Ja.

De voorzitter: Goed. Wij zijn, u bent door uw spreektijd heen en zo zijn er nog meer mensen, mijnheer Van den Raadt die gaat alvast naar huis. Ja u kunt ook naar huis. Maar laten we het vooral niet doen. Zo. De vraag ligt dus voor. Wij moeten een besluit nemen zoals we hier bij elkaar zitten. De vraag ligt voor: al dan niet een onderzoek naar de locatie Kleverlaan? En dat is volgens mij de centrale vraag die nu op dit moment voorligt. Ik denk dat het het handigste is om gewoon met de hand opsteken te kijken of daar inderdaad een meerderheid voor zich vooraf tekent voor dat onderzoek op de Kleverlaan te ja, dan nee. De heer Smit.

De heer Smit: Heb ik? Ja, nog net. Nou, voorzitter, dat vind ik wel erg ruw, want ik wil graag een derde variant er dan bij hebben. Ik heb het gevoel dat het evenementenbeleid toch een stukje herijking behoeft. Dat een kermis niet bij een evenement hoort, want op de Zaanenlaan gebeurt maar één ding, maar tien meter verder gebeuren meer dingen in het Kleverpark, want dat is een evenement. Wellicht kunnen we ook toch eens even eerst kijken naar ons evenementenbeleid. De kermis staat er voor 2019 .... **(geluid valt weg 04:45:55-04:46:00)** Ja, dat weet ik, maar voortschrijdend inzicht, mijnheer de voorzitter, of sorry, mijnheer de burgemeester.

Mevrouw Verhoeff: Voorstel van orde. Zullen we het over de kermis houden en niet ...

De voorzitter: Nou ja, dat zou mijn voorstel zijn, maar ja, kijk, u bent aan zet, hè? Dus als ...

De heer Smit: Het was maar een suggestie om eigenlijk eerst naar evenementenbeleid te ...

De voorzitter: ... de heer, mijnheer Smit legt volgens mij nog een extra suggestie voor. Of we gaan, A gaan we dat onderzoek niet verder doen naar die locatie Kleverlaan of we gaan het onderzoek naar de Kleverlaan wel doen of we gaan dat combineren met een evenementenbeleid wat dan binnenkort geagendeerd zal worden. Is dat wat u bedoelt?

De heer Smit: Een herijking. Ja.

De voorzitter: Een herijking van het evenementenbeleid wat een jaar geleden is vastgesteld. Ik leg ze nu even voor de drie opties. Mijnheer Gün?

De heer Gün: Voorzitter, twee dingen. Eén. Ik heb een vraag gesteld die volgens mij heel simpel met een ja en nee beantwoord kan worden, maar waar ik de burgemeester niet even over heb gehoord en dat is: bent u bereid, voor zover nog niet gedaan, beter om in contact te treden met zowel de wijkraad als de direct aanwonenden om te kijken wat de quickwins zijn van de huidige locatie? Dat is één. En ten tweede: de voorliggende vraag zal niet moeten zijn: Zaanenlaan één, evenementenbel... nee, de voorliggende vraag is: willen wij een onderzoek naar de drie voorgestelde locaties in het rapport? Namelijk: Kleverlaan, Zaanenlaan huidige opstelling en Zaanenlaan een mogelijk andere opstelling rondom het park. Dat is de concrete vraag ...

De heer ...: Nee. Nee, nee, nee.

De heer Gün: Die wil ik graag beantwoord zien en namens mijn collega die geen spreektijd meer heeft, de heer Rijssenbeek, graag ook nog eens de Veerplas daarnaast. Dus een matrix met vier criteria verwerkt naast elkaar.

De voorzitter: Goed. Nu is natuurlijk wel, u gaat er nogmaals, u gaat er zelf over. Maar er is al een uitgebreid onderzoek heeft er plaatsgevonden naar alle mogelijke locaties. Wat u eigenlijk voorstelt is om eigenlijk nogmaals een onderzoek te doen naar nog meer locaties dan de opties die nu voor liggen, namelijk u noemt ...

De heer Gün: Voorzitter, sorry. Nee, ik vraag om een vervolg op het voorstel van het college. Wilt u de drie scenario's naast elkaar uitgewerkt hebben in het verdiepend onderzoek? Dat is wat wij willen. Tenminste, dat is wat GroenLinks '...' ...

De voorzitter: Maar, ja, oké. Maar begrijp ik u dan goed dat u de Veerplas dan ook bij wilt betrekken als mogelijke locatie?

De heer Gün: '...' Zaanenlaan.

De voorzitter: Dus u wilt, wat u voorstelt ...

De heer Gün: Ik zal nog duidelijker vertellen: Zaanenlaan huidige opstelling ...

De voorzitter: Ja, Zaanenlaan nieuw ..

De heer Gün:... Zaanenlaan alternatieve opstelling

De voorzitter: Ja.

De heer Gün: Kleverpark.

De voorzitter: Ja, zover was ik zelf ook ...

De heer Gün: En dan ook nog even de Veerplas ernaast.

De voorzitter: Dat is optie 4. De heer Gün stelt een nieuwe optie voor. Zijn er misschien nog andere mensen die een andere optie ...

Burgemeester Wienen: Eén opmerking: Zaanenlaan zoals die nu is, is volgens mij, ja, want we zijn nu echt bezig. Ik snap het onderwerp is hartstikke lastig en er zijn veel emoties, er zijn veel mensen die zich ermee bemoeien. Maar wie hier wil nou de Zaanenlaan niet verbeteren als die verbeterd kan worden? Dus ik zou zeggen: laten we dat in ieder geval zeggende Zaanenlaan is één optie namelijk een zo goed mogelijk ingerichte locatie Zaanenlaan.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Mevrouw Sterrenberg.

Mevrouw Sterrenberg: Ja, meer, min of meer van de orde want ik hoor de heer Gün ook gewoon weer opties opnoemen, maar er ligt hier natuurlijk een vraag aan de fracties voor. Maar ik kan me voorstellen dat niet iedere fractie dat antwoord nu kan geven, zonder dat met de fractie te bespreken, daar in meenemende de reactie van de burgemeester van vanavond. Dus ik stel voor dat de griffie ons zeg maar die drie opties die gedistilleerd zijn uit de avond toe mailt met het verzoek om na maandagavond te reageren met onze voorkeur.

...

De voorzitter: Ja, dan wil ik graag, dan wil ik heel graag voor alle duidelijkheid, hè, want ik snap het punt en dat is ook wel een terecht punt, meenemen naar de v... Maar dan wil ik wel heel graag, heel duidelijk nu hebben wat zijn dan die drie opties die voorliggen? Dus niet een Zaanenlaan of geen Zaanenlaan, maar wat zijn de opties in de besluitpunten die nu voorliggen? Is dat een wel een onderzoek en zo ja, waarnaar dan precies? Naar welke locaties? Is dat alleen de locatie Kleverlaan of is dat ook een onderzoek naar de Veerplas? Is dat één optie of zijn dat dan twee opties. Ik wil heel graag drie opties door u verwoord. Want ik kan het wel gaan invullen, maar volgens mij is dat niet de bedoeling.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, ik maak er een punt van orde van. Dan misschien dat ik ermee wegkom. Volgens mij was de motie, vroeg om drie scenario's. Namelijk één: Zaanenlaan behouden zoals die is, twee. Zaanenlaan aangepast zoals eigenlijk in dat gespreksverslag, geen advies, maar gespreksverslag de hulpdiensten hebben gezegd maar ...

Burgemeester Wienen: Eerlijk gezegd, laat dat verslag er gewoon buiten.

De heer Rijssenbeek: Nee, maar ...

Burgemeester Wienen: Dit rapport geeft gewoon volgens mij helder aan waar verbeteringen mogelijk zijn.

De heer Rijssenbeek: Ja, maar ik heb het dus over een andere opstelling van de attracties. Dus dat is in ieder geval scenario twee en scenario drie is verplaatsen en dan kan je daar één of twee, of de hoek van de Kleverlaan of de hoek van de Veerplas. Daar kan je nog discussie over hebben. Maar laten we die, dan volg je gewoon de motie en dan de enige discussie die je dan nog kan hebben is of in scenario drie je alleen naar de hoek van de Kleverlaan kijkt of dat je daar ook de Veerplas bij betreft en mijn voorstel zou zijn beiden.

De heer Aynan: ...? ... dat de komende tweeënvijftig jaar?

De voorzitter: Ja, kijk, ik heb, ik snap het punt. Ik ben ook echt alleen maar op zoek naar duidelijkheid. Maar dat hetgeen u wil is eigenlijk al gedaan in eerdere onderzoeken. Dat onderzoek naar, dus we kunnen nu wel weer de boel voor ons uitschuiven en zeggen van, ja, laten we nog een keer kijken of we een onderzoek willen naar Veerplas en Kleverlaan, maar in principe is dat onderzoek naar die Veerplas dat heeft al plaatsgevonden. Of ik moet mij vergissen.

De heer Rijssenbeek: Ja, maar het onderzoek naar een andere opstelling op de Zaanenlaan, namelijk met het gezicht naar het park, niet ...

De voorzitter: Nee, maar dat, maar dat...

De heer Rijssenbeek: ... terwijl dat wel onderdeel uitmaakte van het '...'

Mevrouw Verhoeff: Maar dat is het voorstel wat ik deed in eerste instantie. Kijk naar een verbeterde Zaanenlaan en dat kan je smal en breed doen maar kijk, doe daar diepgaand onderzoek naar en dan de volgende vraag is hier: willen we dan ook nog naar de Kleverlaan kijken, want die Veerplas gaat om een heel ander soort kermis. Dan gaat het niet meer over de Zaanenlaan.

De voorzitter: Ja, dus uit ...

De heer ...: ...?

De voorzitter: Ja...

Mevrouw Verhoeff: Ja, in de totale evenementendiscussie kun je natuurlijk ook weer kijken waar je grote kermissen heen brengt, maar niet de Zaa...

De voorzitter: Zal ik proberen het samen te v... Volgens mij liggen er twee opties voor. Willen we een onderzoek naar een verbeterde opstelling ...

De heer ...: '...', voorzitter.

De voorzitter: Nou ja ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Willen we een onderzoek ...

De heer ...: '...' Ik vertrouw de burgemeester.

Mevrouw Verhoeff: Punt van orde. Als nou blijkt dat er al een meerderheid gewoon zou kunnen zijn. Misschien niet, is er een minder, maar als er een meerderheid is voor: doe de Zaanenlaan breed en niet de rest, dan hoef je niet meer te wachten op schriftelijke reacties. Als het niet duidelijk is, ja, dan moeten we het maar schriftelijk gaan doen.

De voorzitter: Ja. Ik kan me voorstellen dat daar ook weer mensen ...

De heer Aynan: Nou ja, wat ik zeg: we beginnen zelf een beetje op een kermis te lijken hè? Laten we het alsjeblieft simpel houden. Volgens mij is hier inderdaad een meerderheid voor goed kijken naar de Zaanenlaan en als dat op termijn misschien wel op zeer korte termijn niet lijkt te lukken, joh, dan gaan we verder praten '...'.
'...'.
'...'

De voorzitter: Maar daarmee zegt u, mijnheer Aynan, dat we dus nu besluiten als het klopt dat er geen onderzoek meer gedaan hoeft te worden naar de locatie Kleverlaan. Ik geef het gewoon even ...

De heer Aynan: Volgens mij is daar een meerderheid voor.

Mevrouw Verhoeff: Vooralsnog is wel een tijdje, want gun die mensen alsjeblieft ook hun nachtrust.

De voorzitter: En wat is dan het punt dat vooralsnog nog voorbij is en het een definitieve situatie wordt? Wie bepaalt dat dan, mijnheer Smit? Ik denk dat we ook een knoop moeten, ik wil niks dwingen, maar dit lijkt me een eindeloze, dan gaan we echt die tweeënvijftig jaar nog een keer ...

De heer Smit: '...'

De voorzitter: Microfoon.

De heer Smit: '...'

De voorzitter: Microfoon, mijnheer Smit. Mijnheer Smit, microfoon.

De heer Smit: '...'

De voorzitter: Nou, oké, dan hebben we dat, staat niet vastgelegd. Ja, mijnheer ...

De heer Linder: Ja, ik denk dat het namelijk erom gaat dat op een gegeven moment als het nieuw, als die Zaanenlaan daar nieuwe opstelling gekeken wordt en op een gegeven moment ziet van nee, het is toch niet, dat dan het in principe openstaat van: laten we dan nog naar de Veerplas en naar de Kleverlaan kijken.

De voorzitter: Goed, dan stel ik voor ...

De heer Linder: Maar in eerste instantie...

De voorzitter: ... nu, als er nu een meerderheid zich aftekent voor het in principe houden we het op de Zaanenlaan mits, hè, de veiligheidsvoorwaarden allemaal voldoen aan de eisen die er zijn ...

De heer Aynan: En met toegezegde aanpassingen. Met toegezegde aanpassingen.

De voorzitter: Met de toegezegde aanpassing. Ik weet niet precies welke, met een nieuwe opstelling. Alles wordt daarin meegenomen. Waarschijnlijk ook wilt u ook misschien nog in medespraak met participatietraject met de bewoners daar, die daar ook nog wat over te zeggen hebben, kan ik me voorstellen ...

De heer Aynan: En dan gaan we mijnheer Van Kessel bevragen: is het er beter op geworden ...

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, als dat voor 2019, we moeten ook even reëel zijn, er zijn mensen die hebben, kermisexploitanten die hebben nog niet ingeschreven voor de kermis, maar die hebben volledig zich gefocust op een jaar '...'...

De voorzitter: 2019 is al rond, hè? Dat is ...

De heer Smit: Weet ik niet.

De voorzitter: ... blijven ...

De heer Smit: Blijven we houden, die blijft rond.

De voorzitter: Ja.

De heer Smit: Oké. Goed zo.

De voorzitter: Ja, goed. Dus we gaan nu even per hand opsteken. Is dat voorstel acceptabel voor deze raad? Dan betekent dat nu op dit moment niet verder wordt ge..., er wordt nu niet verder gekeken naar door dat onderzoek aan de Kleverlaan wordt niet verder uitgevoerd. Maar het blijft in de achterzak zitten. Mocht het allemaal misgaan op de Zaanenlaan, dan kan het altijd nog uit het archief getrokken worden en alsnog gedaan worden. Is daar meerderheid voor? Mijnheer Smit, ik zie daar ook een hand. Mijnheer Rijssenbeek, u onthoudt zich van stemming of ?

De heer Rijssenbeek: Ja, nee, ik ben '...'.

De voorzitter: U bent tegen. GroenLinks.

De heer Gün: Tegen het voorstel.

De voorzitter: Goed. Dan hebben wij één, twee, drie en er moet dan een '...'stemming zijn van '...'. Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht voor. Eén, twee, drie, ja, ja ja, '...'.

De heer ...: Er is nergens een meerderheid voor. Dat is erg.

De voorzitter: Nou, jawel, hoor... Oké, we hebben het even geteld, gewogen. Het is een meerderheid voor dat voorstel. Dus zo gaan we dat doen.

11. Zienswijze geven op werkplan en begroting 2019 Metropoolregio Amsterdam (CYS)

De voorzitter: Goed. Dan gaan wij verder. Wij gaan naar agendapunt 11.

Mevrouw ...: Ik ben net klaar dus ...

De heer Wiene: Echt? Geweldig, geweldig...

De voorzitter: Zijn er nog mensen met spreektijd?

De heer ...: Nou, niet veel volgens mij.

De voorzitter: Wij gaan naar agendapunt 11. Ik geef de publieke tribune even de mogelijkheid om de zaal te verlaten.

Publiek verlaat de zaal (04:57:06 – 04:59:01)

De voorzitter: We hebben een beetje een telprobleem inderdaad. Met uw welnemen even, wij gaan het daar mogen in het presidium even, gaan we ... Want ik weet niet precies ... Ja, nee, maar ik weet echt niet hoe we hier uit moeten komen, want er zijn vier partijen die hebben niet meegestemd en niet bewust van stemming onthouden, maar die zijn ofwel weg of ze zijn gewoon niet. We hebben nu een meerderheid voor het voorstel van achttien, veertien waren er tegen, dus in die zin hebben we een meerderheid, maar er zijn ook nog vier partijen die niet hebben meegestemd.

De heer Berkhout: Voorzitter, dan laat je de knoop toch na de fractievergadering van maandag doorhakken? Dat valt toch niet op een dag meer of minder? Dit voorstel ligt voor. Die anderen mogen zich dan voor dinsdag 12:00 uur uitspreken.

De voorzitter: Nou ja, laten we dat dan doen, maar dan wil ik wel afspreken met deze commissie dat we dat even laten weten dan aan de griffie. Ja. Ja? En dan dinsdagochtend uiterlijk 12:00 uur ...

Mevrouw ...: Nee, nee. Maandag, ja, dinsdag ...

De voorzitter: Dinsdagochtend voor 12.00 uur. Wij sturen wel, de griffie stuurt nog even ... Ho, ho, ho. De griffie stuurt nog even een mailtje, een reminder dat we dan inderdaad dinsdagochtend voor 12:00 uur een duidelijke uitspraak hebben van de mensen die nu nog niet hebben besloten. Goed. Wij gaan door naar agendapunt 11: zienswijze geven op werkplan en begroting 2019. Ik wil graag het woord geven aan de heer Berkhout. Gaat uw gang.

De heer Berkhout: Ja, voorzitter, eventjes in het kort. Een paar punten van verbazing. Ons bekwam enige verbazing toen bleek dat de regiegroep van de MRA gister de begroting al heeft vastgesteld en dat het ook blijkt dat de Zuid Kennemerland hier niet in deze regiegroep is vertegenwoordigd en dat die positie vacant is, dat de stukken acht weken voorafgaand aan de vergadering al aan de gemeente zijn toegezonden en dat wij

het dus nu dag na dato behandelen. Dan zie ik dat veel andere regio's deze begroting en het werkplan agenderen tezamen met een inbreng en dat wij dat niet doen, want we hebben, en dat vind ik, dat bevreemdt ons. Dus dit helemaal bevreemdt ons altijd met die GR-en is het wat lastig, terwijl je juist zou zeggen die zijn heel voorspelbaar, want die doen dit elk jaar. Toch is dat vaak lastig kennelijk. Het gekke is ook: we hebben namelijk wel een inbreng als Haarlem. Onze mobiliteitsopgave is gigantisch. We willen aansluiten in de vervoersregio. We hebben in mei allemaal moties erover ingediend. We willen niet meer worden vertegenwoordigd door de provincie die niets aan onze mobiliteit doet, we willen aansluiten bij het Platform Mobiliteit en we willen ook die **light rail** tussen Haarlem en Amsterdam. Je hebt een punt om voor te vechten en dat moet je uitdragen. Wat niet helpt is een opsomming van wat we al doen, hoewel die wel verhelderend is, dat wil ik er wel bij zeggen, maar laat dat niet zien waar we voor gaan. En als dit dan een opsomming is waarbij alles in het groen staat, dan begin je weer zo'n gevoel te bekruipen als bij die smileys, want die mobiliteit staat niet in het groen. Dat is gewoon niet zo. Dus, voorzitter, ons verzoek is dat dit volgend jaar niet nog een keer gebeurt, dat dit tijdig geagendeerd wordt, zo moeilijk kan het niet zijn en wij zien het ook graag volgend jaar anders. Want het kan ook zijn dat het aan ons ligt, hè? Dat wij eerst tot een gezamenlijke inbreng als Zuid Kennemerland moeten komen. Maar dan zien we graag een voorstel om tot die gezamenlijke inbreng te komen. We hebben die regiovergadering gehad, enige tijd terug. Misschien is dat wel nodig om tot zo'n scherpe focus te komen om hier voor iets te staan, maar hoe het nu gebeurt, dat het gisteren al is vastgesteld, is het een soort van wassen neus wat we hier doen en dat willen we echt niet meer. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Berkhout. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik sluit me helemaal aan bij GroenLinks. Ik heb één aanvullende opmerking: Cultureel Planbureau is vastgesteld door de komst van de zogenaamde internationals om met de heer **Van Spijk** te spreken net zo ontwrichtend kan werken op een buurt als andere migranten. We hebben woningnood in Haarlem en wat staat nou bij de tien punten? Staat er in één keer: we willen internationals en internationale talenten en we willen dus die aantrekken in Haarlem, zodat ze hier kunnen komen wonen. Nou, wij als SP zijn er faliekant op tegen. Wij bestrijden de woningnood voor Haarlemmers en we moeten niet als we een doelstelling hebben om juist heel veel internationals naar ons toe te trekken. Als er een international hier komt wonen, we zijn tegen discriminatie, we zullen dat niet verhinderen, maar het moet niet een doelstelling zijn: lekker veel internationals naar Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het had het proces gesierd als inderdaad, het was duidelijk, ook in kop drie van het beoogde resultaat van dit stuk is al te lezen dat het op 10 oktober besproken ging worden bij de MRA regiegroep. Nu heb ik ook al wel begrepen dat daar niet een definitieve klap op is gegeven, maar dat, hè, als er nog bezwarende zienswijzen binnenkomen dat dat nog invloed kan hebben. Maar ik vermoed dat die invloed zeer, zeer beperkt zal zijn, omdat de discussie al heeft plaatsgevonden en een van die discussiepunten is volgens mij, en die heb ik namelijk wel vanuit meerdere groepen gehoord in ieder geval vanuit mijn VVD-netwerk, is ook het stellen van duidelijke en realistische doelstellingen, het meer concretiseren. Dus aangezien dit gister toch al besproken is, hoop ik eigenlijk meer ook een reactie daarop te krijgen. Er zijn enkele moties in den lande in de regio aangemeld om dat te verbeteren. Is dat positief onthaald of zouden wij daar ook nog iets mee moeten doen om daar extra op aan te dringen?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Mijnheer Sepers. Ik ga het rijtje even af.

De heer Sepers: Ja, heel kort. Wij ondersteunen de opvatting van GroenLinks over het proces en wat er over de inhoud is gezegd. Als ik het goed heb, is er ook een toezegging aan de raad om eens per half jaar een rapportage te doen over de voortgang van de MRA-activiteiten. Er zit een bijlage B bij dit stuk. Ik vroeg me af of ik dat als zodanig moet beschouwen en dat we pas over een half jaar weer een nieuwe krijgen of dat ik dat verkeerd zie. Daar wil ik graag duidelijkheid over. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, wij sluiten ons ook aan bij de procesopmerkingen van GroenLinks en zeker ook met de oproep om vooral te focussen op een paar harde punten die echt belangrijk voor Haarlem zijn. Ook de MRA moet je als een soort EU zien. Dus bemoei je alleen met dingen waar je echt moet samenwerken en laat de rest gewoon aan de gemeentes over en dan begin je niet met allerlei modieuze thema's bezig te houden die daar niet per se thuishoren. Verder willen we nog even vraag stellen over de, het fenomeen regionale energiestrategie. Uit deze opstelling van de MRA blijkt dat men daar ook nog niet helemaal wijs uit wordt, maar men heeft er wel € 230.000 voor gealloceerd om ook in MRA-verband een soort strategie te maken dan wel input te leveren. In ieder geval naar de bijeenkomsten bij de provincie vorige week is ons nog niet helemaal duidelijk hoe de governance rond die regionale energiestrategie nou in elkaar zit. Wie gaat die nou feitelijk opstellen en hoe zit de democratische legitimering daarvan uiteindelijk in elkaar? Dus waar wordt die voorgelegd en waar wordt hij beoordeeld en heeft de MRA daar dan wel of niet iets mee te maken? Dat is volstrekt onduidelijk op dit moment.

De voorzitter: Wel, mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Dank u wel. Nou, de woorden van de heer Berkhout zijn me echt uit het hart gegrepen. Dus daar wil ik me ook volledig bij aansluiten en we hebben hier helemaal aan het begin van deze nieuwe periode hebben we twee moties aangenomen om ons aan te sluiten bij het Platform Mobiliteit van de metropoolregio Amsterdam en hetzelfde te doen ook voor de vervoerregio Amsterdam. Daar valt het meest te halen. Als Haarlem zijn we niet in staat om de problemen in ieder geval qua mobiliteit in ons eentje op te lossen dus sluit je aan en dan zie ik het antwoord op die twee moties. Ja, D66, Haarlemmermeer steunt de oproep en, joh, we zien wel wat de ver... Voorzitter, ik had eerlijk gezegd verwacht dat er wat meer vaart achter zou zitten, dat er wat meer werk in gestoken zou worden en dit is een beetje teleurstellend. Weet u, kijk, als wij ook als raad iets kunnen doen, laat het ons dan weten, dan weten we waar we aan kunnen werken. Maar het kan niet zo zijn dat we hier met z'n allen moties aannemen en dat we vervolgens over vier jaar weer campagne gaan voeren op iets dat we vier jaar geleden hebben beloofd. Dat moeten we elkaar niet aandoen nu. Dus of het is haalbaar, dan moet dat ook duidelijk zijn, ook wat we aan acties moeten ondernemen. Of wees dan eerlijk zeg: het is onhaalbaar wat u vraagt. Maar om zo mekaar een beetje voor de gek te houden, dat gaat niet.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Mijnheer Kwee.

De heer Kwee: De Actiepartij ondersteunt ook GroenLinks en zeker wat betreft dus het vervoer. Dat Zuid Kennemerland het er niet in vertegenwoordigd is dat is denk ik ook een hele grote omissie. Zeker omdat voor Haarlem, zeker ook het beleidsdeel van belang is. Grootste belang zelfs. Dus daarin ondersteunen we je.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kwee. Iedereen aan bod geweest? Wethouder, het woord is ... Oh, mijnheer Smit.

De heer Smit: Het CDA wil vertrekken, maar ik zou toch ook graag een standpunt van het CDA willen horen.

Mevrouw De Raadt: Het CDA moet om 23:00 uur thuis zijn, dus ik moet helaas weg.

De heer Smit: Ja, eens met GroenLinks.

Mevrouw De Raadt: Hartstikke. Altijd.

De voorzitter: Goed, het CDA ...

De heer Smit: Een hele korte, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Allereerst ondersteund te worden van collega Berkhout en ten tweede constateer ik dan ook dat wij zijn en ons gedragen ...

De voorzitter: Mijnheer Smit ...

De heer Smit: ... als het stiefkindje ...

De voorzitter: ... U heeft geen spreektijd meer.

De heer Smit: Ja, maar ... Omdat ik de zin nu af mag maken van u...

De voorzitter: Nee.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, als ik ...

De voorzitter: Nee, er zijn mindere, er zijn mensen ...

De heer Smit: Ja, maar de burgemeester mocht het ook. Die mocht zijn zin afmaken.

De voorzitter: Ja, maar dat is de burgemeester.

De heer Smit: Ja, dat weet ik. Maar u hoort ...

De voorzitter: Nee, maar ik ga nu echt ...

De heer Smit: ... zonder onderscheid des persoons ... Mag ik de zin alstublieft afmaken?

De voorzitter: Nou, ik geef u vijf seconden. Gaat uw gang.

De heer Smit: Wij zijn nog steeds het stiefkindje van de MRA en dat moeten we echt afleren die rol.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Dan is volgens mij iedereen die nog tijd had aan het woord geweest. Wethouder, het woord is aan u.

Wethouder Sikkema: Ja. Dank u wel. We hebben het hier over de begroting, concept begroting is hier ook besproken. Op basis daarvan heeft u een aantal moties aangenomen waar we zeker mee aan het werk zijn gegaan en ik hoef niet op een bestuurlijk overleg te komen of men heeft het over die moties. Dus dat voel je

ook wel dat dat echt wel leeft. Het is niet zo dat je met de vuist op tafel slaat en zegt: wij willen tot de vervoerregio horen en platform en dan zijn we daar. Zo heb ik het ook in de beantwoording destijds gezegd. Maar weet dat we daar wel, het schaakspel dat we daar mee bezig zijn en kijken wat de mogelijkheden zijn en op het moment dat ik erachter kom: het heeft geen zin, laat ik u dat uiteraard weten, maar weet dat we daar echt op verschillende borden aan het schaken zijn om die kant op te komen en wij niet alleen en daarom is dat ook genoemd. Want je merkt dus dat ook leden van de vervoerregio zelf beginnen te roepen, maar ik heb ook begrepen dat uit Gooi en Vechtstreek, wat een beetje vergelijkbare regio zoals Zuid Kennemerland binnen dit hele MRA A-spectrum, die zijn ook niet verbonden aan de vervoerregio, dus dat het wel breder wordt gedragen en wij dus van daar uit dat gesprek ook elkaars rol kunnen versterken om dit tot stand te brengen. Qua proces. Ik snap uw punt, mijnheer Berkhout. Wij waren gewoon, ik zal het maar gewoon even plat zeggen zoals het is, net te laat voor de vorige commissie. Je merkt dat we even, sommigen nog even moeten wennen aan de nieuwe cyclus, waardoor wij nu te laat zijn. Gister is de regiegroep geweest waar Haarlem overigens vertegenwoordigd is via onze burgemeester en daarnaast gemeend de wethouder, VVD-wethouder van de gemeente Zandvoort. Dus Zuid Kennemerland is daar vertegenwoordigd met twee personen. Dus weet dat ook even, want u zegt dat het even ter geruststelling. Wij zijn daar goed vertegenwoordigd en er zijn zelfs nu geluiden om dat ik in de agendacommissie zit om daar ook nog bij aan te schuiven. Persoonlijk heb ik alle vertrouwen in de bijdrage van de burgemeester en weet ik niet of dat nou de oplossing is. Maar wees niet bang dat wij daar niet worden gehoord. Gisteren is het ook besproken, dus ik zal de heer Wienen ook vragen om ook zo meteen even, wij hebben elkaar nog niet eens vandaag kunnen spreken om die terugkoppeling te horen. Ik weet wel dat gister, wij niet de enige gemeente waren waarbij het besluit nog niet is genomen en dat de regiegroep rekening houdt met de zienswijzen die nog binnenkomen. Dus dat dat ook eventjes, die angel eruit halen. Ik ben het wel met u eens dat wij nu natuurlijk binnen Zuid Kennemerland op een aantal thema's kijken: hoe kunnen we de krachten versterken? De bijeenkomst die nu zijn geweest, juist ook gebruiken om volgend jaar daarin ook beter dit proces voor te bereiden. Dus ik ben het helemaal met die suggestie eens dat waren we ook van plan. Dan zijn er een aantal inhoudelijke internationals. Dat is, uw punt is helder, uw signaal. Aan de andere kant weten we ook met elkaar dat we in een globale wereld wonen, waarin de internationals niet meer de experts zijn die wij vroeger allemaal hadden. Dat dat rijke mensen waren die, maar ook gewoon ZZP-ers die ook in Nederland willen werken en Nederlanders ook weer naar het buitenland gaan. Dus ik zou dat wel iets breder willen zien, maar uw signaal dat de woningen eerst voor de Haarlemmers moeten zijn en dan voor mensen buiten Nederland, zonder dat u wilt discrimineren, is helder. De VVD, de moties, komt de heer Wienen zo op terug.

De heer Garretsen: '...', voorzitter.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik, signaal is helder, maar ik wil niet dat het een doelstelling wordt van zoveel mogelijk mensen overzee binnenhalen en verder vind ik: als ze binnen zijn dat ze aan dezelfde voorwaarden moeten doen voor inburgering als andere mensen met een migratieachtergrond. Daar moeten we ook niet in discrimineren. Ook de internationals moeten Nederlands leren.

Wethouder Sikkema: Oké. Helder. Dan ... Hoe informeren wij u, hè? De heer Sepers vroeg daar naar. Er is volgens mij nu elke maand ook een brief, MRA-brief, die in de Raadsaam komt, waarin u updates krijgt wat er speelt en leeft en daarnaast is dit inderdaad één van de halfjaarlijkse informatie en dat blijven we ook twee keer per jaar doen. Maar er is ook, laatst zag ik er één in de Raadsaam staan, dus wees ook alert op wat daar binnenkomt, want dat is de algemene nieuwsbrief vanuit de MRA naar alle raden toe. De RES, ja, dat is een

zoektocht waarbij de provincies op zich een rol hebben, hè, om te kijken hoe die RES tot stand komen, ook met de regio's. We hebben vanuit Zuid Kennemerland en IJmond gezegd. Wij willen heel graag vanuit onze gezamenlijke gebied kijken wat we tot stand kunnen brengen en van onderop, ook met de andere regio's in de provincie, kijken hoe en wat en de MRA heeft daarin een verbindende rol en functie. Het is nog wel een beetje zoeken en ik ben het met u eens dat we uit moeten kijken dat we hetzelfde op verschillende plekken doen, want dat is niet efficiënt en effectief en daar zijn we allemaal van bewust. Dus daarom zijn die lijnen ook wel kort in die zin dat we een portefeuillehoudersoverleg duurzaamheid hebben binnen de MRA waar ook beide provincies zijn betrokken en we dit punt ook met elkaar bespreken. Ik denk dat ik daarmee op de concrete, hoe is gister met de moties omgegaan ...

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, ik had ook nog een vraag over de laat ik zeggen de democratische legitimering van wat er uitkomt. Dus er zijn werkgroepjes ongetwijfeld bezig met van alles en nog wat, maar aan wie wordt dat dan precies voorgelegd? Wat is dan de rol van de gemeenteraad hier bijvoorbeeld in?

Wethouder Sikkema: Nou, het gaat om de ruimtelijke inpassing van de energietransitie en die gaat heftig zijn. Dus dat had, inderdaad die RES in de raden wordt behandeld, dat staat buiten kijf en daar moet u met u allen op reageren, want wij moeten daar met elkaar echt nog hele pittige en interessante discussies daarover gaan voeren. Dus daar wordt u zeker bij betrokken. En terecht, moet ook echt.

De voorzitter: Mijnheer Berkhout.

De heer Berkhout: Ja, ... reactie. Ik ben, oké, ik hoor dan een verklaring hoe dat dit jaar, deze keer dan net met de nieuwe vergaderstructuur is misgelopen binnen de organisatie. Oké, dan kan dat dus volgend jaar beter. Daarnaast zegt u eigenlijk van: ik zie daar ook wel iets in om dat volgend jaar anders te doen waarbij we meer tot een gezamenlijke inbreng kunnen komen, meer tot een focus. Zou u daar dan ook een stap verder in willen gaan door daar ons in mee te nemen hoe we daar toe kunnen komen? Want alleen dat zeggen en hier volgend jaar weer zitten, is niet genoeg. Ik hoor dan graag hoe we daar kunnen komen volgend jaar, dat we tot iets ... Kunt u dat toezeggen?

Wethouder Sikkema: Nou, ik denk dat de heer Wienen daar ook wel iets over kan zeggen, omdat de burgemeesters natuurlijk met elkaar bezig zijn: hoe kunnen we die regionale krachten beter bundelen? En ik zie, ik zeg niet dat ik nu dat plan al concreet heb, maar dat we daar met elkaar die stappen doorlopen en die kant opgaan, dat is wel helder en ik vermoed dat de heer Wienen met de andere burgemeesters daar nog wat concreter ...

Burgemeester Wienen: Nou, heel kort, want ik heb ook geen spreektijd meer. Dus heel kort. Eén: als het om de begroting gaat: er is gisteren gezegd: oké, die begroting in principe in grote lijn de regieraad heeft daar verder geen problemen mee, maar heeft opdracht gegeven om de zienswijze en opmerkingen die er vanuit de gemeente komen, dus die ook eventueel nog van uw kant komen om die te verwerken en dan nog te kijken van: oké, vraagt dat nog nadere besluitvorming? Dat is één. Twee: wij hebben gisteren uitvoerig gesproken over de governance. Daar is bijvoorbeeld ook die hele structuur met de vervoerregio apart benoemd en daar hebben we afgesproken dat de evaluatie, zoals die op dit moment, of nee, er was afgesproken voor over twee jaar dat we die naar voren trekken en dat wij voor het eind van dit jaar een voorstel krijgen over hoe we die evaluatie gaan aanpakken om een aantal punten van de MRA-structuur te verbeteren en daar is dit wat mij betreft in ieder geval één van de punten die wij daarin in te brengen hebben. Dus dat is besproken en

toegezegd. Niet dat dat gebeurt, maar wel dat dat wordt geëvalueerd en dat we aan de hand van die evaluatie kunnen kijken of er ook wijzigingen mogelijk zijn.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Twee punten, voorzitter. Kunnen wij op de een of andere manier een verslag krijgen van die vergadering waar de burgemeester het over heeft? En is de burgemeester bereid om ons mee te nemen in de input zodat we ook, ja, onze visie kunnen geven?

Burgemeester Wienen: Wat mij betreft, volgens mij is dat een verslag wat openbaar is, dus daar kunnen jullie gewoon kennis van nemen. Overigens vind je daar die discussie niet in detail terug. Het ging om het punt dat wij gezegd hebben: haal de evaluatie naar voren, want dat biedt ons de mogelijkheid om dit punt in te brengen. Dus dat is één en het tweede dat is de inbreng van de gemeenteraad. Het lijkt mij uitstekend dat we nog een keer agenderen dat we gewoon over een aantal ideeën die er bij ons leven als het gaat om die evaluatie en de structuurdiscussie of de governance discussie moet ik eigenlijk zeggen dat we dat ook even met u delen en dat u daar uw inbreng in kunt hebben.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: De wethouder heeft gezegd dat ze het standpunt van de SP helder vindt, maar is ze het er ook mee eens?

Wethouder Sikkema: Kijk, ik weet niet of dit de meerderheid van de raad dit vindt. Dat vind ik het lastige, dus dat wil ik dan horen in de zienswijze van de raad. Als dat zo is, ga ik daarmee natuurlijk naar de MRA, maar als het alleen van de SP is, snapt u dat ik daar ook democratisch mee omga.

De heer Garretsen: Zou u zich er niet tegen verzetten, dat begrijp ik.

De voorzitter: Goed. Dus. Heeft iedereen gezegd wat hij wilde zeggen? Het is eigenlijk al besloten, hè? Dus hoeven eigenlijk geen ...

Mevrouw ...: Ja, de zienswijze kan ingediend worden.

De voorzitter: De zienswijze kan nog ingediend worden.

Mevrouw ...: ...

De voorzitter: Oh ja, dat. Goed. Volgens mij begrijp ik hem. Het college doet nu het voorstel zienswijze geen bezwaar in te dienen en de vraag is of commissie daarmee akkoord is? Wat voorligt.

De heer Berkhout: Ja, maar ook over het werkplan bijvoorbeeld en hier, ik hoor nu de burgemeester iets zinnigs zeggen, die zegt: nou, we hebben bepleit om die evaluatie om tot eventuele toetreding of tot de vervoerregio naar voren te halen. Dat zouden wij bijvoorbeeld als gemeenteraad kunnen ondersteunen. Dan zou je de zienswijze dus kunnen aanvullen met dat wij dat zo graag, hè, dat zou kunnen versterken. Dus als dat werkt, dan willen we dat graag.

De heer ...: Dan steunen we dat graag.

De heer Berkhout: Ja.

De heer Garretsen: Goed voorstel. Ik vind toch dat de oorspronkelijke kritiek van GroenLinks die breekt het gedeelte dat het heel jammer is dat het een beetje mosterd na de maaltijd is op een begroting dat dat wordt opgenomen en ...

De heer Berkhout: Maar dat was meer onszelf aan te rekenen kennelijk dan de hele MRA.

De heer Garretsen: Jij vindt dat we het onszelf ...

De heer Berkhout: Nou, Frits, kom op. Volgende punt.

De voorzitter: Ja, dus we gaan inderdaad het punt van GroenLinks toevoegen aan de zienswijze, namelijk het naar voren halen van de discussie over toetreden tot de vervoersregio. Klopt dat? Nou, even één ding. Ja, de burgemeester is er even niet. Maar de burgemeester heeft gezegd dat de evaluatie van hoe werken we nu samen en de governance die wordt naar voren gehaald. Dat daar een onderdeel kan zijn dat, maar ik zou het ook even van daar uit insteken waarbij jullie dan ook kunnen aangeven dat dat de twee moties die eerder zijn ingediend meegenomen moeten worden in die evaluatie. Hè? Zoiets zou ik er dan van maken.

De heer Berkhout: Zal ik anders met een tekstvoorstel komen en dat naar de commissie toesturen?

De voorzitter: Dan moeten we nog wel besluiten hoe het in de raad komt, want het is een adviespunt. Dus dan wordt het een hamerstuk met stemverklaring lijkt mij?

Mevrouw ...: Nee. Een nieuwe zienswijze is een bespreekpunt.

De heer Garretsen: Een zienswijze wordt sowieso een bespreekpunt.

De voorzitter: Ja. Oké. Een bespreekpunt.

12. Beantwoording artikel 38-vragen AP inzake ontruiming Waarderpolder (JW)

De voorzitter: Goed, gaan wij naar het laatste onderwerp. De heer Wienen is even aan de telefoon. Hij had een noodoproep, dus die moest even naar buiten, maar komt zo weer terug. Dan gaan we het nog hebben over het beantwoorden van de artikel 38-vragen inzake ontruiming Waarderpolder oftewel agendapunt 12. Wij hebben volgens mij nog een inspreker ook. Klopt dat? Ja, kom alvast maar naar voren. We moeten nog even wachten op de burgemeester, voordat u kunt inspreken. U kunt daar plaatsnemen. Ja.

...

De voorzitter: We zijn aangekomen bij agendapunt 12. Tevens het laatste agendapunt van deze avond. De inspreker, de heer Iloy Fennis, zit recht tegenover mij. Neemt u plaats. Dan krijgt u drie minuten de tijd om in te spreken. Na tweeënhalve minuut ga ik u in de rede vallen als u dan nog niet klaar bent. Moet u waarschuwen dat u nog een halve minuut heeft. Dus, ga uw gang.

De heer Fennis: Ja. Oké. Nou, goede avond. Mijn naam is Iloy Fennis en ik woon samen met Sandy op het bedrijventerrein in een bijbehorende bedrijfswoning op de Beijnesweg 14 in Haarlem, of in de Waarderpolder, al vanaf 2006 met volle tevredenheid. De bedrijfspanden zijn eigendom van een goede vriend, Jaap

Overdevest en mijzelf. Deze panden zijn in 2005, 2006 opgeleverd met uiteraard bijbehorende vergunningen. Inderdaad ook een vergunning voor onze bedrijfswoning. Deze vergunning is door de inspecteur van de gemeente doorgelopen aan de hand van een revisietekening en hij heeft, hij zou de vergunning mondeling toezeggen op het gemeentehuis. Deze ambtenaar, R. Verlinden, zou dat mee naar het gemeentehuis nemen om vast te leggen. Ook hebben wij een huisnummerbesluit toegekend gekregen van de heer **Claudius**. Dus zodoende zijn wij er die tijd vanuit gegaan dat alles geregeld was. Vanaf 2005 staan wij in het kadaster als bedrijvenwoning. Ook betaal ik vanaf 2005 alle gemeentebelastingen zoals WOZ. Op deze aanslagen staat ook bedrijfswoning vermeld. In 2015 heeft de gemeente zelfs nog mijn woning veranderd naar wonen met inpandig opslag naar opslag begane grond met wonen op eerste verdieping. Zo kan ik nog wel even doorgaan. Et cetera. Even kijken. Tot zelfs in 2017 waar we een brief kregen van de wethouder met de vraag of wij zonnepanelen op onze woning wilden om energiezuinig te worden. Dat er illegale woningen zijn in de Waarderpolder is ons bekend, maar wij hebben nooit één seconde erbij stilgestaan dat de handhaving bij ons langs zou komen. Wij hebben tenslotte niets te verbergen. Daarom schrokken wij ons kapot toen 16 maart 2018 de aangetekende brief kwam met de handhavingsbesluit onder dwangsom van € 60.000. Dat wij binnen zes maanden moesten vertrekken. Waarom? Er staat overal zwart op wit dat wij een bedrijfswoning hebben. Op het bedrijventerrein van de Beijnesweg. Waarom doet de gemeente zo moeilijk, vraag ik mij af? Er is tenslotte al woningnood genoeg. Wij zitten niemand in de weg in de Waarderpolder. Sterker nog, de bedrijven zijn blij met ons toezicht. Ik wil uw aandacht vragen om te kijken dat de gemeente op de juiste manier handhaaft in de Waarderpolder, want dit lijkt nergens op. Ik dank jullie wel dat jullie willen luisteren.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Fennis, voor het inspreken. Blijft u gewoon nog even zitten.

De heer Fennis: Oh. Oké.

De voorzitter: Misschien zijn er nog leden van deze commissie die nog een vraag hebben. Hè, Mevrouw Verhoeff? Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Dank u voor uw verhaal. Ik heb één vraag aan u. Bent u ook betrokken bij het bedrijf waar de woning bij hoort?

De heer Fennis: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik heb begrepen dat u verleden week een kort geding hebt gehad tegen de gemeente. Weet u al wanneer daar een uitspraak over is? Van de rechtbank?

De heer Fennis: Ja, dat komt donderdag 18 oktober.

De heer Garretsen: Dat is aanstaande donderdag?

De heer Fennis: Ja, aanstaande donderdag. Ja.

De heer Garretsen: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog vragen? Mevrouwen Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Nou, geen vragen, maar meer een excuses dat we als commissie niet oplettend genoeg geweest zijn om uw onderwerp voor het vorige onderwerp te doen, omdat u al de hele avond zit te wachten. Maar dat is er tussendoor geglipt. Maar in ieder geval heel fijn dat u zo lang hier aanwezig bent geweest.

De heer Fennis: Oké.

De voorzitter: Even herstel. Wij waren zeker wel oplettend genoeg, maar alleen er was alleen maar deze volgorde mogelijk in verband met de aanwezigheid van de wethouder en burgemeester. Dus we hebben er wel over nagedacht. Maar fijn dat u zo lang heeft gewacht.

De heer Fennis: Oké.

De voorzitter: Heeft iedereen ... Ja, mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Ook van mijn kant dank voor uw verhaal. Stel dat er inderdaad gehandhaafd gaat worden en u wordt uw huis uitgezet. Wat betekent dat concreet voor u? Kunt u, heeft u ergens wat wachttijd opgebouwd voor een sociale huurwoning of staat u echt letterlijk op straat?

De heer Fennis: Ik sta als donderdag de uitspraak komt, dan sta ik donderdagmiddag of donderdagochtend op straat.

De heer Aynan. Ja, triest.

De voorzitter: Mijnheer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Ja, één korte vraag. Dank voor uw inbreng. Weet u of u nog andere bewoners in de Waarderpolder zijn die in dezelfde situatie verkeren als u? Of heeft u er enig idee van? Of is ...

De heer Fennis: Nou, ik heb er helemaal geen idee van voor de rest. Want ik denk dat ik bijna een uitzondering ben met al deze gegevens wat ik eigenlijk heb toegestuurd, ooit gekregen van de gemeente.

De voorzitter: Een korte vraag van de heer Aynan.

De heer Aynan: Heel kort. Heeft de gemeente u op geen enkele manier hulp aangeboden bij het vinden van vervangende woning?

De heer Fennis: Nee, geen enkele manier. Nee.

De voorzitter: Verder geen vragen? Dan wil ik u bedanken, mijnheer Fennis. Mag u op de publieke tribune gaan zitten.

De heer Fennis: Ja.

De voorzitter: Misschien wilt u uw microfoon nog even uitzetten? Ja. Bedankt. Wie mag ik het ...

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Nou ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Klopt. Dank u wel, mijnheer Garretsen. Ja, de Actiepartij mag natuurlijk als eerste het woord, of nee, u bent de ChristenUnie. Waar is de Actiepartij? Mijnheer Kwee, gaat uw gang.

De heer Kwee: Sorry. Wij hadden de burgemeester gevraagd om met name geen acties te ondernemen die onomkeerbaar zijn en in dit geval ook zeker gezien wat ook in het programmabegroting staat op bladzijde 14 dat ten aanzien van de Waarderpolder, dan moet ik even goed kijken, in welke '...' op termijn eventueel een combinatie van wonen en werken mogelijk is dat daar nog naar zal worden nagekeken. Dus in feite moeten hiervoor dus nog een visie ontwikkeld worden. We zijn het er wel mee eens dat er niet meer, of tenminste, gedurende de eerste tien jaar geen nieuwe woningen gebouwd moeten worden. Zijn we het helemaal mee eens. Maar buiten dan de Oostpoort, maar we vinden wel dus dat degene die er nu wonen ook al zijn zij dan blijkbaar al of niet in overtreding, ik weet het niet, maar in ieder geval daarvan dus geen nieuwe bewoners toe te laten. Daar zijn we het ook wel mee eens. Maar in ieder geval het de kans te geven deze mensen rustig, hetzij te helpen naar een goede woning, bij voorkeur met voorrang ten opzichte bij de Oostpoort, in ieder geval alle hulp te bieden en hun dus niets in ieder geval over de rand, zal ik maar zeggen, van de financiële afgrond te douwen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kwee. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, het was vandaag weer heel groot in het nieuws. De huizenprijzen hebben weer alle records verbroken. Een woning in Nederland is nu duurder dan ooit en als je het hebt over huurhuizen in Haarlem, dan zijn de wachttijden ook langer dan ooit. Dus je kunt eigenlijk ook geen kant op met de huidige woningmarkt. En dan op dat moment gaan we dan handhaven op illegale bewoning in onze Waarderpolder. Voorzitter, volgens mij is er geen slechtst denkbare tijd denkbaar dan nu te gaan handhaven met deze enorme krapte op de woningmarkt. En je kunt je trouwens afvragen of het één niet het gevolg is van het ander. Is de krapte op de woningmarkt niet het gevolg dat mensen dan woningen gaan betrekken in de Waarderpolder? En als we lezen dat mensen dan een half jaar de tijd krijgen om iets nieuws te zoeken, ja, dan getuigt dat van weinig realiteitszin, want die half jaar tijd dat is gewoon, ja, inhoudelijk kan je nergens terecht. De prijzen zijn te duur en de wachttijden te lang. Voorzitter, en daarom pleiten wij voor een woonpardon. In ieder geval van degenen, voor degenen die er nu wonen.

De voorzitter: Eerst een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel, voorzitter. Ja, want ik vind het interessant. Ik voelde al een soort van pardon aankomen en ik, kijk, er is illegale bewoning in de Waarderpolder en daarin zijn natuurlijk verschillende gradaties in type bewoning, maar waar we het grootste deel van de avond hebben besteed aan veiligheid op een kermis, moeten we ook onze ogen sluiten niet voor veilige woonsituaties op de Waarderpolder. Dat zal niet altijd, gewoon, dan hebben we het niet over die echte woning die daar gebouwd is, maar er zijn ook andere woonvormen die misschien niet veilig zijn en waar we onvoldoende zicht op hebben en als u dan met een woonpardon komt, hoe staat u dan garant voor die veiligheid van de mensen daar?

De heer Aynan: Ja, terechte opmerking, voorzitter. Er is wel één ding in de brief van de burgemeester waarvan ik denk: kijk, dat biedt enige perspectief en dat is het woord maatwerk. Ik denk dat je op die manier inderdaad moet kijken naar de huidige bewoning. Als blijkt, want ik zeg ook altijd veiligheid boven alles, als blijkt dat veiligheid in het geding is, moet je echt ingrijpen en dan eigenlijk nog direct. Maar als blijkt, want we hebben al lang geen zware industrie meer in de Waarderpolder, als blijkt dat bewoning gewoon kan, dan moeten we geen rare dingen gaan doen en mensen de krappe woningmarkt opjagen. Dan zijn we hier echt contraproductief bezig.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, maar we moeten natuurlijk toch ook voor afspraken staan als gemeente, want tijdens de verkiezingen is duidelijk geweest dat uw partij is voor bewoning in de Waarderpolder. Dus voor u is het standpunt heel makkelijk om in te nemen. Maar er is ook een duidelijke roepvraag om dus om bewoning in de Waarderpolder. En ja, dan hebben we het natuurlijk echt over bouwprojecten en zo, maar niet mogelijk te maken. En u zet hiermee wel die deur open en ik vraag me af dan hoe realistisch dat is gezien de afspraken die ook zijn gemaakt met het bedrijventerrein.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, we hebben net de inspreker gehoord. Het is heel realistisch. Er wordt nu al gewoond. En wat ik vraag is: kijk wat je kan doen aan, ja, een woonpardon en dan moet je kijken wat mogelijk is. Geen domme keuzes maken. De mensen niet onnodig op kosten jagen en volgens mij was de VVD ook voor wonen in de Waarderpolder en dat ze daar tijdens de campagne gedraaid zijn, dat heeft mij ook verbaasd. En als hier aan de overkant gezegd wordt van: geef ze voorrang op bewoning aan de Oostpoort, ja, dan zijn we gewoon een paar jaar verder. Maar dan staan deze mensen al op straat.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Wij hebben gewoon een verkiezingsprogramma waar de VVD zich aan houdt, maar waar het mij om gaat is: een pardon klinkt heel mooi en wat u nu zegt een bewonerspardon dat klinkt zeg maar alsof u een soort Robin Hood bent voor de woningzoekende, maar als we realistisch zijn, nou ja, kijk maar hoe het een pardon doorgaans uitvalt. Er zijn altijd uitzonderingen op te vinden. Er is altijd iets mee. Dus ja, hoe veel zekerheid biedt u mensen dan daarmee?

De heer Aynan: Dank voor het compliment. Ik wil absoluut de Robin Hood zijn voor degenen die in woningnood verkeren. Onze hele visie ademt inderdaad die Robin Hood-gedachte. De zekerheid is, ja, ik hoop dat de burgemeester inziet dat dit gewoon een verkeerde keuze is. We kunnen op dit moment gewoon niet handhaven met die enorme krapte op de woningmarkt. Dat is gewoon contraproductief. Dat is echt gewoon de verkeerde keuzes maken. We jagen hier weer tweehonderdvijftig mensen de wachtlijst op. Dat is wat we doen. De wachttijden alleen maar langer maken. Dat is wat we doen met deze verkeerde handhavingskeuze.

De voorzitter: U heeft twee interrupties, denk ik? De heer Kwee.

De heer Kwee: Ja, ik had even op de vraag van ...

De voorzitter: Ja, maar we gaan niet ...

De heer Kwee: ... interruptie op mevrouw Sterenberg.

De voorzitter: Ja, maar we gaan niet interrumpen op iemand die heeft geïnterrupteerd op de spreker. Dus ..

De heer Kwee: Oké. Nou ja, goed. Maar goed dan een vraag aan mevrouw Sterenberg.

De voorzitter: Nee, dat kan ook niet.

De heer Kwee: Ook niet?

De voorzitter: Maar u kunt hem wel, mijnheer, als u handig bent, dan stelt u hem aan de heer Aynan. En dan gaat u via een bochtje ...

De heer Kwee: Nou ja, tuurlijk, we hebben helemaal gelijk dat je niet meer woningen moet maken bij de Oostpoort en daarin geef ik je ook gelijk. Geef het pardon aan de huidige mensen en niet aan nieuwe mensen.

De heer Aynan: Dat heeft u helemaal goed begrepen.

De voorzitter: Mijnheer Linders.

De heer Linders: Nou, wij zijn als ChristenUnie ben ik, zijn wij ontzettend geschokt voor het verhaal van de inspreker. Ik denk dat het gewoon als een, als de gemeente die enigszins wat gevoel heeft voor zijn medebewoners dat dit op die manier niet kan. Ik denk dat er andere mogelijkheden zijn, zoals bijvoorbeeld: is er een uitsterfbeleid bijvoorbeeld, wat ik kan zeggen van oké, diegene, als er iemand vertrekt, komt er niemand nieuws erbij. Dat kan niet. Dat we zeggen: oké, wij hebben nu, het is besloten dat daar gewoon geen woonruimte mag zijn. Maar laten we alsjeblieft dan zorgen dat die mensen dan bij wijze van spreken gewoon erin kunnen blijven en op het moment als ze eruit gaan, komen er geen nieuwe mensen erbij. Verder is sowieso, hebben wij in die zin de vraag: we hebben al een krapte aan ruimte hier in Haarlem en wij vragen ons af in hoeverre dat het niet de mogelijkheid is dat daar alsnog wonen mogelijk gemaakt kan worden in de Waarderpolder of tenminste in delen van de Waarderpolder. Maar we vragen echt de burgemeester van: kan er niet ook iets gedaan worden voor die mensen dat we die niet zomaar gewoon op straat zetten, want straks geven we heel veel geld uit voor daklozen en dat volgens mij willen we ook niet. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: '...?'.

De voorzitter: Ja hoor, vooruit maar.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij spelen hier twee verschillende dingen die nu samen lopen. Enerzijds: hoe voorkom je dat er op plekken gewoond wordt, zodat het bedrijfsleven er last van heeft en dan bedoel ik niet een individueel bedrijf in de zin van: goh, die ene bewoner en dat bedrijf. Maar als wij als gemeente het gewoon in zijn algemeenheid toestaan en zelfs regelen via pardon, definitief of tijdelijk, ja, dat mag. Dan betekent dat dat er bedrijven worden gehinderd in hun Hinderwetvergunning. Dat betekent ook dat bedrijven niet meer kunnen laden en lossen voor 07:00 uur omdat er dan gewoon al heel snel sprake is van geluidshinder. Dan heb je dus indirect altijd hinder en dat heb je gelegaliseerd. Neemt niet weg dat bij degenen die nu gehandhaafd worden wij het idee hebben van ja, hoe zit het handhavingsbeleid nou qua prioritering in elkaar en wat is er voor vangnet voor mensen die niet zomaar ergens anders heen kunnen? Ik vroeg net niet voor niets aan de inspreker of hij zelf ook een relatie heeft met het bedrijf. Kijk, wij gaan er niet

over. Het is de rechter die er uitspraak over zal doen, maar ik neem aan en dat vraag ik aan de burgemeester dat er ook heel specifiek gekeken is of een bedrijfswoning ook echt een bedrijfswoning is, voordat je mensen een dwangsom oplegt. Want bedrijfswoningen hebben een specifieke status in bestemmingsplannen. Die zouden er kunnen zijn, mits die ook als bedrijfswoning wordt gebruikt. Wat mij opvalt is dat met name nu gehandhaafd wordt met panden waarvan de mensen staan ingeschreven voldoen aan alle regeltjes en wetten die er verder bijstaan. Dus waar de gemeente voor moest handelen, hè, want je moet inschrijven staat er in de antwoorden. Er zijn ook mensen gevonden die zich helemaal niet aan de regeltjes houden. Waarom is er niet daarmee begonnen? Dat zijn de mensen die in ieder geval zeker weten, wisten wat ze deden, hè? Want ze hebben zich schuil gehouden. En een andere vraag was dus van: en wat doen we nou voor mensen, schrijnende gevallen? We hebben allemaal al hier eerdere discussies gehad over huissuitzettingen voor gezinnen met kinderen. Ik neem aan dat hier ook rekening mee wordt gehouden? Al is er noodopvang, ik denk dat er minimaal toch een soort net moet zijn voor deze mensen als je nu op heel korte termijn gaat handhaven. Of via de markt, zoals de heer Aynan zei, waar gewoon geen woningen beschikbaar zijn. Het zullen niet allemaal mensen zijn die een sociale huurwoning nodig hebben, maar ook betaalbare koopwoningen zijn er niet.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. Mevrouw Sterenberg. Oh, een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik hoor de Partij van de Arbeid en ze denken na over een vangnet. Bent u nou voor het uit hun eigen huis jagen van deze mensen of denkt u ook met ons mee over daadwerkelijk een woonpardon?

Mevrouw Verhoeff: Nee, ik kan niet meedenken over een woonpardon, want dan jaag ik juist de bedrijven weg. Maar dat neemt niet weg dat als je moet doen wat je wettelijk eigenlijk vereist, want je hebt een bestemmingsplan opgesteld, dan heb je met z'n allen als raad verantwoordelijkheid in en of ik het nou was of u dat nou was, maar dat hebben we als raad wel gedaan. Heb je rechten verleend aan bedrijven ook en dat je mensen niet zomaar in hun nekvel kan grijpen is wat anders als dat je zegt: we gaan een pardon organiseren.

De heer Aynan: Ja, maar het een hoeft het ander helemaal niet te bijten. Je kunt prima wonen boven een bedrijf. Dat ...

Mevrouw Verhoeff: Nee, je kunt niet...

De heer Aynan: ... '...' ook bewezen.

Mevrouw Verhoeff: Je kunt niet zomaar prima wonen boven een bedrijf. Als het een bedrijfswoning is, dan gelden er andere regels voor de bedrijven die daar staan als dat dat gewoon iemand is die daar mag wonen omdat het een huis is. En zodra het een huis is, moet je aan allerlei Hinderweteisen voldoen als bedrijf die daar in de buurt al in een grote cirkel en dat is echt heel vervelend.

De heer Aynan: Voorzitter, ik probeer het sociale hart van de Partij van de Arbeid aan te spreken. Een woonpardon, stel dat we een woonpardon voor de komende twee jaar willen organiseren dat de mensen wat langer de tijd krijgen om uit te zien naar een vervangende woning, dat we ook de gemeente achter de broek aan gaan zitten om te zeggen van: joh, jullie willen ze uit huis zetten maar regel dan vervangende woning. Staat de Partij van de Arbeid ...

Mevrouw Verhoeff: Ja, maar dat is ...

De heer Aynan: ... daar positief tegenover of niet?

Mevrouw Verhoeff: Deels en wat u zegt, want als u het heeft over van kom met een goeie regeling, dat is dat vangnet en of dat één of twee jaar duurt of op een andere manier, ja, maar a la minuut zeggen: voorrang geven. We hebben een waslijst aan mensen die voorrang hebben en dan wil ik daar wel eens even de discussie: wat doen we daarmee?

De heer Aynan: Dat ben ik ...

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Dat ben ik met u eens, mevrouw Verhoeff. Dus u bent bereid om toch wel te kijken naar een periode van bijvoorbeeld twee jaar?

Mevrouw Verhoeff: Nou, het gaat er met name om dat het als een vangnet fungeert en niet als legalisering en een pardon klinkt heel erg als legalisering.

De heer Aynan: Laten me mekaar vinden op dat punt.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik hoorde elke keer van, nou ja, daar hebben de bedrijven nu weer last van en nou ja, dan komt een klacht hier van geluidsoverlast. Ik vraag me af: zijn die er überhaupt? Hebben wij, zijn er gevallen dat mensen die in de Waterenpolder wonen op een gegeven moment gaan klagen van: luister eens, mijn buurman zit elke keer om 07:00 uur zijn vrachtwagen te lossen. Want ...

De voorzitter: Is dit een vraag aan mevrouw Verhoeff?

De heer Linder: Ja, nou ja, degenen die kan antwoorden.

De voorzitter: Dan gaat mevrouw Verhoeff nu antwoord geven, want die heeft daar een antwoord op.

Mevrouw Verhoeff: Ja, ik weet dat dat zo is dat er klachten zijn geweest, maar eigenlijk is dat een vraag die natuurlijk eigenlijk aan het college zou moeten worden gesteld, want uw termijn was voorbij. Ja, er zijn klachten, er is ook bekend dat mensen geklaagd hebben, die er clandestien wonen, en dan hebben we het niet over deze manier, maar die clandestien wonen. Dat er om 06:00 uur bedrijven waren, hun vrachtwagens die te komen, wat ook logisch is. Als jij een end moet rijden om een bedrijf te bevoorraden, dan is dat een probleem en dat betekent ook echt dat die Hinderwetvergunning ook door degene die daarop controleert kan worden ingetrokken of beperkt. Als je daar echt formeel van een bedrijfspand zomaar een woonbestemming maakt.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben net natuurlijk al een korte discussie gehad. De VVD kan zich aansluiten op de prioriteringsvraag van de PvdA van met welke gevallen start je als eerste en zijn dat dan niet de gevallen die juist bewust zich niet inschrijven, omdat ze daar echt illegaal wonen of zijn dat inderdaad de mensen die in de veronderstelling zijn dat ze er legaal wonen, maar dat dat niet zo blijkt te zijn? Nou wil de VVD hier niet op persoonlijke situaties ingaan, al moet ik zeggen dat, ja, wat ik heb gehoord klinkt

natuurlijk vrij Kafkaesk, maar ja, of dat zo is, daar kan ik geen oordeel over vellen, maar dat zal de rechtbank doen. Dus wij zullen hier geen rechttertje spelen. Maar in principe is de VVD gewoon voorstander van handhaven maar voor de vorige raadsvergaderingen waren er ook moties vreemd aangekondigd door de Actiepartij. Ik heb de Actiepartij daar nu niet meer over gehoord, maar één van die moties vreemd was wel of er voortaan, als iemand zich wilde inschrijven in de gemeente, of we dan een check kunnen doen of diegene zich daar wel mag inschrijven. Omdat er nu ook misverstanden ontstaan omdat mensen denken: ik ben toch ingeschreven, dus ik heb er recht om hier te wonen. En of er toch een soort check mogelijk is of dat dan ook echt wel legale bewoning is, zodat iemand ook niet in de verkeerde veronderstelling is en de VVD stond daar toen wel positief tegenover. Was wel benieuwd naar de reactie van het college, maar vindt dat voor deze discussie eigenlijk nog steeds wel interessant, want we verwachten toch stiekem dat na deze discussie we die moties zomaar weer terug kunnen zouden kunnen zien op de agenda en dan vinden we het fijn om daarop voorbereid te zijn. Dus we horen daar graag ook een reactie op van de wethouder. Nou, van de burgemeester in dit geval.

De voorzitter: Mijnheer Berkhout.

De heer Berkhout: Heel kort. De verhalen klinken ons soms ook echt verbazingwekkend in de oren. De timing vinden we ook inderdaad in het kader van de woningschaarste opmerkelijk en de communicatie op dit vlak dat wij hier middels artikel 38-vraag van de Actiepartij achter moeten komen, terwijl dit zo'n gevoelig punt is, baart ons ook zorgen. Dus op al die drie punten graag een reactie van het college.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik ben ook heel benieuwd naar de reactie van GroenLinks op het idee van een woonpardon. Misschien tijdelijk dat we echt kijken wat we voor de mensen kunnen betekenen.

De voorzitter: Mijnheer Berkhout.

De heer Berkhout: Ja, ik was net als u blij met het woord maatwerk, want dat biedt heel veel kansen en geschrokken van de hoeveelheid van het aantal mensen om wie het gaat. Juist in deze tijd van schaarste. Ik weet niet of zo'n pardon dit gaat oplossen of juist tot meer zorgen leidt, maar het sociale aspect daarvan spreekt mij wel en mijn partij wel aan. Maar op dit moment kan ik, er zijn nog teveel vragen. Ik kan er niet over uit.

De heer Aynan: Bent u bereid om met ons mee te denken over een motie vreemd op dat vlak?

De heer Berkhout: Ik wil eerst het college, de burgemeester horen.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Hart voor Haarlem is in zijn algemeenheid voor handhaving en tegen wonen in de Waarderpolder. Dus in die zin ondersteunen we in algemene zin het beleid van de burgemeester. Echter, het is duidelijk dat de gemeente in de afgelopen twaalf jaar of misschien wel langer natuurlijk, ja, toch wel heel merkwaardig beleid hier gevoerd heeft en dat scheidt natuurlijk toch wel bepaalde verplichtingen en dat betekent dus ook dat je niet mensen van de een op de andere dag op straat kan zetten als je zelf twaalf jaar heb zitten gedogen. Dus het woord maatwerk is hier denk ik op zijn plaats. We zijn ook niet voor een algemeen of generiek pardon, wat dat dan ook verder mag betekenen. Dus er moet gewoon

maatwerk op deze situaties worden losgelaten. Het kan betekenen dat je vervangende woonruimte gaat zoeken en aanbieden, het kan zijn dat je mensen een redelijke tijd geeft om zelf alternatieve woonruimte te vinden. Het kan ook zijn dat je alsnog woningen tot normale bedrijfswoningen legitimeert, zodat mensen er gewoon kunnen blijven wonen. Maar dat moet van geval tot geval bekeken worden en er moet voorkomen worden dat mensen inderdaad de ellende ingejaagd worden, want daar is niemand bij gebaat.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft geen spreektijd meer.

(stilte: 05:50:09 – 05:50:27)

De voorzitter: Ja, oké. Nou, ik hoor van allerlei kanten, ik word aan alle kanten toegefluisterd: ja, doe nou maar, nog maar een minuutje. Maar ik, dan wil ik wel even aantekenen, dan wil ik even een, ja, dat is ...
Wow...

De heer Aynan: Een spreekverbod.

De voorzitter: ... Dat is wel... Ho. Mag ik even wat zeggen? Het is inderdaad uw eigen verantwoordelijkheid om uw tijd te doceren. Dat wil ik vooropgesteld hebben. Dus misschien kunt u als tegendienst ervoor zorgen dat u dat in het vervolg wat beter regelt. Ten tweede wil ik graag een soort van bijna postume excuses aanbieden aan de heer De Raadt die al eerder is vertrokken, omdat ik daar wel heel strikt was en dat, nu mag u dertig seconden van mij en dan houd ik het daar ook bij. Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik zou de burgemeester toch willen aanbevelen om, en dat is nu al een aantal keer gezegd, in deze moeilijke tijden u toch af te vragen hoe hard moet je zijn, hoe hard, hoe effectief is die hardheid en hoe menselijk ben je als dat, als je zegt: ik ga problemen proberen op te lossen, maar ik hou rekening met de omstandigheid van een verschrikkelijk moeilijke arbeidsmarkt en van een enorm lange gedoog situatie waarin, en ik wacht nog op de uitslag van dit kort geding, waarin je op af moet vragen of je het als gemeente eigenlijk nog wel waar kunt maken dat je tot uitzetting kunt overgaan. Nou, ik hoop dat we van die enorme strengheid die we getoond hebben een half jaar lang toch naar een vorm van mildheid en nuance kunnen gaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Waren dat de bijdragen? Is het woord nu aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Sorry. Dank u wel. Ik begrijp in ieder geval heel goed de gevoeligheid van het onderwerp. Mij spreekt aan als er gezegd wordt van: je moet aan de ene kant rechtvaardig zijn en aan de andere kant ook een beetje, nou, laat ik maar even het woord barmhartig gebruiken. Hoe schrijnend zijn situaties? Nou is dat wel wat wij doen. Wij hebben zo'n tweehonderdvijftig adressen in de Waarderpolder waar iets mee aan de hand is als het gaat om wonen. Daarvan hebben we gezegd: we maken sowieso al onderscheid. Er vallen er tachtig af, want dat zijn gewoon officiële bedrijfswoningen. Dat zijn woningen die waren al bedrijfswoning voor 2004 en sinds 2004 hebben we gezegd: dat kan niet meer. Er komen ook geen nieuwe bedrijfswoningen meer. We hebben een uitsterf beleid. Dus dat is wat u voorstelde. Dat doen we niet. Dat hoeven we niet nu te gaan doen, dat doen we dus al heel erg lang. Maar die tachtig woningen die worden dus verder, die wonen daar gewoon rechtmatig en die kunnen daar dus ook blijven. De reden waarom in 2004 niet alleen in Haarlem, maar rond die periode in heel Nederland, echt een nieuwe koers is gekozen voor bedrijfswoningen heeft te maken met de ontwikkeling van de milieuwetgeving, de Hinderwet zoals we die vroeger noemden. Want ik heb ook inderdaad meermalen meegemaakt dat een woning, dan denk je, ja, je zit

op een bedrijfsterrein, dat snappen mensen et cetera, maar zodra mensen een beroep doen op de wetgeving van: wij wonen hier en dus hebben wij recht op ongestoord woongenot, dan zegt de rechter: daar hebt u gelijk in en het bedrijf kan, ook al zitten ze op een bedrijfsterrein, ook al was het daar gewoon geaccordeerd, die moeten zich aanpassen aan het feit dat er in de omgeving gewoond wordt. En het feit dat zich dat ook gewoon in de praktijk voordoet, maakt ook duidelijk van: jongens, dit is echt een onderwerp wat je niet kunt negeren. De raad heeft toen heel bewust gezegd van: we gaan stoppen met het wonen op dat bedrijfsterrein en zeker met al die verspreid liggende woningen. Er is nog een tweede punt. Dat heeft te maken met de veiligheid. Daar heeft mevrouw Sterenberg ook op gewezen, maar ook de veiligheidsdiensten zeggen van zeker bij die woningen waarvan ook volstrekt onduidelijk is dat daar gewoond wordt, volgens alle aanvalsplannen van de brandweer is dat een bedrijf en als ze daar komen en er blijkt dat het een woning is of dat blijkt achteraf, ja, dan heb je een andere manier van omgaan met een brand daar en een andere manier van optreden. Dus dat is echt ook een veiligheidsrisico. Wij hebben gezegd van na die tachtig die er gewoon legaal zitten, sinds 2004, we hebben net een inspraakreactie gehoord. Daar wil ik ook even op reageren. Als ik het goed begrepen heb woont u daar al sinds 2006. Dat betekent dus dat dat gewoon echt niet kon. Er was toen niet de mogelijkheid om een bedrijfswoning nog daar te hebben. De rechter die spreekt zich erover uit... Er is interruptie geloof ik?

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ja, ik heb over dat mensen daar kunnen klagen over het overlast. We hebben het met Schiphol is het de regeling dat er worden contracten gesloten met aanwoners, dat zij gewoon niet mogen klagen over bepaalde geluidsoverlast. De vraag is, is het niet mogelijk dat met deze bewoners ook gewoon een contract kan gesloten worden van: luister eens, jullie wonen bewust in een ...

Burgemeester Wienen: Dat kan.

De heer Linder: ... bedrijventerrein.

Burgemeester Wienen: Ik kan antwoord geven: dat kan je wel doen, alleen het is van nul en genig waarde, want het gaat dan om een contract wat wij sluiten. Dat is privaatrechtelijk en zij doen een beroep op publiekrechtelijke verantwoordelijkheden en de rechter zegt: ik heb met uw privaatrechtelijke overeenkomsten helemaal niks te maken. Ik heb daar voorbeelden van. Die wil ik best een keer vertellen, waarvan de haren je te bergen rijzen, maar dat is echt waar. Dus je kunt dat niet, althans, je kunt het wel doen en hopen dat mensen zich daaraan houden, maar als ze het niet doen, dan heb je geen been om op te staan bij de rechter. Ik was even aan het uitleggen: in 2006 was het onmogelijk om legaal een bedrijfswoning te krijgen in de Waarderpolder. Dat is één. In de tweede plaats was het voor de crisis op de woningmarkt. Er werd net door uw geloof ik, nee, sorry, door de heer Aynan gesuggereerd, ja, die mensen wonen daar vanwege die verschrikkelijke prijzen. Het is hoe dan ook al heel lang geleden dat in dit specifieke geval iemand de keuze maakt om te zeggen: oké, ik ga daar wonen en ook in de periode dat de prijzen in elkaar stortte kennelijk ook niet gedacht te hebben, nou, dan wordt het nu tijd om ergens anders te zoeken. Nee, er is gewoon gekeken van hé, ik kan hier wonen en dat is ongetwijfeld om bepaalde redenen voor mensen aantrekkelijk, maar het is niet legaal. Ik hoor ook wat er gezegd wordt van wat er allemaal voorgevallen zou zijn. Ik kan het niet beoordelen, ik ben er niet bij geweest. Ik vind het uiterst onwaarschijnlijk, want de ambtenaren die gezegd hebben dat dat allemaal wel geregeld zou worden, mondeling, die zaten gewoon fout, want dat kon helemaal niet, want dat was in strijd met het bestemmingsplan. Of die fouten ook echt gemaakt zijn, weet ik niet, maar daarom hebben we gelukkig een rechter in Nederland en die gaat zich daarover uitspreken en wij gaan ons daar ook netjes aan houden. En als die rechter de gemeente in het gelijk stelt, dan gaan we ook gewoon op een redelijke manier kijken van: hoe gaan we, dan zeggen we niet van: nou, wilt u

dan als u terugkomt van de rechter maar meteen uw spullen pakken? Nee, dan gaan we op een redelijke manier kijken van: jongens, hoe gaan we ermee om? Dat doen we nu ook. Ik begrijp alle gevoeligheden eromheen, maar ik kan u verzekeren: er zijn inderdaad van de tweeënvijftig woningen waar we nu mee bezig zijn, daar hebben we gekeken van: daar is sprake van BAP-inschrijving, dat is op geen enkele manier een soort legitimatie van er wonen. De wet is daar heel helder in en ik vind dat ook terecht, want de wet heeft gezegd: de BAP, die inschrijving moet de gemeente gewoon doen. Daar wordt niet gekeken naar een bestemmingsplan. De enige vraag die dan gesteld wordt is van als mensen zeggen dat ze op dat adres wonen, moet je ze inschrijven. De reden is dat een adequate bevolkingsadministratie wordt van zo'n groot belang geacht dat andere vragen, we mogen zelfs die informatie moeten we heel voorzichtig zijn om die te mogen gebruiken voor andere doeleinden. Dus er is allerlei wetgeving omheen en ik snap dat ook, toen er een vliegtuig op de Bijlmer viel en het bevolkingsregister bekeken werd, toen bleek dat wie er echt woonden en wie er volgens het bevolkingsregister woonden, nou, dat bleek twee heel verschillende dingen te zijn. Daar is van gezegd: dat moet echt heel veel in veranderen. De feitelijke woonsituatie bepaalt of je in de BAP ingeschreven kan worden ja of nee en niet of het daar vergund is of niet. Daar heeft het niets mee te maken. Dat zijn twee gescheiden circuits. Van die tweeënvijftig adressen daarvan hebben we geconstateerd: er zijn er zeventien waar ondertussen niemand meer woont. Dus dan blijven er nog negenentwintig over waar onrechtmatige bewoning is geconstateerd.

De heer ...:

Burgemeester Wienen: Ja. Ja, dat klopt. Want er zijn nog zes anderen die uiteindelijk blijken bedrijfswoning te zijn dus die horen bij die tachtig. Maar er wordt dus zorgvuldig gekeken. Vervolgens wordt er gekeken: wie woont daar en hoe gaan we ermee om? Er zijn oudere mensen waarvan we gezegd hebben, nou, wij snappen, jongens, dat is hartstikke ingewikkeld, dus wij hebben die mensen een vervangende woning kunnen aanbieden. Die hebben ze geweigerd en dat is ook een aspect van wat u hier met elkaar bespreekt. Want er zijn dus mensen die krijgen echt een alternatief aangereikt en die weigeren dat omdat ze denken dat ze een kans maken door zich te verzetten om te blijven wonen waar ze wonen. Om welke reden ze dat dan ook prettiger vinden. Er zijn mensen die daar met kinderen wonen waarvan we gezegd hebben: wij vinden in deze situatie dat het niet opportuun is om te zeggen van je moet er op die datum uit zijn, dus wij gaan nu daar op een voorzichtige manier mee om en we gaan kijken hoe kunnen we een oplossing vinden voor dit probleem? Dus een aantal van de adressen, in ieder geval ten minste zes, hebben we van gezegd daar zijn we eerst nog aan het kijken: kunnen wij een oplossing vinden? Dan hebben we ook nog te maken met mensen die zeggen: wij willen überhaupt niet wijzigen. Wij willen niet weg. We hebben er net eentje gehoord. Die zegt: ik vind dat ik hier gewoon terecht zit en ik wil een vergunning hebben en als ik geen vergunning krijg, maakt me niet uit, ik ga naar de rechter enzovoort. Dat is zijn goed recht. De rechter gaat oordelen en dat zal vervolgens dan geëffectueerd worden. Er zijn zeven mensen die ondertussen hun woning verlaten hebben. Dus die hebben een aanschrijving gehad van de gemeente. Die waren het er allemaal mee oneens. Die bepaalden ervan, maar die zeiden, nou ja, oké, het is ook inderdaad niet legaal en die zijn op zoek gegaan en die zijn ergens anders naartoe gegaan. Als u zou besluiten om te komen tot een pardon of weet ik veel, is dat overigens, houdt u er goed rekening mee dat er dus mensen zijn die daar waarschijnlijk op terug gaan komen en zeggen van, ja jongens, het kan toch niet waar zijn? Zijn wij even stom dat we hebben geluisterd naar die overheid. Dus ik denk dat dat heel gecompliceerd is. Wat ik u zeg dat is dat wij echt op een zorgvuldige manier ermee omgaan. Er worden lange begunstigingstermijnen gegeven om te zoeken. Er wordt meegedacht met gecompliceerde situaties, maar om nou te zeggen van: joh, zeg nou maar van het is een ingewikkelde woningmarkt, dus we laten het allemaal maar even schieten. Ik vind het én in de richting van het bedrijfsleven en de risico's die je loopt én met het oog op de veiligheid, met het oog op het consequent zijn in je handhavingsbeleid, vind ik dat

niet de weg. Dan heb ik inderdaad veel liever dat we op een zorgvuldige manier proberen, wel duidelijk maken aan de mensen: jongens, dit eindigt echt met je moet eruit. Maar we gaan wel met elkaar proberen om dat op een redelijke manier op te lossen.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ik hoor de burgemeester praten over een landelijk begunstigingstermijn. Ik heb in uw brief gelezen dat het om zes maanden gaat. Bent u bereid om dat op te rekken?

Burgemeester Wienen: Niet in zijn algemeenheid. Kijk, wat mij opvalt dat is dat er dus mensen zijn die ga niet zoeken en tegen de tijd dat je dan zes maanden verder bent, zeggen ze: ja, zet je me op straat dan of zo? Nou, we zetten ze sowieso niet op straat, je verbeurt een dwangsom en je weet dus dat je dan verkeerd bezig bent. Als jij laat zien dat je echt weet ik niet wat doet om te proberen andere huisvesting te vinden, ontstaat er dus ook een wat andere situatie. Maar ik voel er niks voor om iets te gaan creëren, waarbij je eigenlijk weet dat je niet meer op een serieuze manier bezig bent met je handhavingsbeleid. Dus wat wij zeggen is van: jongens, je hebt een half jaar en in dat halve jaar ga jij op zoek naar een andere woning en anders dan verbeurt je een dwangsom en in bijzondere gevallen, dat doen we sowieso bij voorbaat al, kijken wij mee en ik kan mij voorstellen dat er situaties zijn dat je zegt van: nou, het is volstrekt overtuigend dat mensen zich inzetten en dat er iets niet lukt en dat je kijkt van moeten we misschien toch een zekere ruimte geven? Maar dat is uiterst beperkt. Juist ook met het oog op rechtvaardigheid. Want je kan niet tegen de één zeggen van: ja, jij moet weg en die doet zijn best en die gaat gewoon weg en tegen de volgende zeggen van: nou ja, jammer dan. Blijf jij dan maar zitten.

De voorzitter: Duidelijk.

De heer Aynan: Voorzitter?

De voorzitter: U heeft nog drie interrupties, waarvan de heer Aynan echt geen spreektijd meer heeft.

De heer Aynan: Jawel.

De voorzitter: Nee. Allang niet meer. Ik ben ...

De heer Aynan: Ik heb een spreekpardon, toch?

De voorzitter: ... buitengewoon coulant. Ik begin met mevrouw Verhoeff en misschien wil mevrouw Verhoeff wel hetzelfde zeggen wat de heer Aynan had willen zeggen. Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Spannend. Ik had eigenlijk een deel van mijn vraag heeft u, helder wat u trouwens gezegd heeft, laat ik daar mee beginnen. Dit waren de mensen die in de basisregistratie stonden en mijn vraag was ook, het is natuurlijk het makkelijkste, want ze zijn echt heel makkelijk vindbaar, maar voor mijn gevoel en ik denk voor het rechtvaardigheidsgevoel van anderen is met name degenen die ondertussen al wel bekend zijn maar helemaal niet geregistreerd zijn, bijna onderduikers zal ik maar even heel simpel zeggen, ja, dat is eigenlijk wel sneu voor degene die netjes de regeltjes ...

Burgemeester Wienen: Nee, nee, nee. Nee, nee, nee. Want is de volgende fase. Er zijn honderdtweënvijftig adressen, die worden ook allemaal nagetrokken. Dat zijn verdachte adressen. Daar weten we dus niet zeker van: is daar nou wel of niet sprake van bewoning? Ze staan er niet ingeschreven, maar we hebben

aanwijzingen om te vermoeden dat een flink aantal daarvan dat daar wel degelijk sprake is van bewoning. Er zitten ook mensen bij overigens waar illegale, of illegaal buitenlandse werknemers worden gehuisvest in toch redelijk erbarmelijke omstandigheden. Ik heb meegemaakt, ik moet eerlijk toegeven, dat was niet in de Waarderpolder, maar dat er brand uitbrak in zo'n pand en dat echt het een wonder is dat er niet doden gevallen zijn, omdat de situatie echt absoluut onaanvaardbaar was. Maar dat zijn de situaties waar u het over hebt en om nog een ander voorbeeld te noemen om ook maar duidelijk te maken van waar we met elkaar over praten. We hebben ook nog een woonwagencentrum in de Waarderpolder. Nou, daar was vanwege het beleid dat we hebben was er gezegd van: oké, als er een plaats vrijkomt wordt daar dus geen nieuwe plaats ingenomen. Dus daar is een plaats vrijgekomen. Wordt de betreffende woonwagen is weg en iedereen weet dat het absoluut niet mag. Maar dat speelt nu, hè? Op dit moment as we speak. Iemand zet daar gewoon een woonwagen neer, want die heeft besloten van nou, ik ga daar gewoon zitten. Ja, en dan ga ik handhaven. Zo simpel is soms het leven ook.

De voorzitter: De heer Linder.

De heer Linder: Begrijp ik het goed dat als iemand dus in die zin eruit dreigt gezet te worden, dat die bij wijze van spreken zes maanden de tijd krijgt en dat die aan het eind van die zes maanden komt van, luister eens, ik kan hier bewijzen, ik heb alles in mijn mogelijkheden gedaan om ergens iets anders te vinden. Het is me niet gelukt, dat dan de gemeente daar een bepaalde coulance ze geeft en zegt van oké, heb ik dat goed begrepen?

Burgemeester Wienen: Nou, niet in die simpelheid van als je maar zegt van: nou, ik heb mijn best gedaan, maar ik heb niks gevonden. Wij moeten overtuigd zijn van het feit dat het ook echt alles gedaan is en dat het niet kan en dan kijken wij van hoe gaan we hiermee om? Dat is hoe de situatie zit. Niemand heeft bij voorbaat de garantie van, nou ja, joh, weet je, na zes maanden dan blijkt het niet gelukt te zijn en dan ... Nee.

De heer Linder: Dat bedoel ik ook. Ik bedoel niet gewoon van nou, weet je wat, dan laat ik even wat zien maar ook echt gewoon zien van hé, het heeft echt alles mogelijk wat in zijn macht zat gedaan en dat op een gegeven moment zegt van oké ...

Burgemeester Wienen: Het is enige wat ik daar over zeg dat is van als wij een dwangsom opleggen is dat in principe gewoon voor het echie. Dat is dus menens en als je goede argumenten hebt om te zeggen van nou, om die en die reden vragen we nog een bepaald periode om te overbruggen, dan kijken we naar de redelijkheid daarvan.

De voorzitter: Mijnheer Berkhout.

De heer Berkhout: Ja, u had nog twee van mijn vragen niet beantwoord.

Burgemeester Wienen: Dat is leeftijd, hè?

De heer Berkhout: Nee, maar dat waren twee vragen die niet beantwoord zijn. Dus. Eén daarvan is: waarom nu? Waarom gaan we nu na veertien jaar handhaven? Is dat, heeft u nu dat op u genomen om te gaan handhaven en vraag twee is waarom zoiets niet proactief communiceren? Waarom krijgen we dat via de Actiepartij?

Burgemeester Wienen: Het eerste punt: ik weet in ieder geval dat één van de aanleidingen om te zeggen van we moeten er echt werk van maken dat is dat er door de werkgevers daar, door de bedrijven zeg maar, gezegd

is: gemeente, u moet daar echt wat aan doen, want wij vinden dit een probleem. Dat is één. En twee: waarom moeten wij dat via de Actiepartij weten? Ik denk dat dat gewoon niet klopt. Er is in het verleden ook in mijn tijd al over gesproken. Er is hier in de raad over gesproken. Er is in vragen gerefereerd aan discussies die er gevoerd zijn, waarbij ook gezegd is: er is op dit moment nog niemand uit zijn huis gezet. Dat heb ik op dat moment ook gezegd en daar is aan gerefereerd in de vragen die gesteld zijn. Dus het is niet zo dat dat nu plotseling nieuw is. Alleen ik denk dat een beide gevallen, zowel toen als nu, krantenberichten, want mensen gaan naar de krant en die voelen zich aangetast in hun rechtsgevoel en dat heeft vooral te maken, heb ik de indruk met het feit dat men het gevoel heeft als wij bij de, in het bevolkingsregister staan ingeschreven dan wonen we daar toch legaal? Hoe kan dit nou? En ik snap die verwarring. Vind het ook vervelend, maar het klopt dus alleen niet.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik wil de burgemeester daar wel even in sterken. Wij hebben natuurlijk eigenlijk op de agenda stond ook het veiligheidsplan en onze prioritering daarin en onze eerdere prioritering was ook het aanpakken van illegale bewoning en als de burgemeester heeft gedaan, nu gaat doen wat wij als raad ook om hebben gevraagd, in de commissies is het vaker gegaan over illegale bewoning, kunnen we nu niet opeens zeggen: goh, wat doet u nu? Want de burgemeester doet wat we hebben gevraagd en ik vind het ook een beetje, kijkende naar de situatie, de burgemeester geeft ook echt een paar voorbeelden van, hè, nou, bij zo'n brand en laten we dan wel ook even naar onszelf kijken. We hebben hier dus de hele avond zitten vergaderen over die veiligheid op de kermis een superbelangrijk, maar dan kunnen we daar nu niet opeens overheen stappen als het over wonen op een bedrijventerrein gaat.

De voorzitter: Duidelijk. Ja, ik zit met een dilemma, want de heer Smit heeft geen spreektijd meer. De heer Aynan heeft geen spreektijd meer. De heer Kwee wel. De heer Linder ook en mevrouw Verhoeff volgens mij ook nog. Dus ik ga me nu echt richten op de mensen die nog mogen spreken.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, een punt van orde.

De voorzitter: Mijnheer Linder en ...

De heer Rijssenbeek: Punt van orde. We hebben eerder vanavond gezien dat je ook de spreektijd van je burens erbij op mag tellen. Geldt dat voor de hele avond?

De voorzitter: Dat moet u met uw burens overleggen. Ik wil mijnheer, uw buurman, de heer Linder, even vragen wat hij dan te zeggen heeft? ... En de heer Linder wil wat zeggen?

De heer Linder: Ja, heel kort. Ten eerste wil ik even zeggen denk ik niet dat wij er een probleem mee hebben dat uiteindelijk als mensen illegaal wonen dat daar gehandhaafd moet worden. Dan heeft u ons niet goed begrepen. Het gaat ons over de manier. Het gaat over hoe er gehandhaafd wordt en dat men daar niet met de botte bij erop loslaat. Maar goed, ik heb daar een hele goede uitleg van de burgemeester gekregen. Maar goed, het is niet dat wij tegen zijn dat we vinden dat illegaal wonen zomaar moet kunnen.

De voorzitter: Zijn er nog mensen met spreektijd die wat willen zeggen? Mijnheer Kwee?

De heer Kwee: '...' Nee, ik begrijp uw probleem van de veiligheid, maar daarin is niet de prioriteitsstelling. Het is erg makkelijk om laaghangend fruit te pakken en dus mensen die dus ingeschreven staan in het basisregister

om die als eerste aan te pakken. Maar wat de burgemeester ook zegt: u geeft aan waarin dus mensen illegaal wonen, wanneer ze weten dat ze daar wonen. Waarom pakt u die dan niet eerst aan?

De heer ...: '...'

De heer Kwee: Nee, als eerste aan en niet dus het laaghangend fruit?

Burgemeester Wienen: Ja, dat, dat vind ik op zichzelf, ik kan me die vraag voorstellen, maar u ziet ook wel het leven hangt van de dilemma's aan elkaar, want wij krijgen ook de kritiek van ja, als je toch in het bevolkingsregister ingeschreven staat, dan is de indruk dat je daar mag wonen. Dus daar moet je wel helderheid in scheppen. We hebben gewoon afgesproken van we gaan alle illegale bewoning in de polder aanpakken, in de Waarderpolder. We doen dat op een zorgvuldige manier. We maken er geen heksenjacht van. We snappen zelf ook dat het een ingewikkelde situatie is en sommige adressen weten we zeker. Dus daar gaan we in ieder geval sowieso op af. Andere adressen hebben we eerst echt flink onderzoek nodig, want het is nog een hele toer om dan aangetoond te hebben van er wordt inderdaad gewoond. En zeker als het gaat om bijvoorbeeld buitenlandse werknemers.

De voorzitter: Goed. Volgens mij kunnen we dit onderwerp afronden. Iedereen heeft of volgens mij gezegd wat hij wil zeggen en het is 00:00 uur en ik weet niet hoe het met jullie koets is, maar mijn koets die verandert zo meteen weer in een pompoen, dus het wordt echt de hoogste tijd dat we naar huis gaan. Ja, zo is het wel. Dus, mijnheer Aynan, ook voor u geldt dat het klaar is. U heeft ook geen spreekijd meer.

De heer Aynan: Nee, maar ik wilde wel '...'

De voorzitter: Van de orde?

De heer Aynan: Ja. '...' dat de griffie dan alvast een motie vreemd wat dit onderwerp betreft kan opschrijven.

De voorzitter: Staat genoteerd. Oké.

De heer Smit: Punt van orde, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: U wilt ook een motie vreemd indienen?

De heer Smit: Ja. Fei... Nee, nee, nee, ik wou een punt van orde. Ik wou feitelijk constateren dat door het ontbreken van spreekijd we toch een wat gemankeerde dialoog hebben gekregen en dat is niet ten voordele van het behandelen van een thema.

De voorzitter: Mijnheer Smit, ik wil heel graag een keer de discussie met u aan hoe we daar ... Mijnheer Smit? Mijnheer Smit. U vraagt dus, zegt wat. Ik reageer daarop. Ik wil heel graag een keer met u het gesprek aangaan hoe we daarmee omgaan, maar ik ben de voorzitter. Het is 00:00 uur. Iedereen heeft de spreekijd en ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja, maar dan is het ook de verantwoordelijkheid van de individuele commissieleden hoe hun eigen spreekijd in de gaten te houden.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Dat is slecht gelukt dan.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Goed.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja, ik wil iedereen van harte bedanken voor hun komst en zeker ook de heer Kwee. U wil ook nog wat van de orde roepen?

De heer Kwee: Nou, ik ben blij dat mijn vraag om '...'punt te vervroegen geleid heeft dat het in ieder geval nog vandaag is behandeld.

De voorzitter: Prima. Terecht. Dank u wel, mijnheer Kwee. Goed, dank u wel voor uw komst. Fijne avond en morgen gezond weer op.